

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2016/2336 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o določitvi posebnih pogojev za ribolov globokomorskih staležev v severovzhodnem Atlantiku in določb o ribolovu v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2347/2002 1
- ★ Uredba (EU) 2016/2337 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1192/69 o skupnih pravilih za normalizacijo kontov železniških podjetij ⁽¹⁾ 20
- ★ Uredba (EU) 2016/2338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1370/2007 v zvezi z odprtjem trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza ⁽¹⁾ 22
- ★ Uredba (EU) 2016/2339 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku 32
- ★ Uredba (EU) 2016/2340 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe ⁽¹⁾ 35

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/2336 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2016

o določitvi posebnih pogojev za ribolov globokomorskih staležev v severovzhodnem Atlantiku in določb o ribolovu v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2347/2002

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skladno z Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ morajo biti ribolovne dejavnosti okoljsko dolgoročno trajnostne, upravljati pa jih je treba na način, skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja ter prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano. Skupna ribiška politika bi morala k upravljanju ribištva pristopati previdnostno in ekosistemsko ter na ta način skrbeti za kar največje zmanjšanje negativnih vplivov ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem ter skušati zagotavljati, da se stanje morskega okolja zaradi ribolovnih dejavnosti ne bo slabšalo. V tej zvezi so še zlasti pomembni tudi člen 2(2) ter členi 7, 20 in 22 navedene uredbe.
- (2) Unija je zavezana k izvajanju resolucij, ki jih je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov, zlasti resolucij 61/105 in 64/72, v katerih so države in regionalne organizacije za upravljanje ribištva pozvane, naj zagotovijo varstvo občutljivih globokomorskih ekosistemov pred vplivom orodij za pridneni ribolov ter trajnostno izkoriščanje globokomorskih staležev rib.

⁽¹⁾ UL C 133, 9.5.2013, str. 41.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 18. oktobra 2016 (UL C 433, 23.11.2016, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

- (3) Komisija je ocenila Uredbo Sveta (ES) št. 2347/2002 ⁽¹⁾ in ugotovila zlasti to, da je bila zadevna flota preobsežna, da v zvezi z nadzorom v določenih pristaniščih in programi vzorčenja ni bilo zadostnih usmeritev ter da je bila kakovost poročanja držav članic o obsegu navora preveč spremenljiva. Poleg tega je Komisija v svoji oceni ugotovila tudi, da določitev zgornje meje zmogljivosti, ki se uporablja od leta 2002 in ustreza skupni zmogljivosti vseh plovil, ki so ulovila več kot deset ton katere koli mešanice globokomorskih vrst v katerem koli letu med 1998 in 2000, ni imela znatnejšega pozitivnega učinka. Režim zgornje meje zmogljivosti bi bilo zato treba posodobiti v sklopu ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene v navedeni uredbi.
- (4) Da bi vzdrževali potrebno zmanjševanje ribolovne zmogljivosti na področju globokomorskega ribolova ter da bi pridobili celovitejše informacije o globokomorskih ribolovnih dejavnostih in njihovem vplivu na morsko okolje, bi bilo treba določiti, da je za ribolov globokomorskih vrst potrebno dovoljenje za ribolov. Vsako vlogo za dovoljenje za ribolov bi bilo treba opremiti s podrobnim opisom načrtov glede ribolovnega območja, vključno s podobmočji, sektorji in podsektorji Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES) in Odbora za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik (CECAF), ob tem pa tudi podrobnim opisom vrste orodja, načrtov glede globinskega razpona, pogostosti in trajanja ribolovne dejavnosti ter z imeni zadevnih globokomorskih vrst.

Sistem dovoljenj za ribolov bi moral prispevati tudi k omejevanju zmogljivosti plovil, ki se lahko potegujejo za ribolov globokomorskih vrst. Da bi ukrepe upravljanja lahko usmerili na tisti del flote, ki je za globokomorski ribolov najpomembnejši, bi bilo treba dovoljenja za ribolov izdajati glede na to, ali se nanašajo na ciljni ulov ali prilov. Vendar uresničevanje obveznosti iztovarjanja ulova, uvedene z Uredbo (EU) št. 1380/2013, plovilom, ki ulovijo manjšo količino globokomorskih vrst in trenutno ne potrebujejo dovoljenja za globokomorski ribolov, ne bi smelo preprečevati nadaljevanja njihovih tradicionalnih ribolovnih dejavnosti.

- (5) Imetniki dovoljenja za ribolov, na podlagi katerega lahko lovijo globokomorske vrste, bi morali sodelovati pri znanstvenoraziskovalnih dejavnostih z namenom izboljševanja ocenjevanja globokomorskih staležev in preučevanja globokomorskih ekosistemov.
- (6) Za nadaljnje izboljšanje zaščite morskega okolja je primerno, da se ciljno usmerjene ribolovne dejavnosti dopustijo le na območjih, kjer so globokomorske ribolovne dejavnosti potekale v referenčnem obdobju 2009–2011. Vendar pa bi morala ribiška plovila, ki merijo na globokomorske vrste, imeti možnost, da za namene izvajanja eksplorativnega ribištva lovijo tudi izven obstoječega ribolovnega območja, pod pogojem, da po oceni učinka, izvedeni v skladu s smernicami Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO), ni znatnega tveganja, da bi razširitev ribolovnega območja negativno vplivala na občutljive morske ekosisteme.
- (7) Globokomorski ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami ogroža občutljive morske ekosisteme bolj kot ribolov z različnimi drugimi orodji, ki se uporabljajo, in stopnje nenamerne ulova globokomorskih vrst so pri njem najvišje. Da bi negativne posledice takšnih globokomorskih ribolovnih dejavnosti za morske ekosisteme zmanjšali na najmanjšo mero, bi bilo treba ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami omejiti na določeno globino vode, za ribolov s pridnenim orodjem pa postaviti posebne zahteve v zvezi z varstvom občutljivih morskih ekosistemov. Nadalje bi bilo treba po 13. januarju 2021 oceniti uporabo pridnjenega orodja. Poleg tega za uporabo pridnjenih zabodnih mrež pri globokomorskem ribolovu sedaj veljajo omejitve iz Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 ⁽²⁾.
- (8) Da bi ublažili potencialne škodljive posledice uporabe pridnjenih vlečnih mrež, je primerno, da se ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami dovoli samo do globine 800 metrov. Ta omejitev temelji na obstoječih prostovoljnih ukrepih na pobudo zadevne panoge, ki veljajo v vodah Unije, in upošteva posebnosti globokomorskega ribolova v vodah Unije.
- (9) Da bi negativne posledice ribolovnih dejavnosti v globokem morju za občutljive morske ekosisteme zmanjšali na najmanjšo mero, je primerno, da se z določitvijo niza ukrepov skuša doseči, da bi bilo odkritij takšnih ekosistemov čim manj. Zlasti bi bilo treba ob odkritju občutljivega morskega ekosistema uporabiti pravilo premika in obveznost poročanja. Poleg tega bi bilo treba sestaviti seznam območij, kjer so občutljivi morski ekosistemi ali pa se lahko pojavijo in na katerih je ribolov s pridnenim orodjem prepovedan.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2347/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi posebnih pogojev dostopa in z njimi povezanih pravil za ribolov globokomorskih staležev (UL L 351 28.12.2002, str. 6).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1288/2009 z dne 27. novembra 2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011 (UL L 347, 24.12.2009, str. 6).

- (10) Ker je biološke informacije najboljše zbirati s pomočjo usklajenih standardov zbiranja podatkov, je treba zbiranje podatkov o globokomorskih ribiških dejavnostih vključiti v splošen okvir za zbiranje znanstvenih podatkov, pri čemer je treba zagotoviti predložitev dodatnih informacij, potrebnih za razumevanje dinamike ribiškega sektorja. Financiranje za zbiranje podatkov na podlagi te uredbe je na voljo pod pogoji in v skladu z načeli o okviru za zbiranje podatkov, določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 199/2008 ⁽¹⁾.
- (11) Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽²⁾ določa strožje zahteve glede nadzora in izvrševanja, ki veljajo v specifičnih okoliščinah. Ribolov globokomorskih vrst, ki so že po svoji naravi ogrožene zaradi ribolova, bi moral biti zato predmet še strožjega nadzora. Primerno je tudi, da se opredelijo konkretne kršitve pravil skupne ribiške politike, ki bi morale imeti za posledico odvzem dovoljenja za ribolov.
- (12) Konvencija o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika je bila odobrena s Sklepom Sveta 81/608/EGS ⁽³⁾ in je začela veljati 17. marca 1982. Navedena konvencija zagotavlja ustrezen okvir za večstransko sodelovanje pri učinkovitem ohranjanju in upravljanju ribolovnih virov v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika. Ukrepi upravljanja, ki jih je sprejela Komisija za ribištvo severovzhodnega Atlantika (NEAFC), zajemajo poseben sistem ukrepov za varstvo občutljivih morskih ekosistemov na upravnem območju NEAFC. Da pa bi zagotovili kontinuiteto sedanjega načina delovanja za plovila Unije v vodah NEAFC, bi se morala veljavna pravila, določena v Uredbi (ES) št. 2347/2002 v zvezi z dovoljenjem za globokomorski ribolov, določenimi pristanišči in posredovanjem informacij s strani držav članic, za globokomorske ribolovne dejavnosti v upravnem območju NEAFC uporabljati še naprej. Poleg tega je v prid nadaljnjemu izboljševanju znanstvenega poznavanja teh staležev – in ker veljavni ukrepi NEAFC ne obravnavajo prisotnosti opazovalcev – primerno, da se na vseh območjih Severnega morja in CECAF, kjer poteka ribolov globokomorskih vrst, določi enako močna prisotnost opazovalcev.
- (13) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem seznama indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme iz Priloge III zaradi njegove prilagoditve najnovejšim znanstvenim mnenjem. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁴⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z določitvijo obstoječih ribolovnih območij ter določitvijo in prilagoditvijo seznama območij z znano ali verjetno prisotnostjo občutljivih morskih ekosistemov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z odobravanjem eksplorativnega globokomorskega ribištva in v zvezi s prilagoditvijo določanja obstoječih območij globokomorskega ribolova z namenom vključitve lokacij ribolovnih dejavnosti, ki se izvajajo v skladu z dovoljenjem za ribolov, izdanim v skladu s to uredbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 199/2008 z dne 25. februarja 2008 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko (UL L 60, 5.3.2008, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 81/608/EGS z dne 13. julija 1981 o sklenitvi Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika (UL L 227, 12.8.1981, str. 21).

⁽⁴⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (16) Zato je treba vzpostaviti nova pravila za urejanje ribolova globokomorskih staležev v vodah Unije in mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika na območju pristojnosti CECAF –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

Ta uredba prispeva k doseganju ciljev iz člena 2 Uredbe (EU) št. 1380/2013 glede globokomorskih vrst in habitatov. Poleg tega je usmerjena v:

- (a) izboljšanje znanstvenega poznavanja globokomorskih vrst in njihovih habitatov;
- (b) preprečevanje znatnejših škodljivih vplivov globokomorskega ribištva na občutljive morske ekosisteme in zagotavljanje dolgoročnega ohranjanja globokomorskih staležev rib;
- (c) skrb za skladnost ukrepov Unije za trajnostno upravljanje globokomorskih staležev rib z resolucijami generalne skupščine ZN, zlasti resolucijama 61/105 in 64/72.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za ribolovne dejavnosti ali načrtovane ribolovne dejavnosti v naslednjih vodah:
 - (a) za ribiška plovila Unije in ribiška plovila tretjih držav v severnomorskih vodah Unije, v severozahodnih vodah in jugozahodnih vodah ter v vodah Unije območja ICES IIa;
 - (b) za ribiška plovila Unije v mednarodnih vodah območij CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.
2. Odstavek 1 tega člena ne vpliva na člen 16(5).

Člen 3

Predmet urejanja

1. Ta uredba se uporablja za vrste, ki se pojavljajo v globokomorskih vodah in za katere je značilna kombinacija naslednjih bioloških dejavnikov: doseganje zrelosti pri sorazmerno visoki starosti, počasna rast, dolga življenjska doba, nizka stopnja naravne umrljivosti, nestalni populacijski prirast zaporednih letnikov in ne nujno vsakoletno drstenje (v nadaljnjem besedilu: globokomorske vrste).
2. Za namene te uredbe so globokomorske vrste in med njimi tudi najbolj občutljive vrste navedene v Prilogi I.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 734/2008 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 734/2008 z dne 15. julija 2008 o varstvu občutljivih morskih ekosistemov na odprtem morju pred škodljivimi vplivi orodja za pridneni ribolov (UL L 201, 30.7.2008, str. 8).

2. Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve:
- (a) „območja ICES“ pomeni območja, opredeljena v Uredbi (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (b) „območja CECAF“ pomeni območja, opredeljena v Uredbi (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (c) „upravno območje NEAFC“ pomeni vode, za katere se uporablja Konvencija o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika in ki ležijo zunaj voda pod ribolovno pristojnostjo pogodbenic Konvencije;
 - (d) „najobčutljivejše vrste“ pomeni globokomorske vrste, navedene v tretjem stolpcu („Najobčutljivejše (x)“) tabele iz Priloge I;
 - (e) „ribiška dejavnost“ pomeni ribolovne dejavnosti, ki so usmerjene na določene vrste na določenem območju z določenim orodjem;
 - (f) „globokomorska ribiška dejavnost“ pomeni ribiško dejavnost, usmerjeno na globokomorske vrste v skladu z navedbami iz člena 5(2);
 - (g) „center za spremljanje ribištva“ pomeni operativni center, ki ga ustanovi država članica zastave ter je opremljen z računalniško strojno in programsko opremo, ki omogoča samodejno sprejemanje, obdelavo in elektronski prenos podatkov;
 - (h) „odkritje“ pomeni ulov tolikšnih količin indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, ki presegajo pragove iz Priloge IV;
 - (i) „nenamerni ulov“ pomeni naključni ulov morskih organizmov, ki jih je treba na podlagi člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 iztovoriti in odšteti od kvot, bodisi ker so pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali ker presegajo dovoljene količine iz pravil o sestavi ulova in o prilovu;
 - (j) „indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme“ pomeni tiste vrste, ki so uvrščene v Prilogo III;
 - (k) „obstoječa globokomorska ribolovna območja“ pomeni del območja iz točke (a) člena 2(1), v katerem se globokomorske ribolovne dejavnosti odvijajo že od nekdaj in ki je določen v skladu s členom 7.

Člen 5

Dovoljenja za ribolov

1. Za ribolovne dejavnosti, ki so usmerjene na globokomorske vrste, je treba pridobiti dovoljenje za ribolov (v nadaljnjem besedilu: usmerjeno dovoljenje za ribolov). V usmerjenem dovoljenju za ribolov je navedeno, na katere globokomorske vrste sme plovilo meriti.

2. Za namene odstavka 1 velja, da ribiško plovilo, ki izvaja ribolovno dejavnost, meri na globokomorske vrste tedaj, ko njegova sporočila o ulovu (v ladijskem dnevniku, deklaracijah o iztovarjanju, obvestilih o prodaji ali podobnih dokumentih) v zadevnem koledarskem letu zadevajo vsaj 8 % globokomorskih vrst na katero koli ribolovno pot.

Vendar to ne velja za ribiška plovila, za katera je v zadevnem koledarskem letu iz zapisov v zvezi z globokomorskimi vrstami razvidno, da niso dosegla deset ton. Ta pododstavek ne vpliva na odstavek 6.

3. Za ribolovne dejavnosti, pri katerih ribiška plovila kljub temu, da ne merijo na globokomorske vrste, kot prilov zajamejo tudi globokomorske vrste, je treba pridobiti ustrezno dovoljenje za ribolov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prilov). V dovoljenju za prilov je navedeno, s katerimi globokomorskimi vrstami se utegne plovilo srečati kot s prilovom, ko meri na druge vrste.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki ribarijo v severovzhodnem Atlantiku (UL L 87, 31.3.2009, str. 70).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki lovijo na določenih območjih izven severnega Atlantika (UL L 87, 31.3.2009, str. 1).

4. V elektronski zbirki podatkov iz člena 116 Uredbe (ES) št. 1224/2009 mora biti mogoče jasno razločevati, za katero vrsto dovoljenja za ribolov iz odstavkov 1 oziroma 3 tega člena gre.
5. Ribiškim plovilom, ki nimajo nobenega dovoljenja za ribolov na podlagi tega člena, je prepovedan ribolov globokomorskih vrst nad 100 kg na ribolovno pot. Če takšna plovila ulovijo več kot 100 kg globokomorskih vrst, se ta ulov ne obdrži na krovu, pretovori oziroma iztovori, razen nenamernega ulova globokomorskih vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013, ki se iztovori in upošteva pri kvoti.
6. Ribiško plovilo, ki ima dovoljenje za prilov in dostop do kvote za prilov globokomorskih vrst, ki prag deset ton iz odstavka 2 tega člena preseže za največ 15 %, se ne obravnava, kot da meri na globokomorske vrste. Ta ulov iztovori in upošteva pri kvoti. Nenamerni ulov globokomorskih vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013, se iztovori in upošteva pri kvoti.
7. Ta uredba se smiselno uporablja za izdajanje dovoljenj za ribolov za ribiška plovila tretjih držav v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1006/2008 ⁽¹⁾.

Člen 6

Upravljanje zmogljivosti

1. Skupna ribolovna zmogljivost, merjena kot bruto tonaža in v kilovatih, vseh ribiških plovil Unije z usmerjenim dovoljenjem za ribolov, ki ga izda država članica, nikdar ne sme preseči skupne ribolovne zmogljivosti plovil zadevne države članice v obdobju 2009–2011, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja:
- (a) ki so ulovila deset ton ali več globokomorskih vrst v katerem koli od treh koledarskih let v obdobju 2009–2011, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja; ter
- (b) ki so registrirana v kateri koli od najbolj oddaljenih regij v smislu člena 349 PDEU zadevne države članice in ko ulov globokomorskih vrst vsakega takšnega plovila v katerem koli od treh koledarskih let v obdobju 2009–2011 predstavlja vsaj 10 % njihovega celotnega letnega ulova, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja.
2. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 1 velja, da v primeru, ko so bile državi članici ribolovne možnosti za vrste s seznama iz Priloge I dodeljene pred 12. januarjem 2017, vendar pa njena plovila v nobenem od referenčnih let niso ulovila deset ton globokomorskih vrst ali več, skupna ribolovna zmogljivost zadevne države članice nikdar ne sme preseči skupne ribolovne zmogljivosti njenih plovil v katerem koli od treh zadnjih let, v katerem je vsaj eno njeno plovilo ulovilo deset ton ali več globokomorskih vrst, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja.

Člen 7

Obstoječa območja globokomorskega ribolova

1. Do 13. julija 2017 države članice, katerih plovilom so bila izdana dovoljenja za globokomorski ribolov v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 2347/2002 in kadar se nanašajo na ribolovne dejavnosti plovil, ki vsako koledarsko leto ulovijo več kot deset ton, obvestijo Komisijo s pomočjo evidence sistemov spremljanja plovil ali, če teh evidenc ni na voljo, drugih ustreznih in preverljivih podatkov o lokacijah na globokomorske vrste usmerjenih ribolovnih dejavnosti teh plovil v referenčnih koledarskih letih 2009–2011.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti ter o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93 in (ES) št. 1627/94 in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 3317/94 (UL L 286, 29.10.2008, str. 33).

2. Na podlagi informacij iz odstavka 1 ter na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih in tehničnih informacij, Komisija do 13. januarja 2018 z izvedbenimi akti določi obstoječa območja globokomorskega ribolova. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18.

Člen 8

Splošne zahteve v zvezi z vlogo za dovoljenje za ribolov

1. Vsaki vlogi za dovoljenje za ribolov se priloži podroben opis območja, na katerem namerava ribiško plovilo izvajati ribolovne dejavnosti, vrsta orodja, razpon globine, na kateri se bodo dejavnosti izvajale, načrtovana pogostost in trajanje ribolovne dejavnosti ter imena zadevnih globokomorskih vrst.
2. Usmerjena dovoljenja za ribolov se izdajo samo za ribolovne dejavnosti v okviru obstoječih območij globokomorskega ribolova.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena in do določitve obstoječih območij globokomorskega ribolova v skladu s členom 7 se lahko izdajajo usmerjena dovoljenja za ribolov, pod pogojem, da ribiška plovila predložijo dokaze, da so izvajala globokomorsko ribiško dejavnost v obdobju najmanj treh let pred vložitvijo vloge za dovoljenje za ribolov. Takšno dovoljenje za ribolov se lahko izda samo za lokacije, kjer so se takšne ribolovne dejavnosti že izvajale.
4. Za ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami v globini pod 800 metri se dovoljenje za ribolov ne izda.
5. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko država članica zaprosi za odobritev raziskovalnega ribolova na lokacijah zunaj obstoječih območij globokomorskega ribolova. Takšno prošnjo spremlja ocena učinka, opravljena v skladu s standardi iz mednarodnih smernic FAO za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008. Ob predložitvi takšne prošnje država članica navede predvideno trajanje raziskovalnega ribolova ter predvideno število udeleženih plovil in njihove zmogljivosti. Predlaga blažilne ukrepe za preprečevanje odkritij občutljivih morskih ekosistemov ali za njihovo učinkovito zaščito.
6. Komisija lahko po preučitvi informacij, ki jih predložijo države članice in na podlagi mnenja znanstvenega svetovalnega organa, z izvedbenimi akti odobri izvajanje raziskovalnega ribolova, za katerega je bilo zaproseno. Pri odobritvi lahko Komisija zlasti opredeli:
 - (a) območje raziskovalnega ribolova;
 - (b) največje dovoljeno število plovil in največjo zmogljivost;
 - (c) trajanje takšnega ribolova, ki ni daljše od enega leta in se lahko enkrat podaljša;
 - (d) najvišji odstotek celotnega dovoljenega ulova globokomorskih vrst, ki je dovoljen v raziskovalnem ribolovu, ter
 - (e) blažilne ukrepe, ki jih je treba spoštovati zaradi zaščite občutljivih morskih ekosistemov.
7. Da se zagotovi zbiranje reprezentativnih podatkov, primernih za ocenjevanje in upravljanje globokomorskih staležev rib in odkritij občutljivih morskih ekosistemov, se za vsako ribolovno dovoljenje, izdano v skladu z odstavkom 6, prvih 12 mesecev njegove veljavnosti na zadevnem plovilu zahteva prisotnost znanstvenih opazovalcev ali elektronske opreme za daljinsko spremljanje.
8. Na podlagi prošnje in informacij, ki jih predloži zadevna država članica, lahko Komisija z izvedbenimi akti prilagodi določitev obstoječih območij globokomorskega ribolova in jo razširi na lokacije ribolovnih dejavnosti, ki se izvajajo v skladu z dovoljenjem za ribolov, izdanim v skladu z odstavkoma 5 in 6 tega člena.

Člen 9

Posebne zahteve glede zaščite občutljivih morskih ekosistemov

1. Ta člen se uporablja za ribolovne operacije s pridnim orodjem pod globino 400 metrov.
2. Kadar pri opravljanju ribolovnih operacij količina indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, kakor so opredeljene v Prilogi III, ki je bila ulovljena med zadevno ribolovno operacijo, presega pragove, opredeljene v Prilogi IV, to pomeni, da je prišlo do odkritja občutljivega morskega ekosistema. Ribiško plovilo takoj preneha z ribolovom na zadevnem območju. Z ribolovom nadaljuje šele na nadomestnem območju, ki je vsaj pet navtičnih milj od območja, na katerem je bil odkrit občutljivi morski ekosistem.
3. Ribiško plovilo vsak odkrit občutljivi morski ekosistem takoj prijavi pristojnim nacionalnim organom, ti pa o tem nemudoma uradno obvestijo Komisijo.
4. Države članice uporabijo najboljše razpoložljive znanstvene in tehnične informacije, tudi biogeografske informacije in informacije iz odstavka 3, da določijo, kje je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna. Poleg tega Komisija pozove pristojni znanstveni svetovalni organ, da vsako leto opravi oceno območij, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna.

Ta ocena se opravi v skladu z mednarodnimi smernicami FAO za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008, uporablja previdnostni pristop za upravljanje ribištva iz točke 8 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 in je javno dostopna.

5. Kadar se na podlagi postopka iz odstavka 4 identificirajo območja, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna, države članice in pristojni znanstveni svetovalni organ o tem pravočasno obvestijo Komisijo.
6. Komisija na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih in tehničnih informacij ter na podlagi ocen in ugotovitev držav članic in znanstvenega svetovalnega organa do 13. januarja 2018 sprejme izvedbene akte za namen določitve seznama območij, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna. Komisija vsako leto pregleda seznam na podlagi nasvetov Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo in ga po potrebi spremeni z izvedbenimi akti. Komisija lahko območje umakne s seznama, pod pogojem, da ugotovi, na podlagi ocene učinka in po posvetovanju s pristojnim znanstvenim svetovalnim organom, da obstajajo zadostni dokazi, ki kažejo, da niso prisotni občutljivi morski ekosistemi ali da so bili sprejeti ustrezni ukrepi za ohranjanje in upravljanje, ki zagotavljajo, da so preprečeni znatni škodljivi učinki na občutljive morske ekosisteme v navedenem območju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18.
7. Komisija lahko na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih informacij pregleda indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme in je pooblaščen spreminiti seznam iz Priloge III z delegiranimi akti v skladu s členom 17.
8. Nove ocene učinka se zahtevajo, če se bistveno spremenijo tehnike, uporabljene za ribolov s pridnim orodjem, ali če se pojavijo novi znanstveni podatki o prisotnosti občutljivih morskih ekosistemov na določenem območju.
9. Na vseh območjih iz odstavka 6 je ribolov s pridnim orodjem prepovedan.

Člen 10

Uporaba posebnih določb o nadzoru

Za ribištvo in ribiške dejavnosti, ki jih zajema ta uredba, se prav tako uporabljajo določbe iz členov 7, 17, 42, 43 in 45, člena 84(1)(a), člena 95(3), člena 104(1), člena 105(3)(c), člena 107(1), člena 108(1) in člena 115(c) ter Priloga I k Uredbi (ES) št. 1224/2009, razen kadar je v tej uredbi določeno drugače.

Člen 11

Določena pristanišča

1. Države članice določijo pristanišča, v katerih se lahko iztovarja ali pretovarja več kot 100 kg globokomorskih vrst ali katere koli njihove mešanice. Države članice do 13. marca 2017 Komisiji posredujejo seznam določenih pristanišč.
2. Več kot 100 kg katere koli mešanice globokomorskih vrst se iztovori le v pristaniščih, ki so jih v skladu z odstavkom 1 določile države članice.

Člen 12

Predhodno obveščanje

Z odstopanjem od člena 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009 kapitani vseh ribiških plovil Unije, ki nameravajo iztovoriti 100 kg globokomorskih vrst ali več, ne glede na dolžino ribiškega plovila, o tem obvestijo pristojni organ države članice zastave vsaj štiri ure pred predvidenim prihodom v pristanišče. Kapitan ali katera koli druga oseba, odgovorna za upravljanje plovil dolžine 12 metrov ali manj, obvesti pristojne organe vsaj eno uro pred predvidenim prihodom v pristanišče.

Člen 13

Vnosi v ladijski dnevnik v globokih vodah

1. Kadar se uporablja obveznost vodenja ladijskega dnevnika, kapitani ribiških plovil Unije, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 5(1) ali (3), pri izvajanju globokomorske ribiške dejavnosti ali pri vsakem ribolovu na globini pod 400 metrov:
 - (a) v ladijskem dnevniku v tiskani obliki narišejo novo črto po vsakem izvleku, ali
 - (b) kadar se uporablja sistem elektronskega beleženja in poročanja, podatke ločeno beležijo po vsakem izvleku.
2. Kapitani ribiških plovil Unije v ladijski dnevnik zabeležijo tudi vse količine globokomorskih vrst, navedenih v Prilogi I, ulovljenih, obdržanih na krovu, pretovorjenih ali iztovorjenih v skladu s členom 5(5), in vse količine indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, navedene v Prilogi III, ki presegajo pragove iz Priloge IV, vključno s sestavo vrst in težo, ter poročajo o teh količinah pristojnim organom.

Člen 14

Odvzem dovoljenja za ribolov

Brez poseganja v člen 7(4) in člen 92 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in v skladu s členom 90(1) navedene uredbe se dovoljenja za ribolov iz člena 5(1) in (3) te uredbe odvzamejo za vsaj dva meseca, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar niso izpolnjeni pogoji iz dovoljenja za ribolov v zvezi z omejitvami uporabe orodij, dovoljenimi območji za izvajanje dejavnosti ali omejitvami ulova pri vrstah, ki jih je dovoljeno loviti; ali
- (b) kadar znanstveni opazovalec ni sprejet na krov ali ni dovoljeno vzorčenje ulova za znanstvene namene, kakor je določeno v členu 16 te uredbe.

Člen 15

Pravila o zbiranju podatkov in poročanju

1. Brez poseganja v natančnejše določbe te uredbe se uporablja Uredba (ES) št. 199/2008.
2. Pri zbiranju podatkov o globokomorskih ribiških dejavnostih v skladu s splošnimi pravili o zbiranju podatkov in ravnmi natančnosti iz zadevnega večletnega programa Unije za zbiranje in upravljanje bioloških, tehničnih, okoljskih, socialnih in ekonomskih podatkov, države članice upoštevajo posebne zahteve za zbiranje podatkov in poročanje iz Priloge II za globokomorske ribiške dejavnosti.
3. Države članice v vsa dovoljenja za ribolov, izdana v skladu s členom 5, vključijo potrebne pogoje za zagotovitev, da je zadevno plovilo v sodelovanju z ustreznim znanstvenim inštitutom vključeno v kakršen koli sistem zbiranja podatkov, katerega področje uporabe bo zajemalo ribolovne dejavnosti, za katere se izda dovoljenje.
4. Kapitan plovila ali katera koli druga oseba, odgovorna za delovanje plovila, mora na krov sprejeti znanstvenega opazovalca, ki ga je država članica določila za njegovo plovilo, razen če to ni mogoče zaradi varnosti. Kapitan znanstvenemu opazovalcu omogoči opravljanje njegovih nalog.
5. Na zahtevo Komisije država članica predloži letna poročila, ki vsebujejo agregatne podatke o številu plovil, ki plujejo pod njeno zastavo, ki sodelujejo pri globokomorskem ribolovu, njihovem ribolovnem območju, vrsti orodja, velikosti, številu izdanih dovoljenj za ribolov za vsako vrsto dovoljenja, njihovem pristanišču izvora, skupnih globokomorskih ribolovnih možnostih, ki so na voljo njenim plovilom, in skupnem odstotku uporabe takšnih ribolovnih možnosti. Ta poročila so javno dostopna.

Člen 16

Prisotnost opazovalcev

1. Države članice vzpostavijo program za prisotnost opazovalcev, s katerim zagotovijo, da se zberejo ustrezni, pravočasni in točni podatki o ulovu in prilovu globokomorskih vrst in o odkritih občutljivih morskih ekosistemih ter druge informacije, ki so pomembne za učinkovito izvajanje te uredbe. Za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže z dovoljenjem za ribolov globokomorskih vrst, se zagotovi vsaj 20 % prisotnost opazovalcev, razen za plovila, ki zaradi varnostnih razlogov niso primerna, da bi na krov sprejela opazovalca. Za vsa druga plovila z dovoljenjem za ribolov globokomorskih vrst se zagotovi vsaj 10 % prisotnost opazovalcev, razen za plovila, ki zaradi varnostnih razlogov niso primerna, da bi na krov sprejela opazovalca.
2. Kadar od upravljavca plovila njegova država članica zahteva, da na krov sprejme opazovalca, odsotnost opazovalca iz razlogov, na katere upravljavalec ne more vplivati, ne zadrži izplutja zadevnega plovila iz pristanišča.
3. Komisija do 1. januarja 2018 pridobi znanstveno mnenje, ki temelji na podatkih, zbranih na podlagi te uredbe, ali je prisotnost opazovalcev iz odstavka 1 tega člena zadostna za doseganje ciljev iz člena 1, zlasti za preprečitev večjih škodljivih učinkov na občutljive morske ekosisteme v okviru globokomorskega ribolova, ter ali jo je treba prilagoditi na podlagi posodobljene metodologije vzorčenja. Komisija o rezultatih znanstvenega mnenja takoj obvesti Evropski parlament in Svet.
4. Kadar na podlagi znanstvenega mnenja iz odstavka 3 Komisija meni, da bi bilo treba odstotke za prisotnost opazovalcev iz odstavka 1 prilagoditi, lahko nemudoma predloži predlog za revizijo navedenih odstotkov.
5. Z odstopanjem od člena 2 se ta člen smiselno uporablja za ribolov globokomorskih vrst za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže na upravnem območju NEAFC.

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 12. januarja 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 9(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo posamezne države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 9(6), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Ocena

1. Komisija do 13. januarja 2021 na podlagi poročil držav članic in znanstvenega mnenja, za katerega v ta namen zaprosi, oceni učinek ukrepov iz te uredbe in ugotovi, v kakšnem obsegu so bili doseženi cilji iz točk (a) in (b) člena 1.
2. Ocena obravnava zlasti trende v zvezi z:
 - (a) uporabo vseh vrst ribolovnih orodij za ribolov, usmerjen na globokomorske vrste, s posebnim poudarkom na učinku na najranljivejše vrste in občutljive morske ekosisteme;

- (b) plovili, ki so prešla na uporabo orodij z manjšim vplivom na morsko dno, in napredkom, kar zadeva preprečevanje, zmanjševanje ter, kjer je mogoče, odpravo nenamernega ulova;
- (c) razponom delovanja plovil, ki izvajajo globokomorsko ribiško dejavnost;
- (d) popolnostjo in zanesljivostjo podatkov, ki jih države članice za namene ocene staleža predložijo znanstvenim organom ali v primeru posebnih zahtev po podatkih Komisiji;
- (e) globokomorskimi staleži, za katere se je znanstveno mnenje izboljšalo;
- (f) učinkovitostjo spremljevalnih ukrepov za odpravo zavrzkov in zmanjšanje ulova najbolj ranljivih vrst;
- (g) kakovostjo ocen učinka, izvedenih v skladu s členom 8;
- (h) številom plovil in pristanišč v Uniji, za katere se ta uredba neposredno uporablja;
- (i) učinkovitostjo ukrepov, uvedenih za zagotavljanje dolgoročne trajnosti globokomorskih staležev rib in preprečevanje prilova neciljnih vrst, zlasti prilova najbolj občutljivih vrst;
- (j) stopnjo dejanske zaščite občutljivih morskih ekosistemov z omejitvijo ribolovnih dejavnosti, dovoljenih na obstoječih globokomorskih ribolovnih območjih, in/ali drugimi ukrepi;
- (k) uporabo omejitve globine na 800 metrov.

3. Na podlagi ocene iz odstavka 1 tega člena lahko Komisija predloži predloge za spremembo te uredbe, kot je primerno. Zlasti če ocena pokaže, da ribolov s pridnenim orodjem ni v skladu s cilji iz člena 1, lahko Komisija predloži predlog za spremembo te uredbe, da se doseže, da usmerjena dovoljenja za ribolov za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže, prenehajo veljati ali se preklicajo in da se sprejmejo vsi potrebni ukrepi glede pridnena orodja, vključno s parangali, da se zagotovi zaščita najranljivejših vrst in občutljivih morskih ekosistemov.

Člen 20

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Uredba (ES) št. 2347/2002 se razveljavi.
2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.
3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se členi 3, 7 in 9 Uredbe (ES) št. 2347/2002 še naprej uporabljajo za ribiška plovila Unije, ki izvajajo ribolovne dejavnosti v območju upravljanja NEAFC.
4. Posebna dovoljenja za ribolov, izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 2347/2002, ostanejo veljavna največ za obdobje enega leta od 12. januarja 2017.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

I. KORČOK

PRILOGA I

Globokomorske vrste

Znanstveno ime	Splošno ime	Najbolj ranljive (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	globokomorski trneži	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	črna morska mačka	x
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	portugalski morski pes	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	morski pes vrste <i>Centroscyrnus crepidater</i>	x
<i>Dalatias licha</i>	temni morski pes	x
<i>Etmopterus princeps</i>	veliki svetilec	x
<i>Apristurus</i> spp.	globokomorske morske mačke iz rodu <i>Apristurus</i>	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	ovratničarski šesteroškrGAR	
<i>Deania calcea</i>	kljunati morski pes	
<i>Galeus melastomus</i>	črnousta morska mačka	
<i>Galeus murinus</i>	morska mačka vrste <i>Galeus murinus</i>	
<i>Hexanchus griseus</i>	morski pes šesteroškrGAR	x
<i>Etmopterus spinax</i>	črni svetilec	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	morski pes vrste <i>Oxynotus paradoxus</i>	
<i>Scymnodon ringens</i>	morski pes vrste <i>Scymnodon ringens</i>	
<i>Somniosus microcephalus</i>	grenlandski morski pes	
<i>Alepocephalidae</i>	gladkoglavka	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairdova gladkoglavka	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Rissojeva gladkoglavka	
<i>Aphanopus carbo</i>	črni morski meč	
<i>Argentina silus</i>	velika srebrenka	
<i>Beryx</i> spp.	sluzoglavke	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	globokomorska rdeča rakovica	
<i>Chimaera monstrosa</i>	morska podgana	

Znanstveno ime	Splošno ime	Najbolj ranljive (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	veleoka morska podgana	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	kopjenosa morska podgana	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	okroglonosi repak	
<i>Epigonus telescopus</i>	veleoki globokomorski kraljiček	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	okun	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	oranžna sluzoglavka	x
<i>Macrourus berglax</i>	čebulastooki repak	
<i>Molva dypterygia</i>	modri leng	
<i>Mora moro</i>	mora	
<i>Antimora rostrata</i>	sinja antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	okati ribon	
<i>Polyprion americanus</i>	globinska kirnja	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	grenlandska morska plošča	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	sredozemska sluzoglavka	
Macrouridae razen <i>Coryphaenoides rupestris</i> in <i>Macrourus berglax</i>	repak razen okroglonosega repaka in čebulastookega repaka	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	kačja skuša vrste <i>Nesiarchus nasutus</i>	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	jegulja vrste <i>Notocanthus chemnitzii</i>	
<i>Raja fyllae</i>	okrogla raža	
<i>Raja hyperborea</i>	arктиčna raža	
<i>Raja nidarosiensis</i>	norveška kljunata raža	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	hrapavi okun	
<i>Lepidopus caudatus</i>	morski meč <i>Lepidopus caudatus</i>	
<i>Lycodes esmarkii</i>	ogorčica vrste <i>Lycodes esmarkii</i>	
<i>Sebastes viviparus</i>	rdeči okun	

PRILOGA II

Posebne zahteve za zbiranje podatkov in poročanje iz člena 15(2)

1. Države članice zagotovijo, da so podatki, zbrani za območje, ki zajema tako vode Unije kot mednarodne vode, dodatno razčlenjeni, tako da so za vode Unije in mednarodne vode podani ločeno.
 2. Kadar se globokomorska ribiška dejavnost prekriva s kako drugo ribiško dejavnostjo na istem območju, se zbiranje podatkov o eni in drugi izvaja ločeno.
 3. Zavržki se vzorčijo pri vseh globokomorskih ribiških dejavnostih. Strategija vzorčenja za iztovorjene proizvode in zavržke zajema vse vrste iz Priloge I ter tudi vrste iz ekosistema na morskem dnu, kot so globokomorske korale, spužve ali drugi organizmi iz istega ekosistema.
 4. Opazovalec na krovu se pozove, da določi in dokumentira težo vseh kamnitih koralnjakov, mehkih koral, spužev ali drugih organizmov iz istega ekosistema, ki jih orodje plovila potegne na krov.
 5. Kadar je treba v skladu z veljavnim večletnim načrtom zbiranja podatkov zbrati podatke o ribolovnem naporu, kar zadeva trajanje ribolova z vlečnimi mrežami in trajanje potopitve v primeru pasivnega orodja v urah, država članica zbere in skupaj s podatki o ribolovnem naporu predloži naslednje dodatne podatke:
 - (a) geografsko lokacijo ribolovnih dejavnosti po posameznih izvlekih na podlagi podatkov iz sistema za spremljanje plovil, ki jih plovila pošiljajo centru za spremljanje ribištva;
 - (b) globine ribolova, na katerih se uporabljajo orodja, kadar mora plovilo podatke beležiti v elektronskih dnevnikih. Kapitan plovila v skladu s standardizirano obliko poročanja sporoča globino ribolova.
-

PRILOGA III

Indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme

V nadaljevanju je seznam tipov habitatov občutljivih morskih ekosistemov s taksoni, ki se najbolj verjetno utegnejo pojavljati v teh habitatih, ki se štejejo za indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme.

Tip habitata občutljivih morskih ekosistemov	Reprezentativni taksoni
1. Hladnovodni koralni grebeni	
(a) Greben <i>Lophelia pertusa</i>	<i>Lophelia pertusa</i>
(b) Greben <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralni vrt	
(a) Vrt na trdem dnu	
(i) Vrtovi gorgonij in črnih koral na trdem dnu	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
(ii) Kolonijski kamniti koralnjaki na osamljenih skalah	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
(iii) Agregacije kamnitih koralnjakov, ki niso na grebenu	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
(b) Koralni vrtovi na mehkem dnu	
(i) Vrtovi gorgonij in črnih koral na mehkem dnu	<i>Chrysogorgiidae</i>
(ii) Polja čašastih koral	<i>Caryophylliidae</i>
(iii) Polja <i>Pocillopora meandrina</i>	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Globokomorske agregacije spužev	
(a) Druge agregacije spužev	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
(b) Vrtovi spužev na trdem dnu	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
(c) Skupnosti steklenjač	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Tip habitata občutljivih morskih ekosistemov	Reprezentativni taksoni
4. Polja peresastih koral	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Zaplate valjastih vetrnic	<i>Cerianthidae</i>
6. Favna, pritrjena v blatu in pesku	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Zaplate mahovnjakov	

PRILOGA IV

Odkritje morebitnega občutljivega morskega ekosistema je opredeljeno kot:

- (a) za vleko vlečne mreže in drugih ribolovnih orodij, razen parangalov: prisotnost več kot 30 kg živih koral in/ali 400 kg živih spužev indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme; ter
 - (b) za vleko parangala: prisotnost indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme na 10 trnkih na segment 1 000 trnkov ali na del 1 200 m parangala, kar koli je krajše.
-

UREDBA (EU) 2016/2337 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. decembra 2016****o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1192/69 o skupnih pravilih za normalizacijo kontov železniških podjetij****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 91 in 109 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (EGS) št. 1192/69 ⁽⁴⁾ državam članicam omogoča, da 40 naštetim prevoznikom v železniškem prometu plačujejo nadomestila za plačilo obveznosti, ki jih podjetjem drugih načinov prevoza ni treba kriti. Ob pravilni uporabi pravil za normalizacijo so države članice oproščene obveznosti priglasitve državne pomoči.
- (2) Sprejet je bil niz pravnih aktov Unije, s katerimi so se trgi železniškega tovornega prometa in mednarodnega železniškega potniškega prometa odprli za konkurenco, z Direktivo 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ pa so bila vzpostavljena nekatera temeljna načela, ki vključujejo: načelo, da se prevozniki v železniškem prometu upravljajo v skladu z načeli, ki veljajo za gospodarske družbe; načelo, da morajo biti subjekti, ki so odgovorni za dodeljevanje infrastrukturnih zmogljivosti in zaračunavanje uporabnin za železniško infrastrukturo, ločeni od subjektov, ki opravljajo storitve železniškega prometa, in da se morajo poslovni računi ločevati; načelo, da morajo imeti vsi prevozniki v železniškem prometu, ki so pridobili licenco v skladu z merili Unije, dostop do železniške infrastrukture na pošten in nediskriminatorni podlagi; ter načelo, da lahko upravljavci infrastrukture koristijo državno financiranje.
- (3) Uredba (EGS) št. 1192/69 je neskladna in nezdružljiva s trenutno veljavnimi zakonodajnimi ukrepi. Zlasti v razmerah liberaliziranega trga, na katerem prevozniki v železniškem prometu neposredno tekmujejo z naštetimi prevozniki v železniškem prometu, ni več primerno različno obravnavati ti dve skupini prevoznikov.
- (4) Da se odpravijo nedoslednosti v pravnem redu Unije in se prispeva k njegovi poenostavitvi, in sicer z odpravo pravnega akta, ki je postal zastarel, je primerno razveljaviti Uredbo (EGS) št. 1192/69.

⁽¹⁾ UL C 327, 12.11.2013, str. 122.

⁽²⁾ UL C 356, 5.12.2013, str. 92.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 17. oktobra 2016 (UL C 430, 22.11.2016, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1192/69 z dne 26. junija 1969 o skupnih pravilih za normalizacijo kontov železniških podjetij (UL L 156, 28.6.1969, str. 8).

⁽⁵⁾ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 14.12.2012, str. 32).

- (5) Države članice lahko izplačujejo nadomestila za stroške naprav na cestno-železniških prehodih na podlagi člena 8 Direktive 2012/34/EU. Vendar pa bodo morda potrebovale nekaj časa za spremembo svojih nacionalnih zakonov in drugih predpisov, da se upošteva razveljavitev Uredbe (EGS) št. 1192/69. Ta razveljavitev zato v primerih, ki so zajeti v Prilogi IV k Uredbi (EGS) št. 1192/69, ne bi smela začeti učinkovati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 1192/69 se razveljavi, z izjemo določb navedene uredbe, ki se uporabljajo za normalizacijo kontov za primere IV. kategorije, zajete v Prilogi IV k navedeni uredbi. Navedene določbe se še naprej uporabljajo do 31. decembra 2017.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

I. KORČOK

UREDBA (EU) 2016/2338 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. decembra 2016****o spremembi Uredbe (ES) št. 1370/2007 v zvezi z odprtjem trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Železniški prevoz ima možnosti za rast in povečanje svojega modalnega deleža ter lahko prevzame pomembno vlogo v trajnostnem prometnem sistemu in sistemu mobilnosti, s tem pa ustvarja nove možnosti za naložbe in delovna mesta. Vendar pa rast storitev železniškega potniškega prevoza zaostaja za razvojem drugih vrst prevoza.
- (2) Trg storitev mednarodnega železniškega potniškega prevoza Unije je za konkurenco odprt od leta 2010. Poleg tega so nekatere države članice za konkurenco odprle svoje notranje storitve potniškega prevoza, in sicer z uvedbo pravic prostega dostopa ali sklepanjem pogodb o izvajanju javne službe na podlagi razpisnih postopkov ali z obema ukrepoma. Odprtje trga za notranje storitve železniškega potniškega prevoza bi moralo pozitivno vplivati na delovanje enotnega evropskega železniškega območja ter omogočiti boljše storitve za uporabnike.
- (3) Komisija je v beli knjigi o prometu, ki jo je sprejela 28. marca 2011, objavila svojo namero o dokončni vzpostavitvi notranjega trga za železniške storitve ter odpravi tehničnih, upravnih in pravnih ovir, ki preprečujejo vstop na železniški trg.
- (4) Dokončna vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja bi morala prispevati k razvoju železniškega prevoza kot zanesljive alternative drugim vrstam prevoza, med drugim z vidika cen in kakovosti.
- (5) Poseben cilj te uredbe je izboljšanje kakovosti, preglednosti, učinkovitosti in uspešnosti javnih storitev železniškega potniškega prevoza.
- (6) Za storitve na čezmejni ravni na podlagi pogodb o izvajanju javne službe, vključno s storitvami javnega prevoza, s katerimi se zadovoljujejo lokalne in regionalne potrebe po prevozu, bi bilo treba pridobiti soglasje pristojnih organov držav članic, na ozemlju katerih se storitve opravljajo.

⁽¹⁾ UL C 327, 12.11.2013, str. 122.

⁽²⁾ UL C 356, 5.12.2013, str. 92.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 17. oktobra 2016 (UL C 430, 22.11.2016, str. 4). Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (7) Pristojni organi bi morali določiti specifikacije za obveznosti javne službe v javnem potniškem prevozu. Te specifikacije bi morale biti skladne s cilji politike, navedenimi v dokumentih držav članic, ki opredeljujejo politiko javnega prevoza.
- (8) S specifikacijami za obveznosti javne službe v javnem potniškem prevozu bi bilo treba, kadar je to mogoče, ustvariti pozitivne učinke na omrežja, med drugim z vidika izboljšanja kakovosti storitev, socialne in teritorialne kohezije in splošne učinkovitosti sistema javnega prevoza.
- (9) Obveznosti javne službe bi morale biti skladne s politiko javnega prevoza. Vendar to pristojnim organom ne daje pravice, da prejmejo posebej določen znesek finančnih sredstev.
- (10) Pri pripravi dokumentov, ki opredeljujejo politiko javnega prevoza, bi se bilo treba posvetovati z ustreznimi deležniki v skladu z nacionalno zakonodajo. Med temi deležniki bi bili lahko prevozniki, upravljavci infrastrukture, združenja delojemalcev in predstavniki uporabnikov storitev javnega prevoza.
- (11) V primeru pogodb o izvajanju javne službe, ki niso sklenjene na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, bi bilo treba izvajalcem javne službe zagotoviti ustrezno nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne službe, da bi zagotovili dolgoročno finančno vzdržnost storitev javnega potniškega prevoza v skladu z zahtevami politike javnega prevoza. S takim nadomestilom bi morali zlasti spodbujati izvajalce javne službe, da bi ohranili ali razvili učinkovito poslovanje in opravljali dovolj kakovostne storitve potniškega prevoza.
- (12) Pri vzpostavljanju enotnega evropskega železniškega območja bi morale države članice zagotoviti ustrezno raven socialnega varstva za osebe izvajalcev javne službe.
- (13) Zaradi ustreznega vključevanja socialnih zahtev in zahtev s področja dela v postopke za sklepanje pogodb o izvajanju javne službe za storitve javnega potniškega prevoza bi morali izvajalci javne službe pri izvrševanju pogodb o izvajanju javne službe spoštovati obveznosti na področju socialnega in delovnega prava, ki veljajo v državi članici, v kateri je sklenjena pogodba o izvajanju javne službe, in ki izhajajo iz zakonov in drugih predpisov, sprejetih na nacionalni ravni in na ravni Unije, pa tudi iz veljavnih kolektivnih pogodb, pod pogojem, da so taki nacionalni predpisi in njihova uporaba skladni s pravom Unije.
- (14) Kadar države članice zahtevajo, da novo izbrani izvajalec javne službe prevzame osebo, ki ga je zaposlil prejšnji izvajalec, bi bilo treba temu osebi zagotoviti pravice, do katerih bi bilo upravičeno, če bi bil izveden prenos v smislu Direktive Sveta 2001/23/ES ⁽¹⁾. Države članice bi morale imeti možnost, da sprejmejo takšne določbe.
- (15) Pristojni organi bi morali vsem zainteresiranim stranem zagotoviti ustrezne informacije za pripravo ponudb v okviru za konkurenco odprtih razpisnih postopkov, obenem pa poskrbeti za legitimno zaščito zaupnih poslovnih informacij.
- (16) Obveznosti pristojnega organa, da vsem zainteresiranim stranem predloži informacije, bistvene za pripravo ponudbe v okviru za konkurenco odprtega razpisnega postopka, se ne bi smelo razlagati v smislu, da je treba ustvariti dodatne informacije, kadar te ne obstajajo.
- (17) Da bi upoštevali raznolikost ozemeljske in politične ureditve držav članic, lahko pogodbo o izvajanju javne službe sklene pristojni organ, sestavljen iz skupine javnih organov. V takšnih okoliščinah bi morala obstajati jasna pravila o vlogi vsakega od javnih organov pri sklepanju pogodbe o izvajanju javne službe.
- (18) Glede na raznolikost upravnih struktur v državah članicah v primeru pogodb o izvajanju javnih storitev železniškega potniškega prevoza, ki jih neposredno sklene skupina pristojnih lokalnih organov, države članice same odločajo, kateri lokalni organi so pristojni za „urbane aglomeracije“ in „podeželska območja“.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, 22.3.2001, str. 16).

- (19) Pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza bi bilo treba sklepati na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, razen v primerih, ki so določeni v tej uredbi.
- (20) Konkurenčni razpisni postopki, za pogodbe o izvajanju javne službe bi morali biti odprti za vse izvajalce in pravični ter upoštevati načela preglednosti in nediskriminacije.
- (21) V izrednih okoliščinah, kadar se pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza sklenejo na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, je mogoče nove pogodbe začasno skleniti neposredno in s tem zagotoviti stroškovno najučinkovitejše opravljanje storitev. Takšnih pogodb ne bi smeli podaljšati za iste ali podobne obveznosti javne službe.
- (22) Kadar po objavi namere o organizaciji za konkurenco odprtega razpisnega postopka interes izrazi zgolj en izvajalec, se lahko pristojni organi začnejo s tem izvajalcem pogajati o sklenitvi pogodbe brez nadaljnje objave odprtega razpisnega postopka.
- (23) *De minimis* zgornje meje za neposredno sklenjene pogodbe o izvajanju javne službe bi bilo treba prilagoditi, da bi odražale večji obseg in višje stroške na enoto pri izvajanju javnih storitev železniškega potniškega prevoza v primerjavi z drugimi vrstami prevoza, ki so zajete v Uredbi (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Višje zgornje meje bi morale veljati tudi za storitve javnega potniškega prevoza v primerih, kadar prevoz po železnici predstavlja več kot 50 % vrednosti zadevnih storitev.
- (24) Vzpostavitev enotnega evropskega železniškega območja zahteva skupna pravila za sklepanje pogodb o izvajanju javne službe v tem sektorju, pri čemer bi bilo treba upoštevati specifične okoliščine v posameznih državah članicah.
- (25) Kadar so izpolnjeni določeni pogoji, povezani z naravo in strukturo železniškega trga ali železniškega omrežja, bi pristojni organi morali imeti možnost, da pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza sklenejo neposredno, kadar bi takšna pogodba pomenila izboljšanje kakovosti storitev ali stroškovne učinkovitosti oziroma obeh.
- (26) Pristojni organi lahko sprejmejo ukrepe za povečanje konkurence med železniškimi podjetji z omejevanjem števila pogodb, ki jih sklenejo z enim železniškim podjetjem.
- (27) Države članice bi morale zagotoviti, da bi njihovi pravni sistemi omogočali, da neodvisni organ oceni odločitev pristojnega organa o neposrednem sklepanju pogodb o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza na podlagi pristopa, ki temelji na uspešnosti. To bi bilo mogoče izvajati v okviru sodnega nadzora.
- (28) Pristojni organi bi morali, da bi zagotovili za konkurenco odprte razpisne postopke, oceniti, ali so potrebni ukrepi za zagotovitev učinkovitega in nediskriminatornega dostopa do ustreznega železniškega voznega parka. Pristojni organi bi morali ocenjevalno poročilo objaviti.
- (29) Nekatere ključne značilnosti prihodnjih, za konkurenco odprtih razpisnih postopkov za pogodbe o izvajanju javne službe, morajo biti popolnoma pregledne, da bi omogočili boljše organiziran odziv trga.
- (30) Uredbo (ES) št. 1370/2007 bi bilo treba zato ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1370/2007 se spremeni:

1. v členu 1(2) se doda naslednji pododstavek:

„S soglasjem pristojnih organov držav članic, na ozemlju katerih se opravljajo storitve, lahko obveznosti javne službe veljajo za storitve javnega prevoza na čezmejni ravni, vključno s tistimi, s katerimi se zadovoljujejo lokalne in regionalne potrebe po prevozu.“;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in (EGS) št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

2. v člen 2 se vstavi naslednja točka:

„(aa) ‚javne storitve železniškega potniškega prevoza‘ pomenijo javni potniški prevoz po železnici brez drugih vrst potniškega prevoza po tirih, kot so podzemne železnice ali tramvaji;“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Specifikacije za obveznosti javne službe

1. Pristojni organ določi specifikacije za obveznosti javne službe pri opravljanju storitev javnega potniškega prevoza in obseg njihove uporabe v skladu s členom 2(e). To vključuje možnost združevanja storitev, pri katerih se stroški pokrijejo, in storitev, pri katerih se stroški ne pokrijejo.

Pristojni organ pri določitvi teh specifikacij in obsega njihove uporabe ustrezno upošteva načelo sorazmernosti, v skladu s pravom Unije.

Te specifikacije so skladne s cilji politike, navedenimi v dokumentih držav članic, ki opredeljujejo politiko javnega prevoza.

Vsebina in oblika dokumentov, ki opredeljujejo politiko javnega prevoza, ter postopki za posvetovanje z ustreznimi deležniki se določijo v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Specifikacije za obveznosti javne službe in z njimi povezano nadomestilo čistega finančnega učinka obveznosti javne službe:

(a) omogočajo stroškovno učinkovito doseganje ciljev politike javnega prevoza in

(b) zagotavljajo dolgoročno finančno vzdržnost izvajanja javnega potniškega prevoza v skladu z zahtevami politike javnega prevoza.“;

4. člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) jasno določajo obveznosti javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza, ki so opredeljene v tej uredbi in specificirane v skladu s členom 2a te uredbe ter jih mora izvajalec javne službe izpolniti, in zadevna geografska območja;

(b) vnaprej na objektiven in pregleden način določajo

(i) parametre, na podlagi katerih se izračuna morebitno nadomestilo, in

(ii) vrsto in obseg vseh dodeljenih izključnih pravic, tako, da se prepreči čezmerna kompenzacija.

V primeru pogodb o izvajanju javne službe, ki niso sklenjene v skladu s členom 5(1), členom (3) ali členom (3b), se ti parametri določijo tako, da nobeno nadomestilo ne sme preseči zneska, potrebnega za kritje neto finančnega učinka na stroške in prihodke, nastale zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe, pri čemer se upoštevajo s tem povezani prihodki, ki jih izvajalec javne službe obdrži, in primeren dobiček;“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„4a. Izvajalci javne službe pri izvrševanju pogodb o izvajanju javne službe spoštujejo veljavne obveznosti na področju socialnega in delovnega prava, ki jih določa pravo Unije, nacionalna zakonodaja ali kolektivne pogodbe.

4b. Za spremembo izvajalca javne službe se uporablja Direktiva 2001/23/ES, kadar takšna sprememba pomeni prenos podjetja v smislu navedene direktive.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar pristojni organi v skladu z nacionalnim pravom od izvajalcev javne službe zahtevajo, naj izpolnjujejo določene kakovostne in socialne standarde, ali določijo socialna in kakovostna merila, se ti standardi in merila vključijo v razpisno dokumentacijo in pogodbe o izvajanju javne službe. Ob upoštevanju Direktive 2001/23/ES se v taki razpisni dokumentaciji in pogodbah o izvajanju javne službe, kadar je to ustrezno, navedejo tudi informacije o pravicah in obveznostih v zvezi s prevzemom osebja, ki ga je zaposlil prejšnji izvajalec.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„8. V skladu s pogodbami o izvajanju javne službe mora izvajalec pristojnemu organu predložiti informacije, ki so bistvene za sklenitev pogodb o izvajanju javne službe, obenem pa mora biti zagotovljena zaščita zaupnih poslovnih informacij. Pristojni organi vsem zainteresiranim stranem zagotovijo ustrezne informacije za pripravo ponudbe v okviru za konkurenco odprtega razpisnega postopka, obenem pa zagotovijo legitimno zaščito zaupnih poslovnih informacij. Te informacije vključujejo podatke o povpraševanju potnikov, prevozninah, stroških in prihodkih, povezanih z javnim potniškim prevozom, na katerega se nanaša za konkurenco odprt razpisni postopek, ter podrobnosti o specifikacijah za infrastrukturo, ki so pomembne za obratovanje potrebnih vozil ali voznega parka, s čimer zainteresiranim stranem omogočijo pripravo poslovnih načrtov na podlagi natančnih podatkov. Upravljalci železniške infrastrukture podpirajo pristojne organe pri zagotavljanju vseh ustreznih specifikacij za infrastrukturo. Ob neizpolnjevanju navedenih določb se izvede pravna revizija iz člena 5(7).“;

5. člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„2. Pod pogojem, da nacionalno pravo tega ne prepoveduje, se lahko vsak pristojni lokalni organ – ne glede na to, ali gre za posamezen organ ali skupino organov, ki opravljajo integrirane javne storitve potniškega prevoza – odloči, da bo sam opravljal javne storitve potniškega prevoza ali da bo pogodbe o izvajanju javne službe sklenil neposredno s pravno ločenim subjektom, nad katerim pristojni lokalni organ – ali, v primeru skupine organov, vsaj en pristojni lokalni organ – izvaja nadzor, ki je primerljiv z nadzorom, ki ga izvaja nad svojimi službami.“

V primeru storitev javnega železniškega potniškega prevoza lahko skupino organov iz prvega pododstavka sestavljajo tudi izključno pristojni lokalni organi, katerih geografsko območje pristojnosti ni nacionalno. Javna storitev potniškega prevoza ali pogodba o izvajanju javne službe iz prvega pododstavka lahko krijeta izključno potrebe po prevozu v urbanih aglomeracijah ali podeželskih območjih oziroma v obeh.

Kadar pristojni lokalni organ sprejme tako odločitev, se uporablja naslednje:“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vsak pristojni organ, ki se odloči, da bo storitve zaupal tretji osebi, ki ni notranji izvajalec, pogodbe o izvajanju javne službe sklepa na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, razen v primerih iz odstavkov 3a, 4, 4a, 4b, 5 in 6. Sprejeti postopek za konkurenčni razpis je odprt za vse izvajalce, je pravičen ter upošteva načela preglednosti in nediskriminacije. Postopek se lahko po oddaji ponudb in morebitnem predizboru nadaljuje s pogajanjem, ki se odvijajo v skladu s temi načeli, da bi se doseglo dogovor, kako kar najbolj izpolniti specifične ali zapletene zahteve.“;

(c) vstavi se naslednja odstavka:

„3a. Pod pogojem, da nacionalno pravo tega ne prepoveduje, se glede pogodb o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza, ki se sklenejo na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, pristojni organ lahko odloči, da bo začasno nove pogodbe sklepal neposredno, kadar meni, da neposredno sklenitev pogodbe upravičujejo izredne okoliščine. Takšne izredne okoliščine vključujejo primere, kadar:

— obstaja več za konkurenco odprtih razpisnih postopkov, ki jih že izvaja pristojni organ ali drugi pristojni organi in ki bi lahko vplivali na število in kakovost prejetih ponudb, če bi se pogodba sklenila na podlagi za konkurenco odprtega razpisnega postopka, ali

— je treba spremeniti obseg ene ali več pogodb o izvajanju javne službe, da bi se izboljšalo izvajanje javnih storitev.

Pristojni organ izda obrazloženo odločitev ter o tem takoj obvesti Komisijo.

Obdobje veljavnosti pogodb, sklenjenih na podlagi tega odstavka, je sorazmerno z zadevnimi izrednimi okoliščinami in v nobenem primeru ne presega petih let.

Pristojni organ te pogodbe objavi. Pri tem spoštuje legitimno zaščito zaupnih poslovnih informacij in poslovnih interesov.

Naslednja pogodba, ki se nanaša na iste obveznosti javne službe, se ne sklene na podlagi te določbe.

3b. Pristojni organi lahko v skladu z odstavkom 3 sklenejo uporabiti naslednji postopek:

Pristojni organi lahko objavijo svojo namero, da pogodbo o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza sklenejo na podlagi objave informativnega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*.

V tem informativnem obvestilu so navedeni podroben opis storitev, ki so predmet sklenjene pogodbe, ter vrsta in obdobje veljavnosti pogodbe.

Izvajalci lahko izrazijo interes v obdobju, ki ga določi pristojni organ in ne sme biti krajše od 60 dni po objavi informativnega obvestila.

Če po izteku tega obdobja:

- (a) samo en izvajalec izrazi interes za sodelovanje v postopku za sklenitev pogodbe o izvajanju javne službe;
- (b) ta izvajalec ustrezno dokaže, da bo dejansko lahko opravljal storitev prevoza ob spoštovanju obveznosti iz pogodbe o izvajanju javne službe;
- (c) neobstoj konkurence ni posledica umetnega omejevanja parametrov javnega naročila in
- (d) ni ustrezne alternative,

lahko pristojni organi začnejo pogajanja s tem izvajalcem, da bi pogodbo sklenili brez nadaljnje objave odprtega razpisnega postopka.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Pod pogojem, da nacionalno pravo tega ne prepoveduje, se lahko pristojni organ odloči neposredno skleniti pogodbe o izvajanju javne službe:

- (a) kadar je njihova povprečna letna vrednost ocenjena na manj kot 1 000 000 EUR, oziroma manj kot 7 500 000 EUR, če pogodba o izvajanju javne službe vključuje storitve javnega železniškega potniškega prevoza, ali
- (b) kadar je njihov namen letno opraviti manj kot 300 000 kilometrov storitev javnega potniškega prevoza oziroma manj kot 500 000 kilometrov, če pogodba o izvajanju javne službe vključuje javne storitve železniškega potniškega prevoza.

V primeru, da se pogodba o izvajanju javne službe neposredno sklene z malim ali srednje velikim podjetjem, ki upravlja največ 23 cestnih vozil, se te zgornje meje lahko povišajo bodisi do povprečne letne vrednosti, ocenjene na manj kot 2 000 000 EUR ali na letno opravljanje manj kot 600 000 kilometrov storitev javnega potniškega prevoza.“;

(e) vstavita se naslednja odstavka:

„4a. Pod pogojem, da nacionalno pravo tega ne prepoveduje, se lahko pristojni organ odloči neposredno skleniti pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza:

- (a) kadar meni, da je neposredna sklenitev upravičena zaradi zadevnih strukturnih in geografskih značilnosti zadevnega trga in omrežja, zlasti obsega, značilnosti povpraševanja, kompleksnosti omrežja, tehnične in geografske izoliranosti ter storitev, ki jih zajema pogodba, in
- (b) kadar bi takšna pogodba pomenila izboljšanje kakovosti storitev ali stroškovne učinkovitosti oziroma obojega v primerjavi s predhodno sklenjeno pogodbo o izvajanju javne službe.

Pristojni organ na tej podlagi objavi obrazloženo odločitev in o tem obvesti Komisijo v enem mesecu po objavi odločitve. Pristojni organ lahko zatem sklene pogodbo.

Za države članice, ki imajo dne 24. decembra 2017 največji letni tržni obseg manjši od 23 milijonov vlakovnih kilometrov in ki imajo le en pristojni organ na nacionalni ravni in eno pogodbo o izvajanju javne službe, ki zajema celotno omrežje, se šteje, da izpolnjujejo pogoje iz točke (a). Kadar se pristojni organ ene od teh držav članic odloči neposredno skleniti pogodbo o izvajanju javne službe, zadevna država članica o tem obvesti Komisijo. Združeno kraljestvo se lahko odloči, da ta pododstavek uporabi za Severno Irsko.

Kadar se pristojni organ odloči, da bo pogodbo o izvajanju javne službe sklenil neposredno, določi merljive, pregledne in preverljive zahteve glede učinkovitosti. Takšne zahteve so vključene v pogodbo.

Zahteve glede učinkovitosti zajemajo zlasti točnost storitev, pogostost obratovanja vlakov, kakovost voznega parka in prevozne zmogljivosti za potnike.

Pogodba vključuje posebne kazalnike uspešnosti, ki pristojnemu organu omogočajo izvajanje rednih ocenjevanj. V pogodbi so navedeni tudi učinkoviti in odvrtilni ukrepi, ki se uvedejo, če železniško podjetje ne izpolnjuje zahtev glede učinkovitosti.

Pristojni organ redno ocenjuje, ali železniško podjetje dosega svoje cilje v zvezi z izpolnjevanjem zahtev glede učinkovitosti, kot so določene v pogodbi, ter svoje ugotovitve objavlja. Tako redno ocenjevanje se opravi vsaj vsakih pet let. Če zahtevano izboljšanje kakovosti storitev ali stroškovne učinkovitosti oziroma oboje ni doseženo, pristojni organ sprejme ustrezne in pravočasne ukrepe, vključno z naložitvijo učinkovitih in odvrtilnih pogodbenih kazni. Če izvajalec ne izpolnjuje zahtev glede učinkovitosti, lahko pristojni organ kadar koli v celoti ali delno začasno preneha izvajati ali dokončno prekine pogodbo, sklenjeno na podlagi te določbe;

4b. Pristojni organ lahko, razen če je to prepovedano z nacionalnim pravom, pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza sklene neposredno, kadar se te pogodbe nanašajo na opravljanje izključno storitev železniškega potniškega prevoza s strani izvajalca, ki obenem upravlja celotno železniško infrastrukturo ali večji del železniške infrastrukture, na kateri se opravljajo storitve, kadar je ta železniška infrastruktura izvzeta iz uporabe členov 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8, 13 in poglavja IV Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), v skladu s členom 2(3)(a) ali (b) navedene direktive.

Z odstopanjem od člena 4(3) se pogodbe, sklenjene neposredno v skladu s tem odstavkom in odstavkom 4a tega člena, ne sklenejo za obdobje, daljše od deset let, razen kadar se uporablja člen 4(4).

Pogodbe, sklenjene v skladu s tem odstavkom in odstavkom 4a, se objavijo, pri čemer se spoštuje legitimna zaščita zaupnih poslovnih informacij in poslovnih interesov.

(*) Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 14.12.2012, str. 32).“;

(f) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. V primeru prekinitve storitev ali neposrednega tveganja za nastanek takšnega stanja lahko pristojni organ sprejme nujne ukrepe.

Nujni ukrepi so neposredna sklenitev ali uradni dogovor o podaljšanju pogodbe o izvajanju javne službe ali naložitev opravljanja določenih obveznosti javne službe. Izvajalec javne službe ima pravico do pritožbe zoper odločitev o naložitvi opravljanja določenih obveznosti javne službe. Obdobje, za katerega je pogodba o izvajanju javne službe sklenjena, podaljšana ali naložena z nujnimi ukrepi, ne sme presegati dveh let.“;

(g) vstavi se naslednji odstavek:

„6a. Pristojni organi se lahko odločijo, da pogodbe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza, ki zajemajo dele istega omrežja ali skupino prog, sklenejo z različnimi železniškimi podjetji, da bi povečali konkurenco med železniškimi podjetji. V ta namen se lahko pristojni organi pred objavo za konkurenco odprtega razpisnega postopka odločijo omejitvi število pogodb, ki se sklenejo z istim železniškim podjetjem.“;

(h) v odstavek 7 se po prvem pododstavku vstavi naslednji pododstavek:

„V primerih iz odstavkov 4a in 4b taki ukrepi vključujejo možnost vložitve zahteve, da neodvisni organ, ki ga imenuje zadevna država članica, oceni obrazloženo odločitev pristojnega organa. Rezultati take ocene so javno dostopni v skladu z nacionalnim pravom.“;

6. vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Železniški vozni park

1. Da bi zagotovili za konkurenco odprt razpisni postopek, pristojni organi ocenijo, ali so potrebni ukrepi za zagotovitev učinkovitega in nediskriminatornega dostopa do ustreznega voznega parka. Pri tej oceni upoštevajo, ali so na zadevnem trgu prisotna podjetja za zakup voznega parka ali drugi udeleženci na trgu za zakup voznega parka. Ocenjevalno poročilo je javno dostopno.

2. Pristojni organi lahko v skladu z nacionalno zakonodajo in pravili o državni pomoči sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo učinkovit in nediskriminatoren dostop do ustreznega voznega parka. Ti ukrepi lahko vključujejo:

- (a) nakup voznega parka, ki se uporablja za izvrševanje pogodbe o izvajanju javne službe, s strani pristojnega organa, ki ga da na voljo izbranemu izvajalcu javne službe, po tržni ceni ali kot del pogodbe o izvajanju javne službe v skladu s členom 4(1)(b), členom 6 in, če je ustrezno, s Prilogo;
- (b) zagotovitev jamstva s strani pristojnega organa za financiranje voznega parka, ki se uporablja za izvrševanje pogodbe o izvajanju javne službe, po tržni ceni ali kot del pogodbe o izvajanju javne službe v skladu s členom 4(1)(b), členom 6 in, če je ustrezno, s Prilogo, vključno z jamstvom, ki krije tveganje, povezano s preostalo vrednostjo;
- (c) zavezo pristojnega organa v okviru pogodbe o izvajanju javne službe, da ob izteku pogodbe prevzame vozni park po vnaprej določenih finančnih pogojih in po tržni ceni, ali
- (d) sodelovanje z drugimi pristojnimi organi, da se zagotovi večji vozni park.

3. Če se vozni park da na voljo novemu javnemu prevozniku, pristojni organ v razpisni dokumentaciji navede tudi vse razpoložljive informacije o stroških vzdrževanja voznega parka in njegovem fizičnem stanju.“;

7. v členu 6 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vsa nadomestila, povezana s splošnim pravilom ali pogodbo o izvajanju javne službe, so ne glede na način sklenitve pogodbe skladna s členom 4. Vsa nadomestila ne glede na njihovo naravo, povezana s pogodbo o izvajanju javne službe, ki ni bila sklenjena v skladu s členom 5(1), členom (3) ali členom (3b), ali s splošnim pravilom, so skladna tudi z določbami iz Priloge.“;

8. člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsak pristojni organ enkrat letno objavi zbirno poročilo o obveznostih javne službe pod njegovo odgovornostjo. To poročilo zajema datum začetka in obdobje veljavnosti pogodb o izvajanju javne službe, izbrane izvajalce javne službe ter nadomestila in izključne pravice, ki so v zameno dodeljene tem izvajalcem javne službe. Poročilo razlikuje med avtobusnim in železniškim prevozom ter omogoča nadzor in oceno uspešnosti, kakovosti in financiranja javnega prometnega omrežja ter, če je to ustrezno, vsebuje informacije o vrsti in obsegu dodeljenih izključnih pravic. V poročilu so upoštevani tudi cilji politike, navedeni v dokumentih, ki opredeljujejo politiko javnega prevoza v zadevni državi članici. Države članice olajšajo osrednji dostop do teh poročil, na primer prek skupnega spletnega portala.“;

(b) v prvem pododstavku odstavka 2 se doda naslednja točka:

„(d) predvideni datum začetka in obdobje veljavnosti pogodbe o izvajanju javne službe.“;

9. člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Brez poseganja v odstavek 3:

(i) se člen 5 za sklepanje pogodb o izvajanju javne službe za storitve cestnega potniškega prevoza in druge vrste prevoza po tirih razen železniškega prevoza, kot so podzemna železnica ali tramvaji, uporablja od 3. decembra 2019;

(ii) se člen 5 za storitve javnega železniškega potniškega prevoza uporablja od 3. decembra 2019.

(iii) se člen 5(6) in člen 7(3) prenehata uporabljati 25. decembra 2023.

Obdobje veljavnosti pogodb, sklenjenih v skladu s členom 5(6) med 3. decembrom 2019 in 24. decembrom 2023, ne presega desetih let.

Države članice do 2. decembra 2019 sprejmejo ukrepe za postopno uskladitev s členom 5, da bi preprečile resne strukturne težave, zlasti v zvezi s prevoznimi zmogljivostmi.

Države članice v šestih mesecih po 25. decembru 2020 Komisiji predložijo poročilo o napredku, v katerem je izpostavljeno izvajanje morebitnega sklepanja pogodb o izvajanju javne službe v skladu s členom 5. Komisija na podlagi poročila držav članic o napredku opravi pregled in po potrebi predloži zakonodajne predloge.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pogodbe o izvajanju javne službe za storitve javnega železniškega potniškega prevoza, ki so neposredno sklenjene po 24. decembru 2017 in pred 2. decembrom 2019 na podlagi postopka, ki ni pošten za konkurenco odprt postopek, se lahko izvajajo do izteka njihove veljavnosti. Z odstopanjem od člena 4(3) takšne pogodbe niso sklenjene za obdobje, daljše od desetih let, razen kadar se uporablja člen 4(4).“;

(c) v prvem pododstavku odstavka 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) po 26. juliju 2000 in pred 24. decembrom 2017 na podlagi postopka, ki ni bil pošten za konkurenco odprt razpisni postopek.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 24. decembra 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14 decembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

UREDBA (EU) 2016/2339 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. decembra 2016****o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije kar zadeva blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z namenom olajšanja trgovinskih tokov člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ izključuje uporabo nekaterih določb navedene uredbe za blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije, medtem ko se giblje med dvema pristaniščema ali letališčema Unije brez postanka zunaj Unije. Te določbe urejajo obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije, obveznost obveščanja o prihodu morskega plovila ali zrakoplova, obveznost prevoza blaga na določena mesta in predložitve blaga carini na mestu, kjer se raztovarja ali pretovarja, ter začasno hrambo.
- (2) Posledično zaradi navedene izključitve ni pravne podlage za zahtevo po predložitvi blaga, ki se raztovori ali pretovori, na mestu, kjer blago ponovno vstopi na carinsko območje Unije, potem ko ga je začasno zapustilo. Brez predložitve bi lahko bilo za carinske organe težje zagotoviti nadzor zadevnega blaga in obstaja tveganje, da uvozna dajatev in druge dajatve ne bodo pravilno obračunane ter da se nefiskalni ukrepi, kot sta veterinarski in fitosanitarni nadzor, ne bodo uporabljali pravilno.
- (3) Člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 bi bilo zato treba spremeniti, da se upoštevajo različni položaji neunijskega in unijskega blaga.
- (4) Za zagotovitev učinkovitega carinskega nadzora neunijskega blaga bi se določbe, ki urejajo obveznost prevoza blaga na določeno mesto, predložitve blaga carini ob raztovarjanju ali pretovarjanju, čakanja na dovoljenje pred raztovarjanjem ali pretovarjanjem, ter določbe, ki urejajo začasno hrambo, morale še naprej uporabljati za neunijsko blago. Člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 bi zato bilo treba spremeniti, da bo določal, da so v zvezi z neunijskim blagom izključena samo pravila, ki urejajo obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije in obveznost obveščanja o prihodu morskega plovila ali zrakoplova.
- (5) Za zagotovitev učinkovitega nadzora unijskega blaga bi moral člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 razlikovati med položajem unijskega blaga, katerega status je treba dokazati v skladu s členom 153(2) navedene uredbe, in unijskega blaga, ki je ohranilo svoj status na podlagi člena 155(2) navedene uredbe.
- (6) Kar zadeva unijsko blago, katerega status je treba dokazati v skladu s členom 153(2) Uredbe (EU) št. 952/2013, bi bilo treba izključiti samo uporabo pravil, ki urejajo obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije in obveznost obveščanja o prihodu morskega plovila ali zrakoplova, kar bi omogočilo ustrezen carinski nadzor.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2016.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

- (7) Pravila iz člena 139 Uredbe (EU) št. 952/2013, ki urejajo obveznost predložitve blaga carini ob raztovarjanju ali pretovarjanju ter čakanja na dovoljenje pred raztovarjanjem ali pretovarjanjem blaga iz člena 140 navedene uredbe, se prav tako ne bi smela uporabljati za unijsko blago, ki je ohranilo svoj status na podlagi člena 155(2) navedene uredbe, ob upoštevanju dejstva, da čeprav je blago začasno zapustilo carinsko območje Unije, se njihov položaj ne spremeni in ga ni treba dokazati.
- (8) Sklicevanji v členu 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 na člen 135(1) in člen 137 navedene uredbe bi bilo treba črtati, da se osebo, ki vnese blago na carinsko območje Unije, zaveže, da prepelje blago na mesto, ki ga določijo carinski organi, da lahko ti po potrebi preverijo, ali gre za unijsko ali neunijsko blago.
- (9) Sklicevanje v členu 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 na člen 141 navedene uredbe bi bilo treba črtati, da se pojasni, da se člen 141(1) navedene uredbe, ki izključuje uporabo nekaterih določb za blago, ki se giblje v postopku tranzita, uporablja tudi, kadar blago ponovno vstopi na carinsko območje Unije, potem ko ga je začasno zapustilo neposredno po morju ali zraku.
- (10) Sklicevanje v členu 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 na člene 144 do 149 navedene uredbe o začasni hrambi bi bilo prav tako treba črtati. Medtem ko se pravila iz navedenih členov ne uporabljajo za unijsko blago, bi se morala uporabljati za neunijsko blago. Člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 bi bilo treba v zvezi s tem ustrezno spremeniti.
- (11) Ta uredba bi morala začeti veljati čim prej, da bi zagotovili učinkovit nadzor blaga brez nadaljnjega odlašanja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Člen 136 Uredbe (EU) št. 952/2013 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 136

Blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije po morju ali zraku

1. Členi 127 do 130 in člen 133 se ne uporabljajo v primerih, kadar se neunijsko blago vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.
2. Členi 127 do 130 in člen 133 se ne uporabljajo v primerih, kadar se unijsko blago, katerega carinski status unijskega blaga je treba dokazati v skladu s členom 153(2), vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.
3. Členi 127 do 130 ter členi 133, 139 in 140 se ne uporabljajo v primerih, kadar se unijsko blago, ki se giblje, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 155(2), vnese na carinsko območje Unije, potem ko začasno zapusti navedeno območje po morju ali zraku ter prevoz poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

I. KORČOK

UREDBA (EU) 2016/2340 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. decembra 2016****o spremembi Uredbe (EU) št. 1286/2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih v zvezi z datumom začetka njene uporabe****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

po posvetovanju z Evropsko centralno banko,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je uvedla vrsto ukrepov, usmerjenih v povečanje zaščite vlagateljev in povrnitev zaupanja potrošnikov v sektor finančnih storitev s povečanjem preglednosti na trgu za male vlagatelje. Od proizvajalcev paketnih naložbenih produktov za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktov zahteva pripravo dokumenta s ključnimi informacijami.
- (2) Uredba (EU) št. 1286/2014 daje Evropskemu nadzornemu organu (Evropski bančni organ), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, in Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, pooblastilo za pripravo regulativnih tehničnih standardov, ki določajo elemente dokumenta s ključnimi informacijami.
- (3) Komisija je 30. junija 2016 sprejela delegirano uredbo, ki dopolnjuje Uredbo (EU) št. 1286/2014 ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: delegirana uredba), ki določa prikaz in vsebino dokumenta s ključnimi informacijami ter njegovo standardizirano obliko, metodologijo, na podlagi katere so predstavljena tveganja in nagrade ter izračunani stroški, pogoje in najmanjšo pogostost pregledovanja informacij, vsebovanih v dokumentu s ključnimi informacijami, ter pogoje za izpolnitev zahteve po zagotovitvi dokumenta s ključnimi informacijami malim vlagateljem.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2016.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L 352, 9.12.2014, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁽⁶⁾ Delegirana uredba Komisije z dne 30. junija 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) z določitvijo regulativnih tehničnih standardov glede prikaza, vsebine, pregleda in revizije dokumentov s ključnimi informacijami ter pogojev za izpolnitev zahteve po posredovanju takih dokumentov (C(2016) 3999).

- (4) Evropski parlament je 14. septembra 2016 nasprotoval delegirani uredbi, ki jo je Komisija sprejela 30. junija 2016, in skupaj z veliko večino držav članic pozval k odlogu začetka uporabe Uredbe (EU) št. 1286/2014.
- (5) Odlog začetka uporabe za dvanajst mesecev bo zadevnim subjektom zagotovil dodaten čas, da bodo lahko izpolnili nove zahteve. Zaradi izrednih okoliščin je primerno in utemeljeno ustrezno spremeniti Uredbo (EU) št. 1286/2014.
- (6) Ker se bodo morale določbe iz Uredbe (EU) št. 1286/2014 kmalu začeti uporabljati, bi morala ta uredba začeti veljati nemudoma.
- (7) Zato je v tem primeru tudi upravičeno uporabiti izjemo za nujne primere, določeno v členu 4 Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V Uredbi (EU) št. 1286/2014 se drugi odstavek člena 34 nadomesti z naslednjim:

„Uporablja se od 1. januarja 2018.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/2341 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 14. decembra 2016
o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje
(prenovitev)
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 53, člena 62 in člena 114(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bila večkrat vsebinsko spremenjena ⁽⁴⁾. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo treba navedeno direktivo zaradi jasnosti prenoviti.
- (2) Na notranjem trgu bi morale institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje imeti možnost poslovanja v drugih državah članicah in zagotavljati visoko raven zaščite in varnosti za člane in upravičence pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja.
- (3) Namen te direktive je minimalna harmonizacija, zato direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da ohranijo ali sprejmejo dodatne določbe za zaščito članov in upravičencev pokojninskega načrta poklicnega zavarovanja, pod pogojem, da so take določbe skladne z obveznostmi držav članic, ki izhajajo iz prava Unije. Ta direktiva se ne nanaša na vprašanja nacionalnega socialnega, delovnega, davčnega ali pogodbenega prava niti na ustreznost pokojninskega zavarovanja v državah članicah.
- (4) Namen te direktive je zagotoviti dobro upravljanje, obveščanje članov pokojninskih načrtov ter preglednost in varnost poklicnega pokojninskega zavarovanja, da bi dodatno olajšali mobilnost delavcev med državami članicami.
- (5) Organizacija in pravna urejenost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje se med državami članicami močno razlikujeta. Pokojninske načrte poklicnega zavarovanja upravljajo tako institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje kot življenjske zavarovalnice. Zato enoten pristop za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje

⁽¹⁾ UL C 451, 16.12.2014, str. 109.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2016.

⁽³⁾ Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).

⁽⁴⁾ Glej del A Priloge I.

ni ustrezen. Komisija in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, bi morala pri svojem delovanju upoštevati različne tradicije držav članic ter pri določanju organiziranosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ne bi smela posegati v nacionalno socialno in delovno pravo.

- (6) Direktiva 2003/41/ES je pomenila prvi zakonodajni ukrep na poti k notranjemu trgu za zagotavljanje poklicnega pokojninskega zavarovanja, organiziranega na ravni Unije. Resnični notranji trg za poklicno pokojninsko zavarovanje ostaja ključnega pomena za gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest v Uniji ter tudi za spopadanje z izzivi zaradi staranja prebivalstva. Navedena direktiva iz leta 2003 ni bila vsebinsko spremenjena tako, da bi bilo mogoče sodoben sistem upravljanja na podlagi tveganj uvesti za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Za razvoj varnega poklicnega pokojninskega zavarovanja v vseh državah članicah sta še naprej pomembna ustrezna pravna urejenost in nadzor na ravni Unije in na nacionalni ravni.
- (7) Načeloma bi institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje morale pri pokojninskih načrtih poklicnem pokojninskem zavarovanju, kadar je to ustrezno, upoštevati cilj zagotavljanja medgeneracijskega ravnotežja, in sicer tako, da bodo stremele k enakomerni razporeditvi tveganj in prejemkov med generacijami.
- (8) Sprejeti je treba ustrezne ukrepe za nadaljnje izboljšanje dodatnega zasebnega pokojninskega varčevanja, kot so pokojninski načrti poklicnega zavarovanja. To je pomembno, saj so sistemi socialne varnosti pod vse večjimi pritiski, kar pomeni, da so poklicne pokojnine vse pogosteje uporabljene kot dopolnilo drugih pokojninskih prihrankov. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje imajo pomembno vlogo pri dolgoročnem financiranju gospodarstva Unije in zagotavljanju varnih pokojnin. So bistven del gospodarstva Unije, saj v imenu približno 75 milijonov članov in upravičencev upravljajo s sredstvi v vrednosti 2,5 bilijona EUR. Izboljšati bi bilo treba poklicne pokojnine, ne da bi s tem postavili pod vprašaj velik pomen pokojninskih sistemov socialnega varstva glede varnosti, trajnosti in učinkovitosti socialnega varstva, saj bi morali zagotavljati dostojen življenjski standard v starosti in bi zato morali biti osrednja točka krepitve evropskih socialnih modelov.
- (9) Ob upoštevanju demografskih gibanj v Uniji in razmer glede nacionalnih proračunov je poklicno pokojninsko zavarovanje dragocen dodatek pokojninskim sistemom v okviru socialnega varstva. Prožen pokojninski sistem vključuje raznolike produkte, raznovrstne institucije ter uspešne in učinkovite nadzorne prakse.
- (10) Države članice bi morale delavce zaščititi pred revščino v starosti in kot dodatno kritje poleg javnih pokojnin spodbujati dodatne pokojninske načrte, povezane s pogodbo o zaposlitvi.
- (11) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do kolektivnih pogajanj in ukrepov ter pravico do visoke ravni varstva potrošnikov, in sicer predvsem z zagotavljanjem visoke ravni preglednosti pri ponudbi pokojninskih zavarovanj, dobre informiranosti pri osebnem finančnem in pokojninskem načrtovanju ter olajšanjem čezmejne dejavnosti za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in čezmejnega prenosa pokojninskih načrtov. To direktivo je treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (12) Zlasti olajšanje čezmejnih dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ter čezmejnega prenosa pokojninskih načrtov prek pojasnitve ustreznih postopkov in odprave nepotrebnih ovir, skupaj s centraliziranim upravljanjem poklicnega pokojninskega zavarovanja, bi lahko imelo pozitiven učinek na zadevna podjetja in njihove zaposlene, ne glede na to, v kateri državi članici delajo.
- (13) Čezmejna dejavnost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ne bi smela posegati v nacionalno socialno in delovno pravo države članice gostiteljice, povezano s področjem pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki se nanaša na odnos med podjetjem, ki ponuja pokojninski načrt (v nadaljnjem besedilu: ustanoviteljsko podjetje) ter člani in upravičenci. Čezmejna dejavnost in čezmejni prenos pokojninskih načrtov sta ločena in bi zanj morale veljati različne določbe. Če čezmejni prenos pokojninskega načrta vodi v čezmejno dejavnost, bi morale veljati določbe za čezmejno dejavnost.
- (14) Kadar se ustanoviteljsko podjetje in institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje nahajata v isti državi članici, zgolj dejstvo, da so člani ali upravičenci pokojninskega načrta rezidenti druge države članice, samo po sebi ne pomeni čezmejne dejavnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

- (15) Države članice bi morale upoštevati, da je treba zaščititi pokojninske pravice delavcev, ki so začasno napoteni na delo v drugo državo članico.
- (16) Kljub začetku veljavnosti Direktive 2003/41/ES, je bila čezmejna dejavnost omejena zaradi razlik v nacionalnem socialnem in delovnem pravu. Poleg tega še vedno obstajajo precejšnje ovire v zvezi s skrbnim in varnim poslovanjem, zaradi katerih je upravljanje čezmejnih pokojninskih načrtov za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje dražje. Izboljšati je treba tudi sedanjo minimalno raven varstva članov in upravičencev. To je še toliko pomembnejše, ker tveganje dolgoživosti in tržna tveganja v vedno večji meri nosijo člani in upravičenci, ne pa institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ali ustanoviteljsko podjetje. Poleg tega je treba povečati sedanjo minimalno raven informiranosti članov in upravičencev.
- (17) Pravila skrbnega in varnega poslovanja, določena v tej direktivi, so namenjena tako zagotavljanju visoke ravni varnosti za vse bodoče upokojenca z uvedbo strogih nadzornih standardov kot tudi pripravi poti za dobro, preudarno in učinkovito upravljanje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja.
- (18) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale biti v celoti ločene od kakršnega koli ustanoviteljskega podjetja in bi morale opravljati svojo dejavnost na podlagi kapitalnega kritja, s ciljem zagotavljanja pokojnine. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki svojo dejavnost opravljajo s tem izključnim ciljem, bi morale, ne glede na to, ali take institucije štejejo za pravne osebe, imeti svobodo opravljanja storitev in svobodo vlaganja, pogoj za to pa je le upoštevanje usklajenih preudarnih predpisov.
- (19) V skladu z načelom subsidiarnosti bi morale države članice v celoti obdržati odgovornost za organizacijo njihovih pokojninskih sistemov, kot tudi za odločanje o vlogi vsakega od treh stebrov pokojninskega sistema v posameznih državah članicah. V okviru drugega stebra bi morale v celoti obdržati tudi odgovornost za vlogo in naloge različnih institucij, ki zagotavljajo prejemke iz poklicnega pokojninskega zavarovanja, kot so vsepanožni pokojninski skladi za celo dejavnost ali panogo, podjetniški pokojninski skladi in življenjske zavarovalnice. Namen te direktive ni postaviti pod vprašaj teh pravic držav članic, temveč jih spodbuditi, da vzpostavijo ustrezno, varno in vzdržno poklicno pokojninsko zavarovanje ter olajšale čezmejno dejavnost.
- (20) Komisija bi morala ob upoštevanju, da je treba še izboljšati poklicno pokojninsko zavarovanje, zagotoviti bistveno dodano vrednost na ravni Unije, in sicer s sprejetjem dodatnih ukrepov za podporo sodelovanja držav članic s socialnimi partnerji pri izboljšavah pokojninskih načrtov drugega stebra in z vzpostavitvijo strokovne skupine na visoki ravni, da bi povečali pokojninske prihranke drugega stebra v državah članicah, vključno s spodbujanjem izmenjave primerov dobre prakse med njimi, zlasti kar zadeva čezmejno dejavnost.
- (21) Nacionalni predpisi o udeležbi samozaposlenih oseb pri institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje se razlikujejo. V nekaterih državah članicah lahko institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje poslujejo na podlagi sporazumov s panožnimi združenji, katerih člani delujejo kot samozaposlene osebe, ali neposredno s samozaposlenimi ali zaposlenimi osebami. V nekaterih državah članicah lahko postane samozaposlena oseba tudi član institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, če deluje kot delodajalec ali zagotavlja poklicne storitve podjetju. V nekaterih državah članicah lahko samozaposlene osebe pristopijo k instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje le pod pogojem, da izpolnjujejo določene zahteve, vključno s tistimi, ki jih predpisujeta socialno in delovno pravo.
- (22) Iz področja uporabe te direktive bi morale biti izključene institucije, ki upravljajo sisteme socialne varnosti in so že usklajene na ravni Unije. Vendar je treba pri tem upoštevati specifičnost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki v posamezni državi članici upravljajo tako sisteme socialne varnosti kot tudi pokojninske načrte poklicnega zavarovanja.
- (23) Institucij, ki delujejo na podlagi načela kapitalnega financiranja kot dela obveznih sistemov socialne varnosti, ta direktiva ne zajema.
- (24) Finančne institucije, ki že koristijo ugodnosti zakonodajnega okvira Unije, bi morale biti na splošno izključene iz področja uporabe te direktive. Ker pa lahko te institucije v nekaterih primerih ponujajo tudi storitve poklicnega pokojninskega zavarovanja, je pomembno zagotoviti, da ta direktiva ne vodi k izkrivljanju konkurence. Takemu izkrivljanju se je mogoče izogniti z uporabo zahtev glede skrbnega in varnega poslovanja te direktive za dejavnosti poklicnih pokojninskih zavarovanj, ki jih izvajajo življenjske zavarovalnice iz točke (a)(i) do (iii) člena 2-(3) in točke (b)(ii) do (iv) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Komisija bi morala tudi skrbno spremljati položaj na trgu poklicnih pokojnin in oceniti možnost razširitve izbirne uporabe te direktive na druge, s predpisi opredeljene finančne institucije.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- (25) Ker je namen institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zagotoviti finančno varnost v pokoju, bi se morale pokojnine, ki jih te institucije plačujejo, na splošno izplačevati kot doživljenjska izplačila, časovno omejena izplačila, izplačila enkratnega zneska ali kakršna koli kombinacija teh oblik izplačila.
- (26) Pomembno je zagotoviti, da starejše osebe in invalidi niso izpostavljeni tveganju revščine in da lahko uživajo dostojen življenjski standard. Primerno pokritje biometričnih tveganj v sistemih poklicnih pokojninskih zavarovanj je pomemben vidik boja proti revščini in nezadostni varnosti pri starejših ljudeh. Ob vzpostavitvi pokojninskega sistema bi morali delodajalci in delojemalci ali njihovi zastopniki proučiti možnost pokojninskega sistema, ki vključuje možnost pokrivanja tveganja dolgoživosti in tveganja poklicne invalidnosti kot tudi skrb za nepreskrbljene preživele osebe.
- (27) Omogočanje državam članicam, da iz področja uporabe nacionalnih izvedbenih predpisov izključijo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte z manj kot skupno 100 člani, lahko v teh državah članicah olajša nadzor, ne da bi bilo s tem ogroženo pravilno delovanje notranjega trga na tem področju. Vendar to ne bi smelo ogroziti pravice takšnih institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, da za upravljanje njihovih naložbenih portfeljev imenujejo naložbene upravitelje, ki imajo sedež in so ustrezno pooblašteni v drugi državi članici, za skrbništvo nad njihovim premoženjem pa skrbnike ali depozitarje, ki imajo sedež v drugi državi članici in so ustrezno pooblašteni. V vsakem primeru bi morale države članice uporabljati nekatere določbe, ki se nanašajo na naložbena pravila in sistem upravljanja institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte s skupno več kot 15 člani.
- (28) Institucije kot so „Unterstützungskassen“ v Nemčiji, v katerih člani nimajo zakonske pravice do prejemkov v določenem znesku in kadar so njihovi interesi zaščiteni z obvezno predpisanim zavarovanjem pred plačilno nesposobnostjo, bi morale biti izključene iz področja uporabe Direktive.
- (29) Zaradi zaščite članov in upravičencev bi morale institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje omejiti svoje dejavnosti na dejavnosti iz te direktive in na tiste, ki iz njih izhajajo.
- (30) V primeru stečaja ustanoviteljskega podjetja so člani soočeni s tveganjem izgube delovnega mesta kot tudi pridobljenih pokojninskih pravic. Zaradi tega je treba zagotoviti nedvoumno razmejitve med ustanoviteljskim podjetjem in institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje ter določiti minimalne standarde skrbnega in varnega poslovanja za zaščito članov. Pri določitvi takih standardov bi se moral upoštevati dostop institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje do varovalnih pokojninskih načrtov ali podobnih mehanizmov, ki pridobljene individualne pravice članov in upravičencev varujejo pred tveganjem neplačila ustanoviteljskega podjetja.
- (31) Glede poslovanja in nadzora institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje obstajajo med državami članicami znatne razlike. V nekaterih državah članicah se lahko nadzor izvaja ne le nad samimi institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje, marveč tudi nad subjekti ali družbami, ki so pooblaščen za upravljanje takih institucij. Države članice bi morale biti zmožne upoštevati tako posebnost, dokler so vse zahteve iz te direktive dejansko izpolnjene. Države članice bi morale biti prav tako sposobne omogočiti zavarovalniškim in drugim finančnim subjektom upravljanje institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (32) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje so pokojninske institucije s socialno funkcijo, ki zagotavljajo finančne storitve. Odgovorne so za zagotavljanje prejemkov iz poklicnih pokojninskih zavarovanj, zaradi česar bi morale izpolnjevati določene minimalne standarde skrbnega in varnega poslovanja glede svojih dejavnosti in pogojev poslovanja ob upoštevanju nacionalnih pravil in tradicije. Vendar teh institucij ne bi smeli obravnavati kot zgolj ponudnike finančnih storitev. Njihovo socialno funkcijo in trikotno razmerje med delojemalcem, delodajalcem in institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje bi bilo treba ustrezno priznati in podpreti kot vodilno načelo te direktive.
- (33) Kadar v skladu z nacionalnim pravom institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje upravljajo pokojninske sklade, ki niso pravne osebe in jih sestavljajo pokojninski načrti posameznih članov, katerih sredstva so ločena od sredstev institucij za poklicno in pokojninsko zavarovanje, bi države članice morale imeti možnost, da vsak pokojninski sklad obravnavajo kot en pokojninski načrt v smislu te direktive.
- (34) Zelo veliko število institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje v določenih državah članicah zahteva pragmatično rešitev glede predhodne pooblastitve teh institucij. Če pa želi institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje upravljati načrt v drugi državi članici, bi morala od pristojnega organa matične države članice pridobiti predhodno pooblastitev.
- (35) Brez poseganja v nacionalno socialno in delovno pravo o organizaciji pokojninskih sistemov, vključno z obveznim članstvom in rezultati pogajanj o sklenitvi kolektivnih pogodb, bi morale imeti institucije za poklicno

pokojninsko zavarovanje možnost zagotavljanja svojih storitev v drugih državah članicah po prejemu pooblastila, ki ga izda pristojni organ v matični državi članici institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje bi moralo biti dovoljeno sprejeti sponzorstvo (plačevanje premij) podjetij, ki se nahajajo v kateri koli državi članici, in upravljati pokojninske načrte s člani iz več kot ene države članice. To lahko za te institucije morebiti privede do znatne ekonomije obsega, izboljša konkurenčnost industrije Unije in olajša poklicno mobilnost delovne sile.

- (36) Pravico institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje s sedežem v eni državi članici do pogodbeno sklenjenega upravljanja pokojninskega načrta poklicnega zavarovanja v drugi državi članici bi smelo biti mogoče uveljavljati le ob popolnem upoštevanju določb veljavnega socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice, kolikor je to pomembno za pokojninske načrte poklicnega zavarovanja, na primer opredelitev in plačevanje pokojnin in pogoji prenosljivosti pokojninskih pravic. Pojasniti bi bilo treba področje uporabe pravil skrbnega in varnega poslovanja, da se zagotovi pravna varnost za vse čezmejne dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (37) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale imeti možnost čezmejnega prenosa pokojninskih načrtov na druge tovrstne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v Uniji, da bi se olajšala organizacija poklicnega pokojninskega zavarovanja na ravni Unije. Za prenose bi bilo treba pridobiti pooblastilo pristojnega organa matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, potem ko je ta pristojni organ dobil soglasje pristojnega organa matične države članice institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki pokojninski načrt prenaša. Za prenos in pogoje zanj bi bilo treba pridobiti predhodno odobritev večine zadevnih članov in večine zadevnih upravičencev, ali, po potrebi, večine njihovih zastopnikov, kot so skrbniki načrtov, ki temeljijo na skrbništvu.
- (38) V primeru prenosa dela pokojninskega načrta bi bilo treba zagotoviti ekonomsko vzdržnost tako prenesenega kot preostalega dela pokojninskega načrta, prav tako pa bi bilo treba po prenosu ustrezno zaščititi pravice vseh članov in upravičencev, in sicer z zahtevo, da morata imeti tako izvorna kot namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje dovolj ustreznih sredstev za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij za preneseni in preostali del načrta.
- (39) Za lažje usklajevanje nadzornih praks lahko EIOPA od pristojnih organov zahteva informacije v skladu s pristojnostmi, prenesenimi nanj z Uredbo (EU) št. 1094/2010. Poleg tega bi moral EIOPA imeti možnost, da v primeru celotnega ali delnega čezmejnega prenosa pokojninskega načrta, kadar pride do nesoglasja med zadevnimi pristojnimi organi, opravi mediacijo.
- (40) Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, izveden v skladu z načelom preudarnosti, je bistveni pogoj za zagotovitev kratkoročnega in dolgoročnega izpolnjevanja obveznosti za plačevanje pokojnin. Zavarovalno-tehnične rezervacije bi bilo treba izračunati na podlagi priznanih aktuarskih metod, potrditi pa bi jih moral aktuar ali drug strokovnjak na tem področju. Najvišje obrestne mere bi morale biti izbrane preudarno v skladu z vsemi zadevnimi nacionalnimi pravili. Najnižji znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij bi moral po eni strani zadostovati za nadaljevanje izplačil prejemkov, ki se že plačujejo upravičencem, po drugi pa odražati obveznosti, ki izhajajo iz pridobljenih pokojninskih pravic članov. Aktuarsko funkcijo bi morale izvajati osebe, ki imajo ustrezno znanje aktuarske in finančne matematike, sorazmerno z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, prisotnih v dejavnostih institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, in ki lahko dokažejo ustrezne izkušnje na podlagi veljavnih strokovnih kvalifikacij ali drugih standardov.
- (41) Tveganja, ki jih krijejo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, se od ene do druge države članice znatno razlikujejo. Zaradi tega bi morale imeti matične države članice pri izračunavanju zavarovalno-tehničnih rezervacij možnost predvideti dodatna in podrobnejša pravila, kot določa ta direktiva.
- (42) Za zaščito interesov članov in upravičencev pokojninskih načrtov v primeru plačilne nesposobnosti ustanoviteljskega podjetja bi bilo treba zahtevati zadostna in primerna sredstva za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij.
- (43) Za spodbujanje enakih konkurenčnih pogojev med domačimi in čezmejnimi institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale države članice upoštevati zahteve glede financiranja tako domačih kot čezmejnih institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (44) V številnih primerih lahko ustanoviteljsko podjetje in ne sama institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje krije kakršno koli biometrično tveganje ali jamči za določene prejemke ali uspešnost naložb. Vendar pa je v določenih primerih institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje tista, ki zagotavlja takšno kritje ali jamstva, ustanovitelj pa na splošno izčrpa svoje obveznosti s plačilom potrebnih prispevkov. V takšnih okoliščinah bi morala zadevna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje razpolagati z lastnimi sredstvi na podlagi vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij in tveganega kapitala.

- (45) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje so zelo dolgoročne vlagateljice. Odkup sredstev, ki so v lasti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ne more imeti načeloma nobenega drugega namena, kot zagotavljanje pokojnin. Zaradi ustrezne zaščite pravic članov in upravičencev, bi morale imeti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje možnost izbire porazdelitve sredstev, ki ustreza točno določeni vrsti in trajanju njihovih obveznosti. Zato je potreben učinkovit nadzor in pristop do predpisov o naložbah, ki tem institucijam omogoča zadostno prožnost pri odločanju o najvarnejši in najučinkovitejši politiki naložb in jih zavezuje k preudarnemu ravnanju. Upoštevanje načela preudarne osebe zato zahteva politiko naložb, ki je prilagojena strukturi članstva posamezne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (46) S postavitvijo načela preudarne osebe kot temeljnega načela kapitalskih vlaganj in z omogočanjem institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje, da opravljajo čezmejne dejavnosti, se spodbuja preusmeritev prihrankov v sektor poklicnega pokojninskega zavarovanja, kar prispeva h gospodarskemu in socialnemu napredku.
- (47) Metode in običajni postopki nadzora se od ene do druge države članice razlikujejo. Zaradi tega bi morale imeti države članice do neke mere diskrecijsko pravico v zvezi s predpisi o naložbah, ki jih želijo uvesti za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki se nahajajo na njihovem ozemlju. Vendar pa ti predpisi ne bi smeli omejevati prostega pretoka kapitala, razen če to upravičujejo razlogi skrbnega in varnega poslovanja.
- (48) Ta direktiva bi morala institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje zagotavljati ustrezno raven naložbene svobode. Kot zelo dolgoročni vlagatelji z majhnimi likvidnostnimi tveganji lahko institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v razumnih mejah vlagajo v nelikvidna sredstva, kot so delnice, in v druge instrumente z dolgoročno ekonomsko perspektivo, s katerimi se ne trguje na reguliranih trgih, v večstranskih sistemih trgovanja (MTF) ali organiziranih sistemih trgovanja (OTF). Koristi imajo lahko tudi od prednosti mednarodne diverzifikacije. Vlaganje v delnice, denominirane v valutah, ki niso valute njihovih obveznosti, in druge instrumente z dolgoročno ekonomsko perspektivo, s katerimi se ne trguje na reguliranih trgih, v večstranskih sistemih trgovanja ali organiziranih trgovalnih sistemih, se zaradi tega ne bi smelo omejevati, razen iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja, v skladu z načelom preudarne osebe, da se zaščitijo interesi članov in upravičencev.
- (49) Razumevanje, kaj sestavljajo instrumenti z dolgoročno ekonomsko perspektivo, je široko. Taki instrumenti so neprenosljivi vrednostni papirji in zato nimajo dostopa do likvidnosti na sekundarnih trgih. Pogosto zahtevajo obveznosti za določen čas, kar omejuje možnosti njihovega trženja, in bi morali vključevati udeležbe v kapitalu, dolžniške instrumente v podjetjih, ki ne kotirajo na borzi, in posojila tem podjetjem. Podjetja, ki ne kotirajo na borzi, vključujejo infrastrukturne projekte, družbe, ki ne kotirajo na borzi, ki si prizadevajo za rast, nepremičnine ali drugo premoženje, ki bi lahko bili primerni za dolgoročne naložbe. Projekti za nizkoogljično infrastrukturo in infrastrukturo, ki je odporna na podnebne spremembe, so pogosto v obliki sredstev, ki ne kotirajo na borzi, in se financirajo pretežno z dolgoročnimi krediti.
- (50) Institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje bi moralo biti dovoljeno vlaganje v drugih državah članicah v skladu s pravili matične države članice, da se zmanjšajo stroški čezmejne dejavnosti. Zato državi članici gostiteljici ne bi smelo biti dovoljeno, da za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki se nahajajo v drugih državah članicah, predpiše dodatne zahteve glede naložb.
- (51) Posamezniki potrebujejo jasen pregled nad pridobljenimi pokojninskimi pravicami, ki izhajajo iz zakonsko predpisanih pokojninskih načrtov in pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, zlasti kadar pridobijo te pravice v več kot eni državi članici. To bi lahko dosegli z vzpostavitvijo storitev za sledenje pokojninam po vsej Uniji, podobnih tistim, ki so že bile vzpostavljene v nekaterih državah članicah po objavi bele knjige Komisije z dne 16. februarja 2012 z naslovom „Agenda za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine“, ki spodbuja razvoj tovrstnih storitev.
- (52) Nekaterih tveganj ni mogoče zmanjšati s kvantitativnimi zahtevami, ki jih odražajo zahteve glede zavarovalno-tehničnih rezervacij in financiranja, vendar jih je mogoče ustrezno obravnavati le z zahtevami glede upravljanja. Zato je zagotovitev učinkovitega sistema upravljanja nujna za ustrezno obvladovanje tveganj in zaščito pravic vseh članov in upravičencev. Takšni sistemi bi morali biti sorazmerni z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (53) Politike prejemkov, ki spodbujajo prekomerno prevzemanje tveganj, lahko spodkopljejo dobro in učinkovito obvladovanje tveganj institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje. Načela politik prejemkov in zahteve glede njihovega razkritja, ki se uporabljajo za druge finančne institucije v Uniji, bi se morale uporabljati tudi za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, pri čemer pa bi bilo treba upoštevati posebno strukturo upravljanja teh institucij v primerjavi z drugimi finančnimi institucijami ter potrebo po upoštevanju velikosti, narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.

- (54) Ključna funkcija je zmogljivost za opravljanje določenih nalog upravljanja. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale imeti zadostne zmogljivosti, da bi lahko imele funkcijo za obvladovanje tveganj, funkcijo za notranjo revizijo, po potrebi pa tudi aktuarsko funkcijo. Razen če je v tej direktivi drugače določeno, identifikacija posamezne ključne funkcije instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje ne bi smela preprečevati, da bi se prosto odločala o načinu organizacije te ključne funkcije v praksi. To ne bi smelo povzročati neupravičeno obremenjujočih zahtev, saj je treba pri tem upoštevati velikost, naravo, obseg in kompleksnost dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (55) Osebe, ki dejansko vodijo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, bi morale biti kot celota sposobne in primerne, osebe, ki opravljajo ključne funkcije, pa bi morale imeti potrebno znanje in izkušnje ter biti po potrebi ustrezno strokovno usposobljene. Vendar bi morale zahteve glede obveščanja pristojnega organa veljati le za nosilce ključnih funkcij.
- (56) Treba bi bilo omogočiti, da ena oseba ali organizacijska enota opravlja več kot eno ključno funkcijo, z izjemo funkcije notranje revizije. Vendar oseba ali organizacijska enota, ki opravlja posamezno ključno funkcijo, bi morala biti različna od osebe ali enote s podobno ključno funkcijo v ustanoviteljskem podjetju. Države članice bi morale imeti možnost, da instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje dovolijo, da ključne funkcije opravlja prek iste osebe ali organizacijske enote kot ustanoviteljsko podjetje, pod pogojem, da institucija pojasni, kako preprečuje ali upravlja nasprotja interesov v odnosu do ustanoviteljskega podjetja.
- (57) Bistvenega pomena je, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje izboljšajo svoje sposobnosti obvladovanja tveganj, pri tem pa upoštevajo cilj enakovredne razporeditve tveganj in prejemkov med generacijami v poklicnem pokojninskem zavarovanju, da bo mogoče resnično razumeti potencialne šibke točke v zvezi z vzdržnostjo pokojninskih načrtov ter o tem razpravljati z ustreznimi pristojnimi organi. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale v okviru sistemov obvladovanja tveganj izdelati oceno tveganj pri lastnih dejavnostih, povezanih s pokojninami. Ta ocena tveganj bi morala biti predložena tudi pristojnim organom in bi morala, kadar je to ustrezno, med drugim vključevati tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, rabo virov in okoljem, družbena tveganja in tveganja, povezana z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativne spremembe (nasedla sredstva).
- (58) Okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja, ki so navedeni v načelih o odgovornem vlaganju, ki jih podpirajo Združeni narodi, so pomembni pri naložbeni politiki in sistemih obvladovanja tveganj institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje. Države članice bi morale od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevati, da izrecno razkrijejo, v katerih primerih se takšni dejavniki obravnavajo v naložbenih odločitvah in kako se upoštevajo v njihovih sistemih obvladovanja tveganj. Informacije, ki jih zagotovi institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje v skladu s to direktivo, bi morale vsebovati tudi relevantnost in pomembnost okoljskih in socialnih dejavnikov ter dejavnikov upravljanja za naložbe v okviru načrta ter to, kako se ti dejavniki upoštevajo. To obveznost lahko institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje izpolni tako, da v teh informacijah navede, da okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja niso upoštevani v njeni naložbeni politiki ali da so stroški sistema spremljanja relevantnosti in pomembnosti takih dejavnikov oziroma način njihovega upoštevanja nesorazmerni z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti.
- (59) Vsaka država članica bi morala zahtevati, da vsaka institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki se nahaja na njenem ozemlju, pripravi letne računovodske izkaze in letna poročila, v katerih so upoštevani vsi pokojninski načrti, ki jih upravlja institucija, in, po potrebi, tudi letne računovodske izkaze in letna poročila za vsak posamezen pokojninski načrt. Letni računovodski izkazi in letna poročila, ki odražajo dejansko in pošteno sliko premoženja, obveznosti in finančnega položaja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ob upoštevanju vsakega pokojninskega načrta, ki ga upravlja ta institucija, ter ki jih pravilno potrdi pooblaščen oseb, predstavljajo bistven vir informacij za člane in upravičence načrta in za pristojne organe. Pristojnim organom zlasti omogočajo spremljanje finančne trdnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in ugotavljanje, ali je ta institucija sposobna izpolnjevati svoje pogodbene obveznosti. Letne računovodske izkaze in letna poročila bi bilo treba javno razkriti na spletnem mestu, kadar je to mogoče, ali na drugačen način, na primer tako, da se na zahtevo da na voljo njihov izvod.
- (60) Naložbena politika institucije za poklicno in pokojninsko zavarovanje je odločilni dejavnik tako za varnost kot tudi za dolgoročno ekonomsko vzdržnost financiranja pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja. Zaradi tega bi morale institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pripraviti in vsaj vsaka tri leta pregledati izjavo o načelih vlaganj. Taka izjava bi morala biti dostopna pristojnim organom, na zahtevo pa tudi članom in upravičencem vsakega pokojninskega načrta.
- (61) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale imeti možnost, da katero koli dejavnost, vključno s ključnimi funkcijami, v celoti ali delno prenesejo na ponudnike storitev, ki delujejo v njihovem imenu. Ostati pa bi morale v celoti odgovorne za izpolnjevanje vseh svojih obveznosti v okviru te direktive, če ključne funkcije ali kakršne koli druge dejavnosti oddajo v zunanje izvajanje. Pri oddaji dejavnosti v zunanje izvajanje bi morale

institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje skleniti pisni dogovor s ponudnikom storitev. Za namene te direktive to ne vključuje dogovorov za storitve operativne narave, na primer za varnostno ali vzdrževalno osebje.

- (62) Države članice bi morale imeti možnost, da v zvezi z varno hrambo premoženja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo imenovanje depozitarja.
- (63) Ob upoštevanju narave ustanovljenega pokojninskega načrta in povezanega upravnega bremena bi morale institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje potencialnim članom, članom in upravičencem zagotavljati jasne in primerne informacije, na podlagi katerih bi se ti odločali o svoji upokojitvi, s čimer bi zagotovile visoko stopnjo preglednosti prek različnih faz izvajanja načrta, tj. obdobje pred sklenitvijo, članstvo (vključno z obdobjem pred upokojitvijo) in obdobje po upokojitvi. Zlasti bi morale zagotoviti informacije o pridobljenih pokojninskih pravicah, napovedani višini pokojnin, tveganjih in jamstvih ter stroških. Kadar napovedane višine pokojnin temeljijo na ekonomskih scenarijih, bi morale te informacije vključevati tudi neugodni scenarij v skrajnem, vendar mogočem primeru. Kadar naložbeno tveganje nosi član, so nujne tudi dodatne informacije o naložbenem profilu, vseh razpoložljivih naložbenih možnostih in pretekli uspešnosti naložb. Informacije bi morale ustrezati potrebam uporabnika ter upoštevati konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov, predvsem kar zadeva dostopnost, kot je določeno v členu 3, in dostop do informacij, kot je določeno v členu 21 konvencije. Države članice se lahko odločijo, da bodo natančneje določile, kdo lahko zagotovi informacije, ki se posredujejo potencialnim članom, članom in upravičencem, tudi prek storitev sledenja pokojninam.
- (64) Glede na posebnosti načrtov, ki zagotavljajo določeno raven prejemkov, na take prejemke ne vpliva pretekla uspešnost kot tudi ne struktura stroškov, razen v skrajnih okoliščinah. Informacije o tem bi bilo torej treba zagotoviti samo pri načrtih, pri katerih so člani izpostavljeni naložbenemu tveganju ali lahko sprejemajo naložbene odločitve.
- (65) Pred pristopom k načrtu bi bilo treba potencialnim članom predložiti vse potrebne informacije za informirano odločitev. Kadar potencialni člani nimajo izbire in so samodejno vključeni v pokojninski načrt, bi jim morala institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje takoj po vključitvi zagotoviti ključne pomembne informacije o njihovem članstvu.
- (66) Za člane bi morale institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pripraviti izkaz pokojninskih prejemkov, ki bi vseboval ključne osebne in splošne informacije o pokojninskem načrtu. Izkaz pokojninskih prejemkov bi moral biti razumljiv in izčrpen ter vsebovati relevantne in ustrezne informacije, da bi bilo lažje razumeti pokojninske pravice skozi čas in po posameznih načrtih, ter biti v podporo mobilnosti delovne sile.
- (67) Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morale člane dovolj časa pred upokojitvijo obvestiti o možnostih izplačila. Kadar se pokojnina ne izplača v obliki doživljenjske pokojninske rente, bi morali člani, ki se približujejo upokojitvi, prejeti informacije o razpoložljivih plačilnih produktih za izplačilo prejemkov, da se omogoči finančno načrtovanje za upokožitev.
- (68) Upravičenci bi morali informacije o svojih prejemkih in ustrežajočih možnostih izplačila prejemati tudi v fazi izplačevanja prejemkov. To je zlasti pomembno, če upravičenec v fazi izplačevanja nosi znatno stopnjo naložbenega tveganja. Upravičenci bi morali biti obveščeni tudi o znižanju pripadajočih prejemkov, in sicer preden se to znižanje izvede, potem ko je bila sprejeta odločitev o znižanju. Priporočljiva dobra praksa je, da se institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pred sprejetjem take odločitve posvetujejo z upravičenci.
- (69) Pristojni organ bi moral pri izvajanju svojih pooblastil slediti glavnim ciljem, to je varstvu pravic članov in upravičencev ter stabilnosti in trdnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
- (70) Obseg bonitetnega nadzora se med državami članicami razlikuje. To je lahko vir težav, kadar mora ena institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje izpolnjevati bonitetne predpise svoje matične države članice, hkrati pa spoštovati socialno in delovno pravo svoje države članice gostiteljice. Pojasnitev, katera področja se štejejo za del bonitetnega nadzora za namene te direktive, zmanjšuje pravno negotovost in s tem povezane transakcijske stroške.
- (71) Notranji trg za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zahteva medsebojno priznavanje standardov skrbnega in varnega poslovanja. Pristojni organi matične države članice posamezne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bi morali nadzirati, ali institucija te standarde upošteva. Države članice bi morale pristojnim organom podeliti ustrezna pooblastila za uporabo preventivnih ali popravilnih ukrepov, če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje krši katero koli od zahtev iz te direktive.

- (72) Da se zagotovi učinkovit nadzor dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, vključno z vsem nadaljnjim oddajanjem v zunanje podizvajanje, je nujno, da imajo pristojni organi dostop do vseh relevantnih podatkov, s katerimi razpolagajo ponudniki storitev, ki so jim bile dejavnosti oddane v izvajanje, ne glede na to, ali so slednji regulirane ali neregulirane osebe, ter imajo pristojni organi pravico izvajati preverjanja na kraju samem. Da se upošteva razvoj trga in zagotovi neprekinjeno izpolnjevanje pogojev za zunanje izvajanje, bi morali pristojni organi imeti potrebna pooblastila, da od institucij za poklicno in pokojninsko zavarovanje in ponudnikov storitev zahtevajo informacije o vseh dejavnostih, oddanih v zunanje izvajanje.
- (73) Treba bi bilo omogočiti izmenjavo informacij med nadzornimi organi ter organi ali telesi, katerih naloga je krepiti stabilnost finančnega sistema. Zato je treba opredeliti pogoje, pod katerimi bi bile te izmenjave informacij mogoče. Kadar je informacije dovoljeno razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, bi bilo treba tem organom omogočiti, da, kadar je primerno, svoje soglasje pogojujejo z izpolnjevanjem strogih pogojev.
- (74) Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede na podlagi te direktive, kot je izmenjava ali prenos osebnih podatkov, ki ga izvedejo pristojni organi, bi morala biti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, vsaka izmenjava ali prenos informacij, ki ga izvedejo evropski nadzorni organi, pa bi morala biti v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (75) Da se zagotovi nemoteno delovanje notranjega trga za zagotavljanje poklicnega pokojninskega zavarovanja, organiziranega v merilu Unije, bi morala Komisija po posvetovanju z EIOPA pregledati njeno uporabo in o tem poročati, navedeno poročilo pa predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu do 13. januarja 2023.
- (76) Da se zagotovi lojalna konkurenca med institucijami, bi bilo treba prehodno obdobje, ki zavarovalnicam, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2009/138/ES, omogoča, da svojo dejavnost poklicnega pokojninskega zavarovanja izvajajo po pravilih iz člena 4 te direktive, podaljšati do 31. decembra 2022. Direktivo 2009/138/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (77) Nadaljnji razvoj ureditev solventnosti na ravni Unije, kot je na primer model celotne bilance stanja (HBS – Holistic Balance Sheet), v praktičnem smislu ni realističen, v smislu razmerja med stroški in koristmi pa ni učinkovit, predvsem zaradi raznolikosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje znotraj držav članic in med njimi. Zato za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje na ravni Unije ne bi smeli določati količinskih kapitalskih zahtev, kot na primer v direktivi Solventnost II ali v modelih celotne bilance stanja, izpeljanih iz nje, saj bi te zahteve lahko zmanjšale pripravljenost delodajalcev za zagotavljanje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja.
- (78) Ker cilja te direktive, namreč oblikovanja pravnega okvira Unije za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, temveč se zaradi obsega in učinka ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (79) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitenih dokumentih zavezale, da bodo uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičena.
- (80) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodnimi direktivami. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.
- (81) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv, ki so določeni v delu B Priloge I –

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

V tej direktivi so določena pravila za ustanovitev in začetek izvajanja dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Kadar v skladu z nacionalnim pravom institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje nimajo statusa pravne osebe, države članice to direktivo uporabljajo bodisi za te institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje bodisi, ob upoštevanju odstavka 2, za tiste pooblašcene subjekte, ki so odgovorni za njihovo upravljanje in ki delujejo v njihovem imenu.
2. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) institucije, ki upravljajo sisteme socialne varnosti iz uredb (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ in (ES) št. 987/2009 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (b) institucije, za katere se uporabljajo direktive 2009/65/ES ⁽³⁾, 2009/138/ES, 2011/61/EU ⁽⁴⁾, 2013/36/EU ⁽⁵⁾ in 2014/65/EU ⁽⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (c) institucije, ki poslujejo na podlagi sprotnega prispevnega kritja (dokladnega sistema);
 - (d) institucije, v katerih uslužbenci ustanoviteljskega podjetja nimajo zakonskih pravic do prejemkov in v katerih lahko ustanoviteljsko podjetje kadar koli odkupi sredstva in mu ni nujno treba izpolniti svojih obveznosti plačevanja pokojnin;
 - (e) družbe, ki zaradi izplačila pokojnin svojim uslužbencem uporabljajo sistem pokojninskih rezervacij.

Člen 3

Uporaba za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo sisteme socialne varnosti

Pri institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki istočasno upravljajo tudi sisteme obveznega pokojninskega zavarovanja iz zaposlitve, ki se v smislu uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 obravnavajo kot sistemi socialne varnosti, se ta direktiva uporablja le za njihovo dejavnost neobveznega poklicnega pokojninskega zavarovanja. V tem primeru se za obveznosti in ustrezno premoženje vzpostavi ločena obračunska enota in jih ni mogoče prenesti na obvezne pokojninske sisteme, ki se obravnavajo kot sistemi socialne varnosti, ali obratno.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽⁴⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

Člen 4

Izbirna uporaba za institucije iz Direktive 2009/138/ES

Matične države članice se lahko odločijo uporabljati določbe členov 9 do 14, členov 19 do 22, člena 23(1) in (2) ter členov 24 do 58 te direktive za dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja, ki ga zagotavljajo življenjske zavarovalnice v skladu s točkami (a)(i) do (iii) člena 2(3) in točkami (b)(ii) do (iv) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES. V tem primeru se za celotno premoženje in vse obveznosti, ki ustrezajo dejavnostim poklicnega pokojninskega zavarovanja, vzpostavi ločena obračunska enota, ki se upravlja in organizira ločeno od drugih dejavnosti življenjskih zavarovalnic brez možnosti prenosa.

V primeru iz prvega odstavka tega člena, in le kolikor se to nanaša na njihovo dejavnost poklicnih pokojninskih zavarovanj, se členi 76 do 86, člen 132, člen 134(2), člen 173, člen 185(5), člen 185(7) in (8) ter člen 209 Direktive 2009/138/ES ne uporabljajo za življenjske zavarovalnice.

Matična država članica zagotovi, da pristojni organi ali organi, ki so odgovorni za nadziranje življenjskih zavarovalnic, zajetih v Direktivi 2009/138/ES, kot del njihovih nadzornih dolžnosti preverijo strogo ločenost dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja.

Člen 5

Majhne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in zakonsko predpisani načrti

Z izjemo členov 32 do 35, se lahko države članice odločijo, da v celoti ali delno ne uporabljajo te direktive za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, ki upravljajo pokojninske načrte s skupno manj kot 100 člani. Ob upoštevanju člena 2(2), imajo takšne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje kljub temu pravico do uporabe te direktive na prostovoljni podlagi. Člen 11 se lahko uporablja le ob uporabi vseh drugih določb te direktive. Države članice uporabljajo člen 19(1) ter člen 21(1) in (2) za vsako institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirano ali pooblašeno na njihovem ozemlju, ki upravlja pokojninske načrte s skupno več kot 15 člani.

Države članice lahko uporabljajo katerega koli od členov 1 do 8, člen 19 in členov 32 do 35 za institucije, pri katerih je v skladu z nacionalnim pravom poklicno pokojninsko zavarovanje zakonsko predpisano in zanj jamči javni organ.

Člen 6

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje“ pomeni institucijo, ne glede na njeno pravno obliko, ki posluje na podlagi kapitalskega kritja in je ustanovljena ločeno od kakršnega koli ustanoviteljskega podjetja ali poklicnega združenja z namenom zagotavljanje pokojnine v okviru poklicne dejavnosti na podlagi sporazuma ali pogodbe, sklenjenima:
 - (a) individualno ali kolektivno med delojemalci in delodajalci ali njihovimi zastopniki, ali
 - (b) individualno ali kolektivno s samozaposlenimi osebami, v skladu s pravom matične države članice in države članice gostiteljice, ki opravljajo neposredno iz njih izhajajoče dejavnosti;
2. „pokojninski načrt“ pomeni pogodbo, sporazum, skrbniško pogodbo ali predpise o vrsti priznane pokojnine in pogojih za njeno odobritev;
3. „ustanoviteljsko podjetje“ pomeni podjetje ali drug subjekt, ki ponuja pokojninski načrt ali plačuje prispevke v institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ne glede na to, ali to podjetje ali ta subjekt vključuje eno ali več pravnih ali fizičnih oseb, in ki deluje kot delodajalec ali samozaposlena oseba, ali pa sestoji iz poljubne kombinacije teh možnosti;

4. „pokojnina“ pomeni prejemke, plačane ob upoštevanju odhoda ali v pričakovanju odhoda v pokoj, ali, kadar dopolnjuje te prejemke in na pomožni osnovi, v obliki izplačil v primeru smrti, invalidnosti ali prenehanja zaposlitve ali v obliki podpornih izplačil ali storitev v primeru bolezni, pomanjkanja ali smrti. Zaradi omogočanja finančne varnosti v pokoju se lahko ti prejemki plačujejo kot doživljenjska izplačila, časovno omejena izplačila, izplačila enkratne zneska ali kakršna koli kombinacija teh oblik izplačila;
5. „član“ pomeni osebo, ki ni upravičenec ali potencialni član, katere pretekle ali sedanje poklicne dejavnosti ji dajejo ali ji bodo dale pravico do pokojnine v skladu z določbami pokojninskega načrta;
6. „upravičenec“ pomeni osebo, ki prejema pokojnino;
7. „potencialni član“ pomeni osebo, ki je upravičena do vključitve v pokojninski načrt;
8. „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, imenovan za opravljanje dolžnosti, določenih v tej direktivi;
9. „biometrična tveganja“ pomeni tveganja, povezana s smrtjo, invalidnostjo in dolgoživostjo;
10. „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je bila institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje registrirana ali pooblaščen in v kateri se nahaja njena glavna uprava v skladu s členom 9;
11. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, katere socialno in delovno pravo, ki je merodajno za področje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, se uporablja za odnos med ustanoviteljskim podjetjem in člani ali upravičenci;
12. „izvorna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje“ pomeni institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki prenese vse ali del obveznosti pokojninskih načrtov, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, kot tudi pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov, na institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirano ali pooblaščen v drugi državi članici;
13. „namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje“ pomeni institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki prejme vse ali del obveznosti pokojninskih načrtov, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, kot tudi pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov, od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirane ali pooblaščen v drugi državi članici;
14. „regulirani trg“ pomeni regulirani trg, kot je opredeljen v točki 21 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
15. „večstranski sistem trgovanja“ ali „MTF“ pomeni večstranski sistem trgovanja ali MTF, kot je opredeljen v točki 22 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
16. „organizirani sistem trgovanja“ ali „OTF“ pomeni organizirani sistem trgovanja ali OTF, kakor je opredeljen v točki 23 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
17. „trajni nosilec podatkov“ pomeni sredstvo, ki članu ali upravičencu omogoča shranjevanje osebno nanj naslovljenih informacij, tako da so mu dostopne za poznejšo uporabo in za obdobje, primerno za namene teh informacij, in ki mu omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij;
18. „ključna funkcija“ v okviru sistema upravljanja pomeni zmogljivost opravljanja praktičnih nalog, ki zajema funkcijo za obvladovanje tveganj, funkcijo za notranjo revizijo in aktuarsko funkcijo;
19. „čezmejna dejavnost“ pomeni upravljanje pokojninskega načrta, pri katerem za odnos med ustanoviteljskim podjetjem ter zadevnimi člani in upravičenci velja socialno in delovno pravo na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja države članice, ki ni matična država članica.

Člen 7

Dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje

Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblaščen na njihovem ozemlju, zahtevajo, da omejijo svoje dejavnosti na pokojninske posle in z njimi povezane dejavnosti.

Če življenjska zavarovalnica v skladu s členom 4 dejavnost poklicnega pokojninskega zavarovanja vodi s pomočjo ločene obračunske enote, se ločeno premoženje in obveznosti omejuje na pokojninske posle in z njimi neposredno povezane dejavnosti.

Načeloma institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pri svojih dejavnostih, kadar je to ustrezno, upoštevajo cilj enakovredne porazdelitve tveganj in prejemkov med generacijami.

Člen 8

Pravna ločitev med ustanoviteljskimi podjetji in institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje

Države članice zagotavljajo pravno ločitev med ustanoviteljskim podjetjem in institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirano ali pooblaščno na njihovem ozemlju, da bi v interesu članov in upravičencev zavarovala premoženje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v primeru stečaja ustanoviteljskega podjetja.

Člen 9

Registracija ali pooblastilo

1. Države članice za vse institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki imajo glavno upravo na njihovem ozemlju, zagotovijo, da pristojni organ institucijo vpiše v nacionalni register ali da jo pooblasti.

Lokacija glavne uprave pomeni kraj, kjer se sprejemajo glavne strateške odločitve institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

2. V primeru čezmejnih dejavnosti, opravljenih v skladu s členom 11, so v registru navedene tudi države članice, v katerih institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje posluje;

3. Informacije iz registra se posredujejo EIOPA, ki jih objavi na svojem spletnem mestu.

Člen 10

Zahteve glede poslovanja

1. Države članice za vse institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblaščne na njihovem ozemlju, zagotovijo, da:

(a) institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ustrezno izvaja pravila glede upravljanja pokojninskih načrtov;

(b) je ustanoviteljsko podjetje zavezano rednemu financiranju, kadar jamči za izplačevanje pokojnin.

2. V skladu z načelom subsidiarnosti in ob ustreznem upoštevanju obsega pokojninskih prejemkov, ki jih ponujajo sistemi socialne varnosti, lahko države članice določijo, da se upravičencem izbirno ponudijo dodatne ugodnosti, kot so kritje dolgoživosti in invalidnosti ter oskrba za nepreskrbljene preživele osebe in jamstvo za povračilo vplačanih prispevkov kot dodatni prejemki, če se delodajalci in delojemalci ali njihovi zastopniki o tem sporazumejejo.

Člen 11

Čezmejne dejavnosti in postopki

1. Brez poseganja v nacionalno socialno in delovno pravo o organizaciji pokojninskih sistemov, vključno z obveznim članstvom in rezultati pogajanj o sklenitvi kolektivnih pogodb, države članice institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblaščne na njihovem ozemlju, dovolijo, da opravljajo čezmejno dejavnost. Države članice dovolijo tudi podjetjem, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, da ustanavljajo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki načrtujejo ali opravljajo čezmejno dejavnost.

2. Institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki načrtuje opravljanje čezmejne dejavnosti in sprejetje sponzorstva ustanoviteljskega podjetja, mora pridobiti predhodno dovoljenje pristojnega organa njene matične države članice.

3. Institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje o svoji nameri glede opravljanja čezmejne dejavnosti obvesti pristojni organ matične države članice. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da v obvestilu navedejo naslednje informacije:

(a) imena držav članic gostiteljic, ki jih bodo ustanoviteljska podjetja po potrebi identificirala;

(b) ime in lokacijo glavne uprave ustanoviteljskega podjetja;

(c) glavne značilnosti pokojninskega načrta, ki se ga upravlja za ustanoviteljsko podjetje.

4. Kadar pristojni organ matične države članice prejme obvestilo v skladu z odstavkom 3 in če ni izdal utemeljenega sklepa, da upravna struktura ali finančno stanje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali dobro ime ali poklicne kvalifikacije ali izkušnje njenega vodstvenega osebja niso združljivi z načrtovano čezmejno dejavnostjo, ta pristojni organ v roku treh mesecev po prejemu vseh informacij iz odstavka 3 te informacije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem seznani institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Utemeljeni sklep iz prvega pododstavka se izda v treh mesecih od prejema vseh informacij iz odstavka 3.

5. Kadar pristojni organ matične države članice pristojnemu organu države članice gostiteljice informacij iz odstavka 3 ne sporoči, v treh mesecih od prejema vseh teh informacij zadevni instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje navede razloge za to. Če se informacije ne sporočijo, se lahko vloži pritožba na sodišče matične države članice.

6. Za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki opravljajo čezmejno dejavnost, veljajo zahteve glede informacij iz naslova IV, ki ji jih država članica gostiteljica naloži v zvezi s potencialnimi člani, člani in upravičenci, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša.

7. Preden začne institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje opravljati čezmejno dejavnost, pristojni organ države članice gostiteljice v roku šestih tednov po prejemu informacij iz odstavka 3 pristojni organ matične države članice seznani z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki jih je treba upoštevati pri upravljanju pokojninskega načrta, financiranega s strani podjetja v državi članici gostiteljice, ter z zahtevami države članice gostiteljice glede informacij iz naslova IV, ki se nanašajo na čezmejno dejavnost. Pristojni organ matične države članice te informacije posreduje instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje.

8. Po prejemu obvestila iz odstavka 7 ali če pristojni organ matične države članice po izteku roka, določenega v odstavku 7, ne pošlje nobenega obvestila, lahko začne institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje opravljati čezmejno dejavnost v skladu z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja in z zahtevami države članice gostiteljice glede informacij, kot je navedeno v odstavku 7.

9. Pristojni organ države članice gostiteljice obvesti pristojni organ matične države članice o vseh večjih spremembah v zahtevah veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja države članice gostiteljice, ki bi lahko vplivale na značilnosti pokojninskega načrta, kolikor to zadeva čezmejno dejavnost, in o večjih spremembah v zahtevah države članice gostiteljice glede informacij, kot je navedeno v odstavku 7. Pristojni organ matične države članice te informacije posreduje instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje.

10. Pristojni organ države članice gostiteljice poleg tega stalno nadzoruje institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje glede skladnosti njenih dejavnosti z zahtevami socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja in z zahtevami države članice gostiteljice glede informacij, kot je navedeno v odstavku 7. Če ta nadzor razkrije nepravilnosti, pristojni organ države članice gostiteljice o tem takoj obvesti pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice ob uskladitvi s pristojnim organom države članice gostiteljice sprejme potrebne ukrepe in z njimi zagotovi, da institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje konča ugotovljene kršitve.

11. Če navkljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali če zaradi odsotnosti primernih ukrepov v matični državi članici institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje vztraja pri kršenju veljavnih določb

o zahtevah socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja države članice gostiteljice ali njenih zahtev glede informacij, kot je navedeno v odstavku 7, lahko pristojni organ države članice gostiteljice, potem ko je obvestil pristojni organ matične države članice, sprejme primerne ukrepe za preprečitev ali kaznovanje nadaljnjih nepravilnosti, vključno, kolikor je to nujno potrebno, s prepovedjo, da institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje deluje za ustanoviteljsko podjetje v državi članici gostiteljici.

Člen 12

Čezmejni prenosi

1. Države članice institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, dovolijo, da prenesejo vse ali del obveznosti pokojninskih načrtov, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic ter pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov na namembno institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje.
2. Države članice zagotovijo, da stroškov prenosa ne nosijo preostali člani in upravičenci izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali prvotni člani in upravičenci namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
3. Za prenos je treba predhodno pridobiti dovoljenje:
 - (a) večine članov in večine upravičencev, ali, po potrebi, večine njihovih zastopnikov. Večina se določi v skladu z nacionalnim pravom. Izvirna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje da zadevnim članom in upravičencem ali, po potrebi, njihovim zastopnikom, pravočasno na voljo informacije o pogojih prenosa, in sicer pred vložitvijo vloge iz odstavka 4; ter
 - (b) po potrebi ustanoviteljskega podjetja.
4. Za prenos vseh ali dela obveznosti pokojninskih načrtov, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic ter pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov med izvornimi in namembnimi institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, in sicer po pridobitvi predhodnega soglasja pristojnega organa matične države članice izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Vlogo za dovoljenje za prenos predloži namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje. Pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje izda ali zavrne dovoljenje in svoj sklep v treh mesecih od prejema vloge sporoči namembni instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje.
5. Vloga za dovoljenje za prenos iz odstavka 4 vsebuje naslednje informacije:
 - (a) pisni dogovor med izvirno in namembno institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, v katerem so določeni pogoji prenosa;
 - (b) opis glavnih značilnosti pokojninskega načrta;
 - (c) opis obveznosti ali zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki naj bi se prenesle, ter drugih obveznosti in pravic ter pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov;
 - (d) imeni in lokaciji glavnih uprav izvirne in namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ter državi članici, v katerih sta instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje registrirani ali pooblašeni;
 - (e) lokacijo glavne uprave ustanoviteljskega podjetja in ime ustanoviteljskega podjetja;
 - (f) dokaz o predhodnem dovoljenju v skladu z odstavkom 3;
 - (g) po potrebi imena držav članic, katerih socialno in delovno pravo, ki velja za področje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, se uporablja za zadevni pokojninski načrt.
6. Po prejemu obvestila iz odstavka 4 ga pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje brez odlašanja posreduje pristojnemu organu izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
7. Pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje oceni samo, ali:
 - (a) je namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje zagotovila informacije iz odstavka 5;

- (b) so upravna struktura, finančno stanje namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in dobro ime ali poklicne kvalifikacije ali izkušnje vodstvenega osebja namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje združljivi s predlaganim prenosom;
- (c) so dolgoročni interesi članov in upravičencev namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in preneseni del načrta med prenosom in po njem ustrezno zaščiteni;
- (d) so zavarovalno-tehnične rezervacije namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje na dan prenosa v celoti krite, kadar gre pri prenosu za čezmejno dejavnost; ter
- (e) so sredstva za prenos zadostna in primerna za kritje obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, ki naj bi se prenesle, v skladu z veljavnimi pravili v matični državi članici namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

8. Pristojni organ matične države članice izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje oceni samo, ali:

- (a) so v primeru delnega prenosa obveznosti pokojninskega načrta, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic ter pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov dolgoročni interesi članov in upravičencev preostalega dela načrta ustrezno zaščiteni;
- (b) so posamezne pravice članov in upravičencev po prenosu vsaj enake;
- (c) so sredstva, ki ustrezajo pokojninskemu načrtu, ki naj bi se prenesel, zadostna in primerna za kritje obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, ki naj bi se prenesle, v skladu z veljavnimi pravili v matični državi članici izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

9. Pristojni organ matične države članice izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v osmih tednih od prejema vloge iz odstavka 6 sporoči rezultate ocene iz odstavka 8, da bi pristojnemu organu matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje omogočil, da sprejme sklep v skladu z odstavkom 4.

10. Kadar se dovoljenje zavrne, pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v treh mesecih iz odstavka 4 sporoči razloge za zavrnitev. Zavrnitev ali opustitev ukrepanja s strani pristojnega organa matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje je lahko predmet pritožbe na sodiščih matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

11. Pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje obvesti pristojni organ matične države članice izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje o sklepu iz odstavka 4 v dveh tednih od njenega sprejetja.

Kadar gre pri prenosu za čezmejno dejavnost, pristojni organ matične države članice izvirne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje seznanj pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki jih je treba upoštevati pri delovanju pokojninskega načrta, ter z zahtevami države članice gostiteljice glede informacij iz naslova IV, ki se nanašajo na čezmejne dejavnosti. S tem ga seznanj v naslednjih štirih tednih.

Pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje posreduje te informacije namembni instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje v enem tednu od njihovega prejema.

12. Po prejemu sklepa o izdaji dovoljenja iz odstavka 4 ali če pristojni organ matične države članice namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje po izteku roka, določenega v tretjem pododstavku odstavka 11, ne sporoči svojega sklepa, lahko namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje začne upravljati pokojninski načrt.

13. V primeru nesoglasja glede postopka ali vsebine ukrepanja ali neukrepanja pristojnega organa matične države članice izvirne ali namembne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, vključno s sklepom o odobritvi ali zavrnitvi čezmejnega prenosa, lahko EIOPA na zahtevo pristojnega organa ali na lastno pobudo opravi nezavezujočo mediacijo v skladu s točko (c) drugega odstavka člena 31 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

14. Kadar namembna institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje opravlja čezmejno dejavnost, se uporablja člen 11(9), (10) in (11).

NASLOV II

KVANTITATIVNE ZAHTEVE

Člen 13

Zavarovalno-tehnične rezervacije

1. Matične države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte poklicnega zavarovanja, glede na skupni obseg svojih pokojninskih načrtov vselej vzpostavijo primeren obseg obveznosti, ki ustrezajo finančnim obveznostim, ki izhajajo iz njihovega portfelja obstoječih pokojninskih pogodb.
2. Matične države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte poklicnega zavarovanja, pri katerih institucija prevzema biometrična tveganja in/ali jamči za uspešnost vlaganj ali za določeno raven prejemkov, vzpostavijo zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije glede skupnega obsega takih načrtov.
3. Zavarovalno-tehnične rezervacije se izračunajo vsako leto. Vendar pa lahko matična država članica dovoli, da se izračun opravi vsaka tri leta, pod pogojem, da institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje članom in/ali pristojnim organom predloži potrdilo ali poročilo o prilagoditvah za vmesna leta. Potrdilo ali poročilo odražata prilagojen razvoj zavarovalno-tehničnih rezervacij in spremembe v kritju tveganj.
4. Zavarovalno-tehnične rezervacije izračuna in overi aktuar ali drug strokovnjak s tega področja, lahko tudi revizor, kadar to dopušča nacionalno pravo, in sicer na podlagi aktuarskih metod, ki jih priznavajo pristojni organi matične države članice, v skladu z naslednjimi načeli:
 - (a) najmanjši znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij se izračuna po dovolj preudarnem aktuarskem postopku, ki upošteva vse obveznosti glede prejemkov in prispevkov v skladu s pokojninskim režimom institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Zadoščati mora tako za pokojnine in prejemke, ki se že izplačujejo upravičencem in se bodo izplačevale še naprej, kot tudi odražati obveznosti, ki izhajajo iz pridobljenih pokojninskih pravic članov. Tudi ekonomske in aktuarske predpostavke za vrednotenje obveznosti je treba izbrati preudarno in pri tem po potrebi upoštevati primerno mejo škodljivih odstopanj;
 - (b) najvišje obrestne mere se izberejo preudarno in določijo v skladu s predpisi matične države članice. Te preudarne obrestne mere se določijo ob upoštevanju:
 - (i) donosa na ustrezno razpoložljivo premoženje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in predvidenega naložbenega dobička;
 - (ii) tržnih donosov visoko kakovostnih obveznic, državnih obveznic, obveznic evropskega mehanizma za stabilnost, obveznic Evropske investicijske banke (EIB) ali obveznic evropskega instrumenta za finančno stabilnost ali
 - (iii) kombinacije točk (i) in (ii);
 - (c) biometrične tabele za izračunavanje zavarovalno-tehničnih rezervacij temeljijo na načelih preudarnosti, pri čemer je treba upoštevati glavne značilnosti skupine članov in pokojninskih načrtov, zlasti pričakovane spremembe pri tveganjih;
 - (d) metoda in osnova za izračunavanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ostajata od enega do drugega poslovnega leta na splošno nespremenjeni. Vendar pa se lahko odstopanja utemeljijo s spremembo pravnih, demografskih ali ekonomskih okoliščin, ki so podlaga za predpostavke.
5. Matična država članica lahko zaradi primerne zaščite interesov članov in upravičencev izvede izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij ob upoštevanju dodatnih in natančnejših zahtev.

Člen 14

Financiranje zavarovalno-tehničnih rezervacij

1. Matična država članica zahteva od vsake institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje stalno razpolaganje z zadostnim in primernim premoženjem za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij glede na skupni obseg upravljanjih pokojninskih načrtov.

2. Matična država članica lahko instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje za omejeno obdobje dovoli, da njeno premoženje ne zadošča za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij. V takšnem primeru zahtevajo pristojni organi od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje sprejetje stvarnega in uresničljivega sanacijskega načrta s časovnico, da bi ponovno izpolnjevala zahteve iz odstavka 1. Načrt mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- (a) institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje predloži stvaren in uresničljiv načrt za ponovno vzpostavitev zahtevane višine premoženja za pravočasno popolno kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij. Načrt se da na voljo članom ali po potrebi njihovim zastopnikom, odobriti pa ga morajo pristojni organi matične države članice;
- (b) pri pripravi načrta je treba upoštevati specifičen položaj institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, zlasti strukturo njene aktive in pasive, rizični profil, likvidnostni načrt, starostni profil članov, upravičenih do prejemanja pokojnine, dejstvo, da gre za na novo vzpostavljen načrt ali načrt, ki prehaja iz doklad ali delnega financiranja na polno financiranje;
- (c) v primeru prenehanja upravljanja pokojninskega načrta v obdobju, navedenem v prvem stavku tega odstavka, obvesti institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje pristojne organe matične države članice. Institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje uvede postopek za prenos premoženja in pripadajočih obveznosti tega načrta na drugo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, na zavarovalnico ali drug ustrezen subjekt. S tem postopkom se seznanijo pristojni organi matične države članice, splošen prikaz postopka pa se da na voljo članom in po potrebi njihovim zastopnikom v skladu z načelom zaupnosti.

3. V primeru opravljanja čezmejne dejavnosti je vrednost naložb vedno najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij glede na skupni obseg upravljanih pokojninskih načrtov. Če ta pogoj ni izpolnjen, pristojni organ matične države članice nemudoma posreduje in od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zahteva takojšnjo pripravo ustreznih ukrepov in njihovo izvajanje brez odlašanja tako, da so člani in upravičenci primerno zaščiteni.

Člen 15

Predpisani lastni viri sredstev

1. Matična država članica zagotovi, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte, pri katerih institucija sama – in ne ustanoviteljsko podjetje – prevzema jamstvo za biometrična tveganja ali jamči za določeno uspešnost vlaganj oziroma določeno raven prejemkov, ves čas razpolagajo z dodatnim premoženjem, ki presega zavarovalno-tehnične rezervacije in služi kot varnostni element. Obseg teh sredstev se ravna po vrsti tveganja in portfelju premoženja glede na skupni obseg upravljanih načrtov. To premoženje je prosto vseh predvidljivih obveznosti in služi kot varnostni kapital za izenačitev odstopanj med pričakovanimi in dejanskimi stroški in dobički.

2. Za izračunavanje najmanjšega zneska dodatnega premoženja se uporabljajo pravila, določena v členih 16, 17 in 18.

3. Vendar pa odstavek 1 ne preprečuje državam članicam, da od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, ne bi zahtevale razpolaganja s predpisanimi lastnimi viri sredstev ali določitve podrobnejših pravil, kolikor so ta opravičljiva z vidika skrbnega in varnega poslovanja.

Člen 16

Razpoložljivi minimalni kapital

1. Da bi zagotovili dolgoročno vzdržnost poklicnega pokojninskega zavarovanja, države članice od vsake institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje iz člena 15(1), ki je registrirana ali pooblaščen na njihovem ozemlju, zahtevajo, da ima ves čas ustrezni razpoložljivi minimalni kapital glede na svojo celotno poslovno dejavnost, ki je najmanj enak zahtevam v tej direktivi.

2. Razpoložljivi minimalni kapital je sestavljen iz sredstev institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, prostih vseh predvidljivih obveznosti, z odštetimi vsemi neopredmetenimi postavkami, vključujoč:

- (a) vplačan osnovni kapital ali v primeru institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v obliki družbe za vzajemno zavarovanje, dejanski ustanovni kapital in sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:
 - (i) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je plačila članom družbe za vzajemno zavarovanje iz teh računov možno opraviti le tedaj, ko to ne povzroči, da razpoložljivi minimalni kapital pade pod zahtevano raven, ali po prenehanju družbe za vzajemno zavarovanje, ko so poravnani vsi drugi dolgovi družbe;

- (ii) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je treba glede vseh plačil iz točke (i), ki se opravijo v namene, ki ne vključujejo posameznega prenehanja članstva v družbi za vzajemno zavarovanje, pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem obdobju prepovejo plačilo; in
 - (iii) ustrezne določbe akta o ustanovitvi družbe in statuta je mogoče spremeniti šele potem, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi, brez poseganja v merila iz točk (i) in (ii);
- (b) rezerve (obvezne in proste), ki ne ustrezajo prevzetim obveznostim iz zavarovalnih pogodb;
 - (c) preneseni dobiček ali izguba, po odbitku dividend, ki jih je treba plačati; in
 - (d) če je dovoljeno po nacionalnem pravu, rezerve iz dobička, ki se pojavljajo v bilanci stanja, če se lahko uporabijo za kritje izgub, ki se lahko pojavijo, ali če niso na voljo za razdelitev članom in upravičencem.

Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša za znesek lastnih delnic, ki so v neposredni lasti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

3. Države članice lahko določijo, da razpoložljivi minimalni kapital lahko zajema tudi:

- (a) kumulativni prednostni delniški kapital in podrejen dolžniški kapital do 50 % vrednosti razpoložljivega minimalnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, od tega največ 25 % predstavljajo podrejeni dolgovi s fiksno dospelostjo ali kumulativni prednostni osnovni kapital za določen čas, če obstajajo zavezujoči sporazumi, na podlagi katerih se ob stečaju ali likvidaciji institucije podrejeni dolžniški kapital ali prednostni delniški kapital uvrsti za terjatve vseh drugih upnikov in se ne poplača, dokler vsi drugi takrat zapadli dolgovi niso poravnani;
- (b) vrednostne papirje brez določenega datuma dospelosti in druge instrumente, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami, razen tistih iz točke (a), do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost, za skupni obseg takšnih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala iz točke (a), če izpolnjujejo naslednje:
 - (i) ne smejo biti poplačani na pobudo prinosnika ali brez predhodnega soglasja pristojnega organa;
 - (ii) pogodba o izdaji instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje omogoča, da odloži plačilo obresti posojila;
 - (iii) terjatve posojilodajalca do institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje so v celoti uvrščene za terjatvami vseh nepodrejenih upnikov;
 - (iv) listine, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, določajo sposobnost absorpcije izgube dolga in neplačanih obresti, istočasno pa omogočajo, da institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko nadaljuje poslovanje; in
 - (v) upoštevajo se le v celoti plačani zneski.

Za namene točke (a) podrejeni dolžniški kapital izpolnjuje tudi naslednje pogoje:

- (i) upoštevajo se le v celoti vplačana sredstva;
- (ii) za posojila z določenim rokom zapadlosti je prvotna zapadlost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred datumom odplačila institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje pristojnim organom v potrditev predloži načrt, iz katerega je razvidno, kako se bo razpoložljivi minimalni kapital ohranil ali privedel na zahtevano raven ob zapadlosti, razen če se obseg, v katerem se posojilo lahko razvrsti kot sestavni del razpoložljivega minimalnega kapitala, postopno zmanjšuje v obdobju najmanj petih let pred datumom odplačila. Pristojni organi lahko dovolijo predčasno odplačilo takšnih posojil, če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki jih je izdala, predloži vlogo in njen razpoložljivi minimalni kapital ne pade pod zahtevano raven;
- (iii) posojila, katerih rok zapadlosti ni določen, so odplačljiva le s petletnim odpovednim rokom, razen če ne predstavljajo več sestavine razpoložljivega minimalnega kapitala ali se za predčasno odplačilo posebej ne zahteva predhodno soglasje pristojnih organov. V takšnem primeru institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje obvesti pristojne organe najmanj šest mesecev pred datumom nameravanega poplačila ter pri tem navede razpoložljivi in zahtevani minimalni kapital pred odplačilom in po njem. Pristojni organi dovolijo odplačilo le, če razpoložljivi minimalni kapital institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ne pade pod zahtevano raven;

- (iv) posojilna pogodba ne vsebuje klavzule o tem, da bo v določenih okoliščinah, razen pri prenehanju institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, dolg postal odplačljiv pred dogovorjenimi datumi za odplačilo; in
 - (v) posojilno pogodbo je mogoče spremeniti šele potem, ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi;
4. Na zahtevo, ki jo institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje podpre z dokazi in predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital zajema tudi:
- (a) kadar se zillmerising ne uporablja ali če se uporablja in je manjši od obremenitve za nabavne stroške, vključene v premiji, razlika med ne-zillmerizirano ali delno zillmerizirano matematično rezervacijo in matematično rezervacijo, zillmerizirano po stopnji, enaki obremenitvi za nabavne stroške, vključene v premijo;
 - (b) skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve nimajo značaja izjeme;
 - (c) ena polovica neplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del doseže 25 % navedenega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, do 50 % razpoložljivega ali zahtevanega minimalnega kapitala, glede na manjšo vrednost.

Številka iz točke (a) ne sme presegati 3,5 % vsote razlik med ustreznimi glavicami dejavnosti življenjskega zavarovanja ter poklicnega pokojninskega zavarovanja in matematičnimi rezervacijami za vse police, za katere je možno zillmeriziranje. Razlika se zmanjša za znesek neamortiziranih nabavnih stroškov, knjiženih kot aktiva.

Člen 17

Zahtevani minimalni kapital

1. Zahtevani minimalni kapital se določi, kakor je opredeljeno v odstavkih 2 do 6 v skladu s prevzetimi obveznostmi.
2. Zahtevani minimalni kapital je enak vsoti naslednjih dveh rezultatov:

(a) prvi rezultat:

4-odstotni delež matematičnih rezervacij, ki se nanašajo na neposredno poslovanje in sprejete obveznosti pozavarovanja brez odbitkov prenosov pozavarovanja, se pomnoži z razmerjem, ki ne sme biti manjše od 85 %, celotnih matematičnih rezervacij brez prenosov pozavarovanja za zadnje poslovno leto do bruto celotnih matematičnih rezervacij;

(b) drugi rezultat:

za police, na katerih rizični kapital ni negativna številka, se 0,3-odstotni delež takšnega kapitala, ki ga sklene institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, pomnoži z razmerjem, ki ne sme biti manjše od 50 %, celotnega rizičnega kapitala za zadnje poslovno leto, zadržanega kot obveznost institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje po prenosih pozavarovanja in retrocesijah do celotnega rizičnega kapitala brez prenosov pozavarovanja.

Za začasna zavarovanja za primer smrti z najdaljšo dobo treh let znaša delež 0,1 %. Za takšna zavarovanja z dobo od treh do petih let znaša delež 0,15 %.

3. Za dodatna zavarovanja iz točke (a)(iii) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor je določeno v členu 18.
4. Za zavarovanja s kapitalizacijo iz točke (b)(ii) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak 4-odstotnemu deležu matematičnih rezervacij, izračunanih v skladu z odstavkom 2(a).
5. Za posle iz točke (b)(i) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak 1 % njihovih sredstev.

6. Za zavarovanja, ki so vezana na enote investicijskih skladov in zajeta v točki (a)(i) in (ii) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES, ter za posle iz točke (b)(iii) do (v) člena 2(3) Direktive 2009/138/ES je zahtevani minimalni kapital enak vsoti naslednjega:

- (a) če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje prevzema naložbeno tveganje, 4-odstotni delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunan v skladu z odstavkom 2(a);
- (b) če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ne prevzema naložbenega tveganja, ampak se porazdelitev za kritje stroškov upravljanja določi za obdobje, daljše od petih let, 1-odstotni delež zavarovalno-tehničnih rezervacij, izračunan v skladu z odstavkom 2(a);
- (c) če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ne prevzema naložbenega tveganja in porazdelitev za kritje stroškov upravljanja ni določena za obdobje, daljše od petih let, znesek, enak 25 % čistih stroškov upravljanja, ki se nanašajo na takšna zavarovanja in posle v zadnjem poslovnem letu;
- (d) če institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje prevzema nevarnost smrti, 0,3-odstotni delež rizičnega kapitala, izračunan v skladu z odstavkom 2(b).

Člen 18

Zahtevani minimalni kapital za namene člena 17(3)

1. Zahtevani minimalni kapital se določi bodisi na podlagi letnega zneska premij ali prispevkov bodisi povprečnih zahtevkov na izplačilo odškodnin za pretekla tri poslovna leta.
2. Višina zahtevanega minimalnega kapitala je enaka višjemu od dveh rezultatov iz odstavkov 3 in 4.
3. Premijska osnova se izračuna s kosmatimi obračunanimi zavarovalnimi premijami ali prispevki, kakor so izračunani spodaj, ali s kosmatimi prihodki od zavarovalnih premij ali prispevki, glede na to, kaj je višje.

Premije ali prispevki (vključno z dajatvami, dodanimi premijam ali prispevkom), ki se dolgujejo za vse neposredne posle v preteklem poslovnem letu, se seštejejo.

Tej vsoti se nato doda znesek premij, prejetih za celotno pozavarovanje v preteklem poslovnem letu.

Od te vsote se nato odšteje skupni znesek premij ali prispevkov, ukinjenih v preteklem poslovnem letu, ter skupni znesek davkov in dajatev, ki veljajo za premije ali prispevke, sestavljajoč skupno vsoto.

Tako dobljeni znesek se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 50 000 000 EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 18 % prvega dela in 16 % drugega dela se sešteje.

Tako dobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta skupaj obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin. To razmerje ne sme biti manjše od 50 %.

4. Škodna osnova se izračuna takole:

Zneski obračunanih škod, plačanih v zvezi z neposrednimi posli (brez odšteta terjatev, ki bremenijo pozavarovatelje in retrocesionarje) v obdobjih iz odstavka 1, se seštejejo.

Tej vsoti se doda znesek obračunanih škod v zvezi s pozavarovanji in retrocesijami, prejetimi v istih obdobjih, in znesek neporavnanih škodnih rezervacij, ugotovljenih ob koncu preteklega poslovnega leta za neposredno poslovanje in za sprejete obveznosti pozavarovanja.

Od te vsote se odšteje znesek izterjav iz naslova izplačanih odškodnin, realiziranih v obdobjih iz odstavka 1.

Od preostale vsote se odšteje znesek neporavnanih škodnih rezervacij, ugotovljenih na začetku drugega poslovnega leta, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, za katero obstajajo računi, in sicer za neposredna zavarovanja in tudi sprejeta pozavarovanja.

Tretjina tako dobljenega zneska se razdeli na dva dela, prvi do vrednosti 35 000 000 EUR, drugi pa za preostalo vrednost; 26 % prvega dela in 23 % drugega dela se sešteje.

Tako dobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta skupaj obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin. To razmerje ne sme biti manjše od 50 %.

5. Kadar je zahtevani minimalni kapital, izračunan v odstavkih 2 do 4, nižji od zahtevanega minimalnega kapitala v predhodnem letu, je zahtevani minimalni kapital najmanj enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu v predhodnem letu, pomnoženemu z razmerjem zneska neporavnanih škodnih rezervacij ob koncu preteklega poslovnega leta in zneskom neporavnanih škodnih rezervacij na začetku preteklega poslovnega leta. V teh izračunih se uporabljajo čiste škodne rezervacije brez pozavarovanja, vendar pa razmerje ne sme biti večje od 1.

Člen 19

Naložbena pravila

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, zahtevajo, da vlagajo v skladu z načelom „preudarne osebe“ in zlasti v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) premoženje se naloži ob kar največji dolgoročni koristi za člane in upravičence skupaj. V primeru morebitnih nasprotij interesov, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ali subjekt, ki upravlja njen portfelj, zagotovi, da se naložba izvede v izključnem interesu članov in upravičencev;
- (b) države članice institucijam omogočijo, da ob spoštovanju načela preudarne osebe upoštevajo morebiten dolgoročni učinek naložbenih odločitev na okoljske in socialne dejavnike ter dejavnike upravljanja;
- (c) premoženje se naloži na način, ki zagotavlja varnost, kakovost, likvidnost in donosnost portfelja kot celote;
- (d) premoženje se naloži predvsem na reguliranih trgih. Naložbe v premoženje, s katerim ni dovoljeno trgovati na organiziranih finančnih trgih, je treba v vsakem primeru omejiti na preudarno raven;
- (e) naložbe v izvedene finančne instrumente so dopustne le pod pogojem, da taki instrumenti prispevajo k zmanjšanju naložbenih tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje portfelja. Vrednotiti jih je treba po načelu preudarnosti ob upoštevanju osnovne vrednosti in jih vključiti v vrednotenje premoženja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje se morajo izogibati tudi pretirani izpostavljenosti tveganjem nasproti eni sami nasprotni stranki in drugim izvedenim poslom;
- (f) naložbe morajo biti primerno razpršene na način, ki preprečuje pretirano zanašanje na določeno premoženje, izdajatelja ali skupino podjetij in kopičenje tveganj v portfelju kot celoti.

Naložbe v premoženje, ki ga izda isti izdajatelj ali izdajatelji, ki pripadajo isti skupini, ne smejo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje izpostaviti pretirani koncentraciji tveganj;

- (g) naložbe v ustanoviteljsko podjetje ne smejo znašati več kot 5 % skupnega portfelja, če pa pripada ustanoviteljsko podjetje skupini, vlaganja v podjetja, ki pripadajo isti skupini kot ustanoviteljsko podjetje, ne smejo znašati več kot 10 % portfelja.

Kadar institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje financira več podjetij, se vlaganja v ta ustanoviteljska podjetja izvede preudarno in pri tem upošteva primerno diverzifikacijo.

Države članice lahko sklenejo, da za vlaganja v državne obveznice ne bodo uporabljale zahtev iz točk (f) in (g).

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi ob upoštevanju velikosti, narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti nadziranih institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje spremljajo ustreznost njihovih postopkov za ocenjevanje kreditnega tveganja, ocenijo uporabo sklicev na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, opredeljene v točki (b) člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, v njihovih naložbenih politikah in, kadar je primerno, spodbujajo k ublažitvi vpliva takih sklicev, zato da se zmanjša izključno in sistematično zanašanje na take bonitetne ocene.

3. Matična država članica institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje prepove najemanje posojil ali delovanje v vlogi poroka v imenu tretjih oseb. Vendar pa lahko države članice institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje dovolijo, da se v določenem obsegu zadolžijo, vendar le za namene likvidnosti in za omejeno dobo.

4. Države članice od institucij, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, ne zahtevajo naložb v določene kategorije premoženja.

5. Brez poseganja v člen 30, države članice ne pogojujejo naložbenih odločitev institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblašena na njihovem ozemlju, ali njenega naložbenega upravitelja s kakršno koli predhodno odobritvijo ali zahtevo po sistematičnem obveščanju.

6. V skladu z določbami odstavkov 1 do 5 lahko države članice za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, določijo bolj podrobna pravila, vključno s kvantitativnimi pravili, pod pogojem, da so preudarno utemeljena, in sicer, da se zajame celoten obseg pokojninskih načrtov, ki jih upravljajo te institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Vendar pa države članice institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje ne preprečijo, da:

(a) do 70 % premoženja za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij ali celotnega portfelja načrtov, pri katerih nosijo člani naložbena tveganja, vložijo v delnice, prenosljive vrednostne papirje, ki se obravnavajo kot delnice, in podjetniške obveznice, s katerimi se lahko trguje na reguliranih trgih, v okviru MTF ali OTF, in odločati o sorazmernem ponderju teh vrednostnih papirjev v njihovem naložbenem portfelju. Vendar lahko države članice, pod pogojem, da je to preudarno utemeljeno, uporabijo nižjo mejo, a ne nižje od 35 %, za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki upravljajo pokojninske načrte z dolgoročnim jamstvom obrestne mere, nosijo naložbeno tveganje in same zagotavljajo jamstvo;

(b) do 30 % premoženja za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij vložijo v sredstva, nominirana v drugih valutih, in ne tistih, v katerih so izražene obveznosti;

(c) vlagajo v instrumente z dolgoročnim naložbenim obdobjem, s katerimi se ne trguje na reguliranih trgih, v okviru MTF ali OTF;

(d) vlagajo v instrumente, ki jih izda ali za katere jamči EIB banka v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe, evropskih dolgoročnih investicijskih skladov, evropskih skladov za socialno podjetništvo in evropskih skladov tveganega kapitala.

7. Odstavek 6 ne izključuje pravice držav članic, da lahko tudi v posameznem primeru zahtevajo uporabo strožjih naložbenih pravil za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, pod pogojem, da so preudarno utemeljena, zlasti glede na obveznosti, ki jih je tovrstna institucija prevzela.

8. Pristojni organ države članice gostiteljice institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki opravlja čezmejno dejavnost v smislu člena 11, ne določijo dodatnih naložbenih pravil poleg pravil iz odstavkov 1 do 6 za tisti del premoženja, ki pokriva zavarovalno-tehnične rezervacije za čezmejno dejavnost.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. Septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

NASLOV III

POGOJI, KI UREJAJO OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI

POGLAVJE 1

Sistem upravljanja

Oddelek 1

Splošne določbe*Člen 20***Odgovornost upravljalnih ali nadzornih organov**

1. Države članice zagotovijo, da ima upravljalni ali nadzorni organ institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje po nacionalnem pravu končno odgovornost za skladnost zadevne institucije z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi na podlagi te direktive.
2. Ta direktiva ne posega v vlogo socialnih partnerjev pri upravljanju institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.

*Člen 21***Splošne zahteve glede upravljanja**

1. Države članice zahtevajo od vseh institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, da uvedejo učinkovit sistem upravljanja, ki zagotavlja dobro in preudarno upravljanje njihovih dejavnosti. Ta sistem vključuje ustrezno in pregledno organizacijsko strukturo z jasno dodelitvijo in ustrezno ločitvijo odgovornosti ter učinkovit sistem za zagotovitev prenosa informacij. Sistem upravljanja zagotavlja, da se pri naložbenih odločitvah upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja, povezani z naložbenimi sredstvi, v njem pa se izvaja redni notranji pregled.
2. Sistem upravljanja iz odstavka 1 je sorazmeren z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
3. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje vzpostavijo in uporabljajo pisna pravila v zvezi z obvladovanjem tveganj, notranjo revizijo ter, kadar je to ustrezno, aktuarskimi dejavnostmi in dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje. Ta pisna pravila odobri upravljavski ali nadzorni organ institucije, ki jih vsaj vsaka tri leta pregleda in prilagodi morebitnim znatnim spremembam zadevnega sistema ali področja.
4. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje uvedejo učinkovit sistem notranjega nadzora. Ta sistem vsebuje upravne in računovodske postopke, okvir notranjega nadzora ter ustrezno ureditev poročanja na vseh ravneh institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
5. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje sprejmejo razumne ukrepe za zagotovitev stalnega in rednega izvajanja dejavnosti, vključno z izdelavo načrtov za neprekinjeno poslovanje. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v ta namen uporabijo ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke.
6. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da zaposlijo vsaj dve osebi, ki dejansko vodita institucijo. Države članice lahko na podlagi utemeljene ocene, ki jo opravijo pristojni organi, dovolijo, da institucijo dejansko vodi le ena oseba. Pri tej oceni se upošteva vloga socialnih partnerjev pri splošnem upravljanju institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, pa tudi velikost, narava, obseg in kompleksnost dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Člen 22

Zahteve glede sposobnosti in primernosti upravljanja

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da zagotovijo, da osebe, ki dejansko vodijo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, osebe, ki opravljajo ključne funkcije, in po potrebi osebe ali subjekti, na katere je preneseno izvajanje ključne funkcij v skladu s členom 31, pri izvajanju svojih nalog izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) zahteva glede sposobnosti:

- (i) pri osebah, ki dejansko vodijo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, to pomeni, da njihove kvalifikacije, znanje in izkušnje skupaj ustrezajo za zagotovitev dobrega in preudarnega upravljanja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje;
- (ii) za osebe, ki opravljajo ključne aktuarske ali notranje revizijske funkcije, to pomeni, da so njihove poklicne kvalifikacije, znanje in izkušnje ustrezni za primerno opravljanje njihovih ključnih funkcij;
- (iii) za osebe, ki opravljajo druge ključne funkcije, to pomeni, da so njihove poklicne kvalifikacije, znanje in izkušnje ustrezne za primerno opravljanje njihovih ključnih funkcij; in

(b) zahteva glede primernosti: so osebe, ki imajo dobro ime in integriteto.

2. Države članice poskrbijo, da lahko pristojni organi ocenijo, ali osebe, ki dejansko vodijo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje oziroma opravljajo ključne funkcije, izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1.

3. Kadar matična država članica od oseb iz odstavka 1 zahteva dokazilo o dobrem imenu, dokazilo, da v preteklosti niso bili v stečajju, ali obe dokazili, ta država članica kot zadosten dokaz glede državljanov drugih držav članic sprejme predložitev izpiska iz sodnega registra druge države članice, če pa druga država članica nima sodnega registra, enakovreden dokument, ki dokazuje, da so te zahteve izpolnjene, in ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v državi članici, katere državljan je zadevna oseba, ali v matični državi članici.

4. Kadar niti v državi članici, katere državljan je zadevna oseba, niti v matični državi članici noben pristojni sodni ali upravni organ ne izdaja enakovrednega dokumenta iz odstavka 3, lahko ta oseba namesto tega poda izjavo pod prisego.

Vendar lahko v matičnih državah članicah, ki nimajo določb glede izjav pod prisego, državljani drugih držav članic podajo slovesno izjavo pred pristojnim sodnim ali upravnim organom v matični državi članici ali v državi članici, katere državljani so, ali pred notarjem ene od teh držav članic. Tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

5. Dokazilo iz odstavka 3, da oseba v preteklosti ni bila v stečajju, se lahko predloži tudi v obliki izjave državljana zadevne druge države članice pred pristojnim sodnim organom ali strokovno ali trgovinsko zbornico te druge države članice.

6. Dokumenti iz odstavkov 3, 4 in 5, se predložijo v treh mesecih od njihove izdaje.

7. Države članice določijo organe in telesa, pristojne za izdajanje dokumentov iz odstavkov 3, 4 in 5, ter o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

Države članice obvestijo druge države članice in Komisijo tudi o organih ali telesih, ki jim je treba predložiti dokumente iz odstavkov 3, 4 in 5 kot podlago vloži za opravljanje dejavnosti iz člena 11 na ozemlju te države članice.

Člen 23

Politika prejemkov

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da vzpostavijo in izvajajo premišljeno politiko prejemkov za vse tiste osebe, ki dejansko vodijo institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, osebe, ki opravljajo ključne funkcije, in vse druge kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti bistveno vplivajo na profil tveganja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, in sicer na način, ki je sorazmeren z njihovo velikostjo in notranjo organizacijo, kot tudi z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti.

2. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje javnosti redno razkrivajo informacije o politiki prejemkov, razen če ni drugače določeno v Uredbi (EU) 2016/679.
3. Pri določanju in izvajanju politike prejemkov iz odstavka 1 institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje upoštevajo naslednja načela:
 - (a) politika prejemkov se določi, izvaja in vzdržuje v skladu z dejavnostmi, profilom tveganj, cilji ter dolgoročnim interesom, finančno stabilnostjo in uspešnostjo institucije kot celote ter podpira dobro, preudarno in učinkovito upravljanje institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje;
 - (b) politika prejemkov je v skladu z dolgoročnimi koristmi članov in upravičencev pokojninskih načrtov, ki jih upravlja institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje;
 - (c) politika prejemkov vključuje ukrepe, namenjene preprečevanju nasprotja interesov;
 - (d) politika prejemkov je skladna z dobrim in učinkovitim obvladovanjem tveganj ter ne spodbuja prevzemanja tveganja, ki ni v skladu s profili tveganja in pravili institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje;
 - (e) politika prejemkov se uporablja za institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje in za ponudnike storitev iz člena 31(1), razen če so ti ponudniki storitev zajeti v direktivah iz točke (b) člena 2(2);
 - (f) institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje določi splošna načela politike prejemkov, jo pregleda in posodobi vsaj vsaka tri leta in je odgovorna za njeno izvajanje;
 - (g) uvede se jasno, pregledno in učinkovito upravljanje, kar zadeva prejemke in nadzor nad njimi.

Oddelek 2

Ključne funkcije

Člen 24

Splošne določbe

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da uvedejo naslednje ključne funkcije: funkcijo obvladovanja tveganj, funkcijo notranje revizije in po potrebi aktuarsko funkcijo. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje nosilec ključnih funkcij omogočajo, da svoje dolžnosti opravljajo učinkovito, objektivno, pošteno in neodvisno.
2. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko dovolijo, da ena oseba ali organizacijska enota opravlja več kot eno ključno funkcijo, razen funkcije notranje revizije iz člena 26, ki mora biti neodvisna od drugih ključnih funkcij.
3. Posamezna oseba ali organizacijska enota, ki opravlja ključno funkcijo, ni ista kot oseba ali organizacijska enota, ki opravlja podobno ključno funkcijo v ustanoviteljskem podjetju. Ob upoštevanju velikosti, narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko države članice instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje dovolijo, da ključne funkcije opravlja ista posamezna oseba ali organizacijska enota kot v ustanoviteljskem podjetju, pod pogojem, da institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje pojasni, kako preprečuje ali obvladuje nasprotje interesov v odnosu do ustanoviteljskega podjetja.
4. Nosilci ključnih funkcij o vseh bistvenih ugotovitvah in priporočilih na področju, za katerega so odgovorni, poročajo upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki odloči o potrebnih ukrepih.
5. Brez poseganja v privilegij zoper samoobtožbo nosilec ključne funkcije obvesti pristojni organ institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, če upravni, upravljalni ali nadzorni organ institucije ne sprejme ustreznih in pravočasnih popravilnih ukrepov v naslednjih primerih:
 - (a) če je oseba ali organizacijska enota, ki opravlja ključno funkcijo, odkrila obstoj znatnega tveganja, da institucija ne bo izpolnila pomembnih zakonskih zahtev, in je o tem poročala upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu institucije in če bi to lahko bistveno vplivalo na interese članov in upravičencev ali

- (b) če je oseba ali organizacijska enota, ki opravlja ključno funkcijo, v okviru ključne funkcije te osebe ali organizacijske enote opazila pomembno bistveno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki se uporabljajo za institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje in njene dejavnosti, in je o tem poročala upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu institucije.
6. Države članice zagotovijo pravno varstvo oseb, ki obveščajo pristojni organ v skladu z odstavkom 5.

Člen 25

Obvladovanje tveganj

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da uvedejo učinkovito funkcijo obvladovanja tveganj, in sicer tako, da ustreza njihovi velikosti in notranjemu ustroju ter velikosti, naravi, obsegu in kompleksnosti njihovih dejavnosti. Ta funkcija je zasnovana tako, da olajšuje delovanje sistema za obvladovanje tveganj, v okviru katerega institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje sprejmejo strategije, procese in postopke poročanja, ki so potrebni za redno odkrivanje, merjenje, spremljanje in obvladovanje tveganj na posamezni in skupni ravni, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali pokojninski načrti, ki jih upravljajo, ter medsebojnih odvisnosti teh tveganj in za redno poročanje o njih upravnemu, upravljavskemu ali nadzornemu organu institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Takšen sistem obvladovanja tveganj mora biti učinkovit in dobro integriran v organizacijsko strukturo in postopke odločanja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

2. Sistem obvladovanja tveganj – sorazmerno z velikostjo in notranjo organizacijo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot tudi velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti – zajema tveganja, ki se lahko pojavijo v institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje ali podjetjih, ki so jim bile naloge ali dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje po potrebi oddane v zunanje izvajanje, vsaj na naslednjih področjih:

- (a) sklepanje zavarovanj in oblikovanje rezervacij;
 - (b) upravljanje sredstev – obveznosti;
 - (c) naložbe, zlasti izvedeni finančni instrumenti, listinjenje in podobne obveznosti;
 - (d) likvidnost in obvladovanje tveganja koncentracije;
 - (e) obvladovanje operativnega tveganja;
 - (f) zavarovanje in druge tehnike za zmanjševanje tveganj;
 - (g) okoljska in socialna tveganja ter tveganja upravljanja v zvezi z naložbenim portfeljem in njegovim upravljanjem.
3. Kadar v skladu s pogoji pokojninskega načrta tveganja nosijo člani in upravičenci, sistem obvladovanja tveganj ta tveganja obravnava tudi z vidika članov in upravičencev.

Člen 26

Funkcija notranje revizije

Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da zagotovijo učinkovito funkcijo notranje revizije, in sicer tako, da je sorazmerna z njihovo velikostjo in notranjim ustrojem, kot tudi z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti. Funkcija notranje revizije vključuje oceno ustreznosti in učinkovitosti sistemov notranjega nadzora in drugih elementov sistema upravljanja, po potrebi vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

Člen 27

Aktuarska funkcija

1. Kadar institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje sama prevzame biometrična tveganja ali jamči za uspešnost naložbe ali določeno raven prejemkov, države članice od nje zahtevajo, da zagotovi učinkovito aktuarsko funkcijo, ki:
- (a) koordinira in nadzira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;

- (b) oceni ustreznost uporabljenih metodologij in osnovnih modelov kot tudi predpostavk, upoštevanih pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij;
 - (c) oceni ustreznost in kakovost podatkov, uporabljenih pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij;
 - (d) primerja predpostavke, na katerih temelji izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, z izkušnjami;
 - (e) obvešča upravni, upravljalni ali nadzorni organ institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje o zanesljivosti in ustreznosti izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij;
 - (f) poda mnenje o splošni politiki sklepanja zavarovanj, če ima institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje tako politiko;
 - (g) poda mnenje o ustreznosti ureditve zavarovanja, če ima institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje tako ureditev, in
 - (h) prispeva k učinkovitemu izvajanju sistema obvladovanja tveganj.
2. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da imenujejo vsaj eno neodvisno osebo znotraj ali zunaj institucije, ki je odgovorna za aktuarsko funkcijo.

Oddelek 3

Dokumenti glede upravljanja

Člen 28

Lastna ocena tveganj

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da opravijo in dokumentirajo lastno oceno tveganj, in sicer na način, ki je sorazmeren z njihovo velikostjo in notranjim ustrojem, kot tudi z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti.

Ocena tveganj se izvaja redno in vsaj vsaka tri leta ali takoj po vsaki znatni spremembi profila tveganj institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali pokojninskih načrtov, ki jih ta upravlja. Kadar pride do znatne spremembe v profilu tveganja določenega pokojninskega načrta, se ocena tveganj lahko omeji samo na ta načrt.

2. Države članice zagotovijo, da ocena tveganj iz odstavka 1 ob upoštevanju velikosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, njihove notranje organizacije, kot tudi velikosti, narave, obsega in kompleksnosti njihovih dejavnosti vključuje naslednje elemente:

- (a) opis, kako je lastna ocena tveganj vključena v proces upravljanja in odločanja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje;
- (b) oceno učinkovitosti sistema obvladovanja tveganj;
- (c) opis, kako institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje preprečuje nasprotje interesov v odnosu do ustanoviteljskega podjetja, kadar mu ta institucija ključne funkcije oddaja v zunanje izvajanje v skladu s členom 24(3);
- (d) oceno skupne potrebe institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje po financiranju, vključno z opisom načrta za obnovo, kadar je to ustrezno;
- (e) oceno tveganj za člane in upravičence v zvezi z izplačevanjem njihovih pokojnin in uspešnostjo popravilnih ukrepov, pri čemer se po potrebi upoštevajo:
 - (i) indeksacijski mehanizmi;
 - (ii) mehanizmi za znižanje prejemkov, vključno s tem, za koliko in v kakšnih pogojih se lahko pridobljeni pokojninski prejemki znižajo ter kdo jih lahko zniža;
- (f) kvalitativno oceno mehanizmov za zaščito pokojnin, vključno z jamstvi, sporazumi ali drugimi vrstami finančne podpore ustanoviteljskega podjetja, zavarovanjem ali pozavarovanjem, zajetim z Direktivo 2009/138/ES, ali kritjem z varovalnim pokojninskim načrtom, ki so v korist institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali članov in upravičencev;

- (g) kvalitativno oceno operativnih tveganj;
- (h) kadar se pri naložbenih odločitvah upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja, oceno novih ali nastajajočih tveganj, vključno s tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami, rabo virov in okoljem, socialnimi tveganji in tveganji, povezanimi z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativne spremembe.
3. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje za namene odstavka 2 vzpostavijo metode za identifikacijo in ocenjevanje tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene v kratkoročnem in dolgoročnem obdobju ter ki bi lahko vplivale na sposobnost institucije, da izpolnjuje svoje obveznosti. Navedene metode so sorazmerne z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, neločljivo povezanih z njihovimi dejavnostmi. Lastna ocena tveganj vsebuje opis metod.
4. Lastna ocena tveganj se upošteva pri strateških odločitvah institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Člen 29

Letni računovodski izkazi in letna poročila

Države članice zahtevajo, da vse institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, pripravijo in javno razkrijejo letne računovodske izkaze in letna poročila, v katerih so upoštevani vsi pokojninski načrti, ki jih upravlja institucija, po potrebi pa tudi letne računovodske izkaze in letna poročila za vsak pokojninski načrt posebej. Letni računovodski izkazi in letna poročila na verodostojen in pošten način predstavljajo stanje premoženja, obveznosti in finančnega položaja institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ter vključujejo razkritje glavnih naložb. Letni računovodski izkazi in informacije v poročilih so v skladu z nacionalnim pravom dosledni, izčrpani in jasno predstavljeni ter potrjeni s strani pooblaščenih oseb.

Člen 30

Izjava o načelih naložbene politike

Države članice zagotovijo, da vse institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, pripravijo in najmanj vsaka tri leta revidirajo pisno izjavo o načelih naložbene politike. To izjavo je treba po vsaki znatni spremembi naložbene politike brez odlašanja ustrezno spremeniti. Države članice zagotovijo, da vsebuje izjava vsaj takšne zadeve, kot so metode merjenja naložbenega tveganja, izvajani postopki obvladovanja tveganj in strateška porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje pokojninskih obveznosti ter kako se pri naložbeni politiki upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja. Izjava se objavi.

POGLAVJE 2

Zunanje izvajanje in upravljanje naložb

Člen 31

Zunanje izvajanje

1. Države članice lahko dovolijo ali zahtevajo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so registrirane ali pooblašene na njihovem ozemlju, prenesejo katero koli dejavnost, vključno s ključnimi funkcijami in upravljanjem teh institucij, na ponudnike storitev, ki delujejo v imenu teh institucij.
2. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ostanejo v celoti odgovorne za izpolnjevanje vseh svojih obveznosti v okviru te direktive, kadar oddajo ključne funkcije ali katere koli druge dejavnosti v zunanje izvajanje.
3. Zunanje izvajanje ključnih funkcij ali katerih koli drugih dejavnosti ne sme potekati na način, ki bi:
- (a) poslabšal kakovost sistema upravljanja zadevne institucije;
- (b) neupravičeno povečal operativno tveganje;

(c) zmanjšal sposobnost pristojnih organov za spremljanje, ali institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje izpolnjuje svoje obveznosti;

(d) ogrozil stalne in ustrezne storitve članom in upravičencem.

4. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zagotovijo pravilno delovanje dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, in sicer s postopkom izbire ponudnika storitev in sprotnim spremljanjem njegovih dejavnosti.

5. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki svoje ključne funkcije, upravljanje ali druge dejavnosti, zajete v tej direktivi, oddajo v zunanje izvajanje, s ponudnikom storitev sklenejo pisni dogovor. Tak dogovor mora biti pravno izvršljiv in v njem jasno določene pravice in obveznosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in ponudnika storitev.

6. Države članice zagotovijo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pristojne organe pravočasno obvestijo o oddaji dejavnosti, zajetih v tej direktivi, v zunanje izvajanje. Kadar zunanje izvajanje zadeva ključne funkcije ali upravljanje institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, se o tem obvesti pristojne organe preden dogovor v zvezi s kakršnokoli tovrstno oddajo v zunanje izvajanje začne veljati. Države članice zagotovijo tudi, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pristojne organe obvestijo o kakršnih koli naknadnih znatnih spremembah v zvezi z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

7. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo, na podlagi katerega lahko kadar koli zahtevajo, da institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in ponudniki storitev predložijo informacije v zvezi s ključnimi funkcijami in katerimi koli drugimi dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

Člen 32

Upravljanje naložb

Države članice institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ne omejujejo, da za upravljanje naložbenega portfelja imenujejo upravitelje premoženja, ki imajo sedež v drugi državi članici in so za to ustrezno pooblaščen v skladu z direktivami 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU in 2014/65/EU, kakor tudi pooblaščene subjekte iz člena 2(1) te direktive.

POGLAVJE 3

Depozitar

Člen 33

Imenovanje depozitarja

1. Za vsak pokojninski načrt poklicnega zavarovanja, pri katerem člani in upravičenci nosijo celotno naložbeno tveganje, lahko matična država članica od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zahteva, da imenuje enega ali več depozitarjev za varno hrambo premoženja in dolžnosti nadzora v skladu s členoma 34 in 35. Če nacionalno pravo države članice gostiteljice zahteva imenovanje depozitarja, lahko ta država članica od tovrstnih institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahteva, da pri čezmejnem opravljanju dejavnosti v skladu s členom 11 imenujejo enega ali več depozitarjev za varno hrambo premoženja in dolžnosti nadzora v skladu s členoma 34 in 35.

2. Za pokojninske načrte poklicnega zavarovanja, pri katerih člani in upravičenci ne nosijo celotnega naložbenega tveganja, matična država članica od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko zahteva, da imenuje enega ali več depozitarjev za varno hrambo premoženja ali za varno hrambo premoženja in dolžnosti nadzora v skladu s členoma 34 in 35.

3. Države članice institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ne omejujejo pri tem, da imenujejo depozitarja s sedežem v drugi državi članici in pravilno pooblaščenega za opravljanje te dejavnosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU, ali priznanega kot depozitarja za namene Direktive 2009/65/ES ali Direktive 2011/61/EU.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki pristojnim organom omogočajo, da v skladu z lastnim nacionalnim pravom po členu 48 na zahtevo pristojnega organa matične države članice institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje prepovejo prosto razpolaganje s premoženjem, ki ga hrani depozitar ali skrbnik, ki se nahaja na njihovem ozemlju.

5. Depozitar se imenuje s pisno pogodbo. Pogodba določa prenos informacij, ki so potrebne, da lahko depozitar opravlja svoje dolžnosti, kot je določeno v tej direktivi in v drugih zadevnih zakonih in predpisih.
6. Pri opravljanju dolžnosti iz členov 34 in 35 institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje in depozitar ravnata pošteno, pravično, profesionalno, neodvisno ter v interesu članov in upravičencev načrta.
7. Depozitar ne sme opravljati dejavnosti v zvezi z institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov med tovrstno institucijo, člani in upravičenci načrta in depozitarjem samim, razen če je depozitar funkcionalno in hierarhično ločil opravljanje depozitarnih nalog od drugih potencialno nasprotnih nalog ter če se mogoča nasprotja interesov ustrezno identificirajo, upravljajo, nadzorujejo ter razkrijejo članom in upravičencem načrta ter upravnemu, upravljavskemu in nadzornemu organu institucije.
8. Če depozitar ni imenovan, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje poskrbi za preprečitev in reševanje morebitnih nasprotij interesov pri izvajanju nalog, ki bi jih sicer opravljal depozitar in upravitelj premoženja.

Člen 34

Varna hramba premoženja in odgovornost depozitarja

1. Kadar se premoženje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, povezane s pokojninskim načrtom, ki ga sestavljajo finančni instrumenti, ki jih je mogoče hraniti, zaupa depozitarju v varno hrambo, depozitar hrani vse finančne instrumente, ki jih je mogoče zavesti na računu finančnih instrumentov, odprtem v knjigah depozitarja, in vse finančne instrumente, ki jih je mogoče fizično dostaviti depozitarju.

Depozitar v ta namen zagotovi, da so finančni instrumenti, ki jih je mogoče zavesti na računu finančnih instrumentov, ki je odprt v depozitarjevih knjigah, v skladu s pravili iz Direktive 2014/65/EU dejansko zavedeni v depozitarjevih knjigah na ločenih računih, odprtih v imenu institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, da se lahko v vsakem trenutku jasno ugotovi, da pripadajo instituciji ali članom in upravičencem pokojninskega načrta.

2. Kadar premoženje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, povezane s pokojninskim načrtom, sestavlja drugo premoženje, kot premoženje iz odstavka 1, depozitar preveri, ali je institucija lastnica premoženja ter vodi evidenco tega premoženja. Preverjanje se izvede na podlagi informacij ali dokumentov, ki jih predloži institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ter na podlagi zunanjih dokazil, če so na voljo. Depozitar redno posodablja evidenco.
3. Države članice zagotovijo, da depozitar odgovarja instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje ter članom in upravičencem za vse izgube, ki jih imajo slednji zaradi neupravičenega neizpolnjevanja obveznosti depozitarja ali njihovega nepravilnega izpolnjevanja.
4. Države članice zagotovijo, da na depozitarjevo odgovornost iz odstavka 3 ne vpliva dejstvo, da je na tretjo osebo prenesel celotno premoženje, ki ga ima v varni hrambi, ali njegov del.
5. Kadar za varno hrambo premoženja ni imenovan depozitar, se od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zahteva najmanj da:
 - (a) zagotovi ustrezno varstvo in zaščito finančnih instrumentov;
 - (b) vodi evidenco, ki instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje omogoča, da kadar koli in pravočasno identificira vse premoženje;
 - (c) sprejme potrebne ukrepe, da prepreči nasprotja interesov v zvezi z varno hrambo premoženja;
 - (d) na zahtevo obvesti pristojne organe o načinu hranjenja premoženja.

Člen 35

Dolžnosti nadzora

1. Depozitar, imenovan za dolžnosti nadzora, poleg nalog iz člena 34(1) in (2):
 - (a) izvaja navodila institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, razen če so v nasprotju z nacionalnim pravom ali pravili institucije;

- (b) zagotovi, da se vsakršno nadomestilo za transakcije, ki vključujejo premoženje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, povezane s pokojninskim načrtom, instituciji izplača v običajnem roku in
 - (c) zagotovi, da se prihodki iz premoženja uporabljajo v skladu s pravili institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.
2. Ne glede na odstavek 1 lahko matična država članica institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje določi druge dolžnosti nadzora, ki jih mora opravljati depozitar.
3. Kadar za dolžnosti nadzora ni imenovan depozitar, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje izvaja postopke, s katerimi zagotovi, da se naloge, ki bi jih sicer nadziral depozitar, znotraj institucije pravilno opravljajo.

NASLOV IV

DOLŽNOST OBVEŠČANJA POTENCIALNIH ČLANOV, ČLANOV IN UPRAVIČENCEV

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 36

Načela

1. Države članice ob upoštevanju vrste pokojninskega načrta zagotovijo, da vsaka institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščen na njihovem ozemlju, zagotavlja:
- (a) potencialnim članom: vsaj informacije, ki so določene v členu 41;
 - (b) članom: vsaj informacije, ki so določene v členih 37 do 40, 42 in 44, ter
 - (c) upravičencem: vsaj informacije, ki so določene v členih 37, 43 in 44.
2. Informacije iz odstavka 1:
- (a) se redno posodablja;
 - (b) so zapisane jasno, jedrnato in razumljivo, brez žargona in tehničnih terminov, kadar je namesto tega mogoče uporabiti vsakdanji jezik;
 - (c) niso zavajajoče ter je zagotovljena dosledna uporaba besedišča in vsebine;
 - (d) so predstavljene v lahko čitljivi obliki;
 - (e) so na voljo v uradnem jeziku države članice, katere socialno in delovno pravo, ki velja za področje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, se uporablja za zadevni pokojninski načrt in
 - (f) se dajo potencialnim članom, članom in upravičencem brezplačno na voljo prek elektronskih sredstev, tudi na trajnem nosilcu podatkov ali prek spletišča, ali v papirnati obliki.
3. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo dodatne določbe o informacijah, ki se posredujejo potencialnim članom, članom in upravičencem.

Člen 37

Splošne informacije o pokojninskem načrtu

1. Države članice glede vsake institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščen na njihovem ozemlju, zagotovijo, da so člani in upravičenci zadostno obveščeni o zadevnem pokojninskem načrtu, ki ga upravlja institucija, zlasti glede:
- (a) imena institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, države članice, kjer je ta institucija registrirana ali pooblaščen, ter imena njenega pristojnega organa;

- (b) pravic in obveznosti strani, udeleženih v pokojninskem načrtu;
 - (c) informacij o naložbenem profilu;
 - (d) narave finančnih tveganj, ki jih nosijo člani in upravičenci;
 - (e) pogojev o polnem ali delnem jamstvu iz pokojninskega načrta ali glede določene ravni prejemkov, oziroma kadar jamstvo v pokojninskem načrtu ni zagotovljeno, izjavo o tem dejstvu;
 - (f) mehanizmov za zaščito pridobljenih pravic ali mehanizmov za znižanje prejemkov, če so na voljo;
 - (g) kadar člani nosijo naložbeno tveganje ali lahko sprejemajo naložbene odločitve, informacij o preteklih rezultatih naložb, povezanih s pokojninskim načrtom, za vsaj zadnjih pet let ali za vsa leta delovanja načrta, kadar je to obdobje krajše od pet let;
 - (h) strukture stroškov, ki jih nosijo člani in upravičenci, za načrte, ki ne predvidevajo določene ravni prejemkov;
 - (i) možnosti, ki so na voljo članom in upravičencem pri izplačevanju pokojnin;
 - (j) kadar ima član pravico do prenosa pokojninskih pravic, dodatnih informacij o ureditvah, povezanih s takšnim prenosom.
2. Za načrte, pri katerih člani nosijo naložbeno tveganje in ki omogočajo več kot eno možnost z različnimi naložbenimi profili, se člane obvesti o pogojih glede razpoložljivih naložbenih možnosti, in, po potrebi, o standardni naložbeni možnosti ter o pravilu v pokojninskem načrtu, po katerem se za posameznega člana določi naložbena možnost.
3. Člani in upravičenci ali njihovi zastopniki, v razumnem roku prejmejo vse pomembne informacije glede sprememb pravil pokojninskega načrta. Poleg tega jim institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje dajo na voljo pojasnilo, kakšne posledice bodo imele bistvene spremembe zavarovalno-tehničnih rezervacij za člane in upravičence.
4. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje dajo na voljo splošne informacije o pokojninskem načrtu iz tega člena.

POGLAVJE 2

Izkaz pokojninskih prejemkov in dopolnilne informacije

Člen 38

Splošne določbe

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da za vsakega člana sestavijo strnjen dokument s ključnimi informacijami, pri tem pa upoštevajo posebno naravo nacionalnih pokojninskih sistemov ter zadevno nacionalno socialno, delovno in davčno pravo (v nadaljnjem besedilu: izkaz pokojninskih prejemkov). Naslov dokumenta vsebuje besede „izkaz pokojninskih prejemkov“.
2. Na vidnem mestu je naveden točen datum, na katerega se nanašajo informacije v izkazu pokojninskih prejemkov.
3. Države članice zahtevajo, da so informacije iz izkaza pokojninskih prejemkov točne, posodobljene in brezplačno na voljo vsakemu članu vsaj enkrat na leto, in sicer v elektronski obliki, tudi na trajnem nosilcu podatkov ali preko spletišča, ali v papirni obliki. Članom se na zahtevo poleg informacij v elektronski obliki brezplačno posreduje tudi papirna kopija.
4. Vse vsebinske spremembe informacij v izkazu pokojninskih prejemkov v primerjavi s preteklim letom so jasno navedene.
5. Države članice oblikujejo pravila za določanje predpostavk o projekcijah iz točke (d) člena 39(1). Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje uporabljajo ta pravila, da bi določile, kadar je to ustrezno, letno stopnjo nominalnih naložbenih donosov, letno stopnjo inflacije in trend za prihodnje plače.

Člen 39

Izkaz pokojninskih prejemkov

1. Izkaz pokojninskih prejemkov vključuje vsaj naslednje ključne informacije za člane:
 - (a) osebne podatke o članu, vključno z jasno navedbo zakonsko določene upokojitvene starosti, upokojitvene starosti, zapisane v pokojninskem načrtu, ali kot jo ocenjuje institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, ali upokojitvene starosti, ki jo je določil član, kot je ustrezno;
 - (b) ime institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in njen kontaktni naslov ter identifikacijo pokojninskega načrta člana;
 - (c) po potrebi, informacije o polnem ali delnem jamstvu iz pokojninskega načrta in, če je relevantno, kje je mogoče najti dodatne informacije;
 - (d) informacije o pokojninskih projekcijah na podlagi upokojitvene starosti, kot je določena v točki (a), in izjavo o omejitvi odgovornosti, v kateri je navedeno, da bi se te projekcije utegnile razlikovati od končne vrednosti pridobljenih prejemkov. Če informacije o pokojninskih projekcijah temeljijo na ekonomskih scenarijih, te informacije vključujejo tudi najboljši ocenjen primer in neugoden primer, ob upoštevanju posebne narave pokojninskega načrta;
 - (e) informacije o pridobljenih pravicah ali nakopičenem kapitalu, ob upoštevanju posebne narave pokojninskega načrta;
 - (f) informacije o prispevkih, ki sta jih ustanoviteljsko podjetje in član plačala v pokojninski načrt, vsaj za obdobje zadnjih dvanajst mesecev, ob upoštevanju posebne narave pokojninskega načrta;
 - (g) razčlenitev stroškov, ki jih je institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje odtegnila, vsaj za obdobje zadnjih dvanajst mesecev;
 - (h) informacije o ravni financiranja pokojninskega načrta kot celote.
2. V skladu s členom 60 države članice izmenjujejo primere najboljše prakse glede oblike in vsebine izkaza pokojninskih prejemkov.

Člen 40

Dopolnilne informacije

1. V izkazu pokojninskih prejemkov je navedeno, kje in kako pridobiti dopolnilne informacije, vključno z:
 - (a) nadaljnji praktični informacijami o možnostih člana, ki jih zagotavlja pokojninski načrt;
 - (b) informacijami iz členov 29 in 30;
 - (c) po potrebi, informacijami o predpostavkah, uporabljenih za zneske, izražene v letnih pokojninskih rentah, zlasti glede na stopnjo rente, vrsto ponudnika zavarovanja in trajanje rente;
 - (d) informacijami o ravni prejemkov v primeru prenehanja zaposlitve.
2. Za pokojninske načrte, pri katerih člani nosijo naložbeno tveganje in se naložbena možnost članu vsili s posebnim pravilom, določenim v pokojninskem načrtu, se v izkazu pokojninskih prejemkov navede, kje so na voljo dodatne informacije.

POGLAVJE 3

Druge informacije in dokumenti, ki jih je treba predložiti

Člen 41

Dolžnost obveščanja potencialnih članov

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da zagotovijo, da so potencialni člani, ki se ne vključijo avtomatično v pokojninski načrt, pred vključitvijo v ta pokojninski načrt, obveščeni o:
 - (a) vseh zadevnih možnostih, ki jih imajo na voljo, tudi naložbenih možnostih;

- (b) zadevnih značilnostih pokojninskega načrta, vključno z vrsto prejemkov;
- (c) informacijah o tem, ali in kako se pri pristopanju k naložbam upoštevajo okoljski, podnebni in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja podjetij ter
- (d) tem, kje so na voljo dodatne informacije.

2. Kadar člani nosijo naložbeno tveganje ali lahko sprejemajo naložbene odločitve, se potencialnim članom zagotovijo informacije o preteklih rezultatih naložb, povezanih z pokojninskim načrtom, za vsaj zadnjih pet let ali za vsa leta delovanja načrta, kadar je to obdobje krajše od pet let, ter informacije o strukturi stroškov, ki jih nosijo člani in upravičenci.

3. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da zagotovijo, da se potencialne člane, ki se avtomatično vključijo v pokojninski načrt, nemudoma po vključitvi v ta pokojninski načrt, obvesti o:

- (a) vseh zadevnih možnosti, ki jih imajo na voljo, tudi naložbenih možnosti;
- (b) zadevnih značilnostih pokojninskega načrta, vključno z vrsto prejemkov;
- (c) informacijah o tem ali in kako se pri pristopanju k naložbam upoštevajo okoljski, podnebni in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja podjetij ter
- (d) tem, kje so na voljo dodatne informacije.

Člen 42

Dolžnost obveščanja članov v obdobju pred upokojitvijo

Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje poleg izkaza pokojninskih prejemkov vsem članom pravočasno pred upokojitveno starostjo, določeno v točki (a) člena 39(1), ali na zahtevo člana zagotovijo informacije o možnostih izplačila, ki so na voljo članom za prejemanje njihovih pokojnin.

Člen 43

Dolžnost obveščanja upravičencev v fazi izplačevanja

1. Države članice od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da upravičencem redno zagotavljajo informacije o zapadlih prejemkih in ustreznih možnostih izplačila.
2. Kadar se sprejme končna odločitev, katere posledica je zmanjšanje ravni zapadlih prejemkov, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje o tem obvestijo upravičence nemudoma in tri mesece preden se odločitev začne izvajati.
3. Če upravičenci v fazi izplačevanja nosijo velik del naložbenega tveganja, države članice zagotovijo, da so upravičenci o tem redno ustrezno obveščeni.

Člen 44

Dolžnost dodatnega obveščanja članov in upravičencev na zahtevo

Na zahtevo člana, upravičenca ali njunih zastopnikov institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje preloži naslednje dodatne informacije:

- (a) letne računovodske izkaze in letna poročila iz člena 29 ali, kadar je institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje odgovorna za več kot en pokojninski načrt, tiste računovodske izkaze in poročila, ki se nanašajo na posamezni pokojninski načrt, katerega člani so;

- (b) izjavo o načelih naložbene politike iz člena 30;
- (c) vse dodatne informacije o predpostavkah, uporabljenih za pripravo projekcij iz točke (d) člena 39(1).

NASLOV V

BONITETNI NADZOR

POGLAVJE 1

Splošna pravila o bonitetnem nadzoru

Člen 45

Glavni cilj bonitetnega nadzora

1. Glavni cilj bonitetnega nadzora je zaščititi pravice članov in upravičencev ter zagotoviti stabilnost in trdnost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna sredstva za doseg glavnega cilja nadzora iz odstavka 1 ter da imajo za to ustrezno strokovno znanje, zmogljivosti in pooblastila.

Člen 46

Področje uporabe bonitetnega nadzora

Države članice zagotovijo, da so institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje predmet bonitetnega nadzora, po potrebi vključno z nadzorom nad:

- (a) pogoji poslovanja;
- (b) zavarovalno-tehničnimi rezervacijami;
- (c) financiranjem zavarovalno-tehničnih rezervacij;
- (d) predpisanimi lastnimi viri sredstev;
- (e) razpoložljivim minimalnim kapitalom;
- (f) zahtevanim minimalnim kapitalom;
- (g) pravilih o naložbah;
- (h) upravljanjem naložb;
- (i) sistemom upravljanja ter
- (j) informacijami, ki se zagotavljajo članom in upravičencem.

Člen 47

Splošna načela bonitetnega nadzora

1. Pristojni organi matične države članice so odgovorni za bonitetni nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
2. Države članice zagotovijo, da nadzor temelji na v prihodnost usmerjenem pristopu na podlagi tveganj.
3. Nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje vključuje ustrezno kombinacijo inšpekcijskih pregledov na kraju samem in dejavnosti zunaj njega.

4. Nadzorna pooblastila se uporabljajo pravočasno in sorazmerno glede na velikost, naravo, obseg in kompleksnost tveganj, povezanih z dejavnostjo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi ustrezno proučijo potencialni učinek svojih ukrepov na stabilnost finančnih sistemov v Uniji, zlasti v izrednih razmerah.

Člen 48

Pooblastila posredovanja in dolžnosti pristojnih organov

1. Pristojni organi zahtevajo od vsake institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščenca na njihovem ozemlju, da imajo zanesljive upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranjega nadzora.

2. Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov in v pravico držav članic, da predpišejo in naložijo kazenske sankcije, države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi naložijo upravne sankcije in druge upravne ukrepe za vse vrste kršitev nacionalnih določb, sprejetih za izvajanje te direktive, in storijo vse potrebno za zagotovitev, da se te upravne sankcije in drugi ukrepi tudi izvajajo. Države članice zagotovijo, da so njihove upravne sankcije in drugi ukrepi učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

3. Države članice lahko sklenejo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah na podlagi te direktive za kršitve, za katere v skladu z nacionalnim pravom že veljajo kazenske sankcije. V tem primeru države članice Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi nemudoma objavijo vse upravne sankcije ali druge ukrepe, ki so jih naložili za kršitve nacionalne zakonodaje, sprejete za izvajanje te direktive, in zoper katere ni bila pravočasno vložena pritožba, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti oseb, ki so zanjo odgovorne. Vendar kadar pristojni organ meni, da je objava identitete pravnih oseb oziroma identitete ali osebnih podatkov fizičnih oseb nesorazmerna, pri čemer se o sorazmernosti objave takšnih podatkov presoja za vsak primer posebej, ali kadar objava ogroža stabilnost finančnih trgov ali preiskavo v teku, se lahko pristojni organ odloči, da objavo preloži, da ne objavi ali da sankcije objavi anonimno.

5. Vsaka odločitev o prepovedi ali omejitvi dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje vsebuje natančne razloge in se sporoči zadevni instituciji. O tej odločitvi se obvesti tudi EIOPA, ta pa jo sporoči vsem pristojnim organom v primeru čezmejne dejavnosti iz člena 11.

6. Pristojni organi prav tako lahko omejijo ali prepovejo prosto razpolaganje s sredstvi institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, zlasti če:

- (a) institucija ni oblikovala zadostnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za njeno celotno dejavnost ali nima zadostnih sredstev za kritje omenjenih rezervacij;
- (b) institucija ne razpolaga s predpisanimi lastnimi viri sredstev.

7. Zaradi varovanja interesov članov in upravičencev, lahko pristojni organi v celoti ali delno prenesajo pooblastila, ki v skladu s pravom matične države članice pripadajo upravljavcu institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščenca na njihovem ozemlju, na posebnega zastopnika, ki je usposobljen izvajati ta pooblastila.

8. Pristojni organi lahko prepovejo ali omejijo dejavnosti institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki je registrirana ali pooblaščenca na njenem ozemlju, zlasti če:

- (a) institucija ne štiti ustrezno interesov članov in upravičencev načrta;
- (b) institucija nič več ne izpolnjuje pogojev poslovanja;
- (c) institucija resno zanemarja svoje obveznosti po zanjo veljavnih predpisih;

- (d) v primeru opravljanja dejavnosti na tujih trgih, institucija ne upošteva zahtev socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice, ki velja za področje poklicnih načrtov pokojninskega zavarovanja.
9. Države članice zagotovijo, da se lahko o odločitvah, sprejetih glede institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi na podlagi te direktive, pritoži pri sodišču.

Člen 49

Postopek nadzornega pregleda

1. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila za preverjanje strategij, procesov in postopkov poročanja, ki so jih institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje vzpostavile za upoštevanje zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, pri čemer se upoštevajo velikost, narava, obseg in kompleksnost dejavnosti institucije.

Pri tem pregledu se upoštevajo okoliščine, v katerih poslujejo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in, kadar je to ustrezno, osebe, ki v njihovem imenu opravljajo ključne funkcije ali katere koli druge dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje. Pregled zajema naslednje elemente:

- (a) oceno kvalitativnih zahtev, ki se nanašajo na sistem upravljanja;
- (b) oceno tveganj, ki jim je institucija izpostavljena;
- (c) oceno sposobnosti institucije, da oceni in upravlja navedena tveganja.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi na voljo orodja za spremljanje, vključno s testi izjemnih situacij, ki jim omogočajo odkrivanje poslabšanja finančnega stanja v posamezni instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje in spremljanje odpravljanja poslabšanja.

3. Pristojni organi imajo potrebna pooblastila, da od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje zahtevajo, da opravijo slabosti ali pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene v postopku nadzornega pregleda.

4. Pristojni organi določijo najmanjšo pogostost in obseg pregledov iz odstavka 1, pri čemer upoštevajo velikost, naravo, obseg in kompleksnost dejavnosti zadevne institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje.

Člen 50

Dolžnost obveščanja pristojnih organov

Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi glede vsake institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirane ali pooblaščne na njihovem ozemlju, potrebna pooblastila in sredstva:

- (a) da lahko od institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, upravnega ali nadzornega organa ali organa vodenja institucije ali oseb, ki dejansko vodijo institucijo ali opravljajo ključne funkcije, kadar koli zahtevajo predložitev informacij o vseh poslovnih zadevah ali posredovanje vse poslovne dokumentacije;
- (b) da nadzorujejo odnos med institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje in drugimi podjetji ali med institucijami za poklicno pokojninsko zavarovanje, če institucije oddajo v zunanje izvajanje ključne funkcije ali katere koli druge dejavnosti tem drugim podjetjem ali institucijam, ter vse nadaljnje oddajanje v zunanje izvajanje, kar vpliva na finančno stanje institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje ali pa je bistvenega pomena za učinkovit nadzor;
- (c) da prejemajo naslednje dokumente: lastno oceno tveganj, izjavo o načelih naložbene politike, letne računovodske izkaze in letna poročila ter vso drugo dokumentacijo, ki je potrebna za namen nadzora;
- (d) da določijo, kateri dokumenti so potrebni za namene nadzora, med drugim:
 - (i) interna vmesna poročila;
 - (ii) aktuarske ocene in podrobne predpostavke;

- (iii) raziskave stanja;
 - (iv) dokazila o skladnosti z načeli naložbene politike;
 - (v) dokazila, da so bile premije vplačane v skladu z načrti;
 - (vi) poročila oseb, odgovornih za revizijo letnih računovodskih izkazov iz člena 29;
- (e) da na kraju samem opravljajo preglede poslovanja v prostorih institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in, kadar je primerno, dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, in vseh dejavnosti naknadno oddanih v zunanje izvajanje, in na ta način preverijo, če je izvajanje dejavnosti v skladu z nadzornimi predpisi;
- (f) da od institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje kadar koli zahtevajo informacije o dejavnostih, oddanih v zunanje izvajanje in nadaljnje oddanih v zunanje izvajanje.

Člen 51

Preglednost in odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi naloge iz te direktive opravljajo na pregleden, neodvisen in odgovoren način ter pri tem ustrezno spoštujejo določbe o varstvu zaupnih informacij.
2. Države članice zagotovijo, da se javnosti razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) besedila zakonov, predpisov, upravnih pravil in splošnih navodil na področju urejanja pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja ter informacije o tem, ali se je država članica odločila, da to direktivo uporablja v skladu s členoma 4 in 5;
 - (b) informacije o postopku nadzornega pregleda, kot je določen v členu 49;
 - (c) skupni statistični podatki o ključnih vidikih uporabe bonitetnega okvira;
 - (d) glavni cilj bonitetnega nadzora ter informacije o glavnih funkcijah in dejavnostih pristojnih organov;
 - (e) pravila o upravnih sankcijah in drugih ukrepih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive.
3. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni in se izvajajo pregledni postopki glede imenovanja in razrešitve članov upravnih organov njihovih pristojnih organov.

POGLAVJE 2

Poklicna skrivnost in izmenjava informacij

Člen 52

Poklicna skrivnost

1. Države članice določijo pravila, s katerimi zagotovijo, da za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnih organih, ter za revizorje in strokovnjake, ki delajo v imenu teh organov, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti. Brez poseganja v primere, zajete s kazenskim pravom, navedene osebe ne smejo razkriti zaupnih informacij, ki so jih prejele pri opravljanju svojih dolžnosti, nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali zbirni obliki, ki zagotavlja, da posameznih institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ni mogoče identificirati.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice v primerih prenehanja pokojninskega načrta dovolijo razkritje zaupnih informacij v postopkih v civilnih ali gospodarskih sporih.

Člen 53

Uporaba zaupnih informacij

Država članica zagotovi, da pristojni organi, ki prejmejo zaupne informacije na podlagi te direktive, te informacije uporabijo le pri opravljanju svojih dolžnosti in za naslednje namene:

- (a) da preverijo, ali institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, preden začnejo opravljati dejavnost zagotavljanja poklicnega pokojninskega zavarovanja, za to izpolnjujejo pogoje;
- (b) da omogočijo spremljanje dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, vključno s spremljanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij, plačilne sposobnosti, sistema upravljanja in informacij članom in upravičencem;
- (c) da uvajajo popravne ukrepe, vključno z upravnimi sankcijami;
- (d) da objavijo, kadar to dovoljuje nacionalno pravo, ključne kazalnike uspešnosti za vsako posamezno institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki bi lahko članom in upravičencem pomagali pri sprejemanju finančnih odločitev glede svoje pokojnine;
- (e) za sodno presojo odločitev pristojnih organov, ki jih ti sprejmejo v skladu z določbami za prenos te direktive;
- (f) v sodnih postopkih v zvezi z določbami za prenos te direktive.

Člen 54

Preiskovalna pravica Evropskega parlamenta

Člena 52 in 53 ne posegata v preiskovalno pravico, dodeljeno Evropskemu parlamentu v skladu s členom 226 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 55

Izmenjava informacij med organi

1. Člena 52 in 53 ne izključujeta ničesar od naslednjega:
 - (a) izmenjave informacij med pristojnimi organi v isti državi članici pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij;
 - (b) izmenjave informacij med pristojnimi organi v različnih državah članicah pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij;
 - (c) izmenjave podatkov pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij med pristojnimi organi in katerimi koli izmed naslednjih, ki so v isti državi članici:
 - (i) organi, pristojnimi za nadzor subjektov finančnega sektorja in drugih finančnih organizacij, ter organi, pristojnimi za nadzor finančnih trgov;
 - (ii) organi ali telesa, odgovorni za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo pravil o makrobonitetnem nadzoru;
 - (iii) organi, udeleženi v prenehanju pokojninskega načrta in drugih podobnih postopkih;
 - (iv) organi za reorganizacijo ali organi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
 - (v) osebami, odgovornimi za opravljanje obveznih revizij računovodskih izkazov institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, zavarovalnic in drugih finančnih institucij;
- (d) razkrivanje informacij organom, ki upravljajo prenehanje pokojninskega načrta in ki te informacije potrebujejo za opravljanje svojih dolžnosti.

2. Za informacije, ki jih prejmejo organi, telesa in osebe iz odstavka 1, se uporabljajo pravila glede varovanja poklicne skrivnosti iz člena 52.
3. Člena 52 in 53 državam članicam ne preprečujeta, da bi odobrile izmenjavo informacij med pristojnimi organi in katerim od naslednjih:
 - (a) organi, pristojnimi za nadzor teles, udeleženih v prenehanju pokojninskih načrtov in drugih podobnih postopkih;
 - (b) organi, pristojnimi za nadzor oseb, ki opravljajo obvezne revizije letnih računovodskih izkazov institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, zavarovalnic in drugih finančnih institucij;
 - (c) neodvisnimi aktuarji institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki izvajajo nadzor navedenih institucij, in organi, pristojnimi za nadziranje takšnih aktuarjev.

Člen 56

Prenos informacij centralnim bankam, monetarnim organom, evropskim nadzornim organom in Evropskemu odboru za sistemska tveganja

1. Člena 52 in 53 pristojnemu organu ne preprečujeta, da bi pošiljal informacije naslednjim subjektom za izvajanje njihovih nalog:
 - (a) centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v okviru njihove pristojnosti monetarnega organa;
 - (b) drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov, kadar je primerno;
 - (c) Evropskemu odboru za sistemska tveganja, EIOPA, Evropskemu nadzornemu organu (Evropski bančni organ) ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
2. Členi 55 do 58 organom ali telesom iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 tega člena ne preprečujejo, da pristojnim organom posredujejo take informacije, ki jih bodo pristojni organi morda potrebovali za namene člena 53.
3. Za informacije, prejete v skladu z odstavkoma 1 in 2, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz te direktive.

Člen 57

Razkrivanje podatkov državni upravi, ki je pristojna za finančno zakonodajo

1. Členi 52(1), 53 in 58(1) državam članicam ne preprečujejo, da bi odobrile razkrivanje zaupnih informacij med pristojnimi organi in drugimi oddelki uprav centralne ravni države, ki so pristojni za izvrševanje zakonodaje v zvezi z nadzorom institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, kreditnih institucij, finančnih institucij, institucij za opravljanje investicijskih storitev in zavarovalnic, ali inšpektorji, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

Takšno razkrivanje je dovoljeno le, kadar je nujno zaradi bonitetnega nadzora ter preventive in reševanja institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ki so v težavah. Ne glede na odstavek 2 tega člena za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz te direktive. Vendar pa države članice določijo, da se lahko informacije, prejete na podlagi člena 55, in informacije, pridobljene pri pregledih na kraju samem, razkrijejo le z izrecnim soglasjem pristojnega organa, od katerega informacije izvirajo, ali pristojnega organa države članice, v kateri je bilo opravljeno preverjanje na kraju samem.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

2. Države članice lahkoodobrijo razkritje zaupnih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, parlamentarnim preiskovalnim odborom ali računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici, pri čemer morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) subjekti so po nacionalnem pravu pristojni za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, pristojnih za nadzor institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ali za zakonodajo v zvezi s takšnim nadzorom;
- (b) informacije so nujno potrebne za izpolnjevanje pristojnosti iz točke (a);
- (c) za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede poklicne skrivnosti iz nacionalnega prava, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz te direktive;
- (d) če informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le z izrecnim soglasjem pristojnih organov, od katerih izvirajo, in izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Člen 58

Pogoji za izmenjavo informacij

1. V zvezi z izmenjavo informacij na podlagi člena 55, prenosom informacij na podlagi člena 56 in razkrivanjem informacij na podlagi člena 57 države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

- (a) informacije se izmenjujejo, prenašajo in razkrivajo z namenom izvajanja pregledovanja ali nadzora;
- (b) za prejete informacije velja obveznost poslovne skrivnosti, določene v členu 52;
- (c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnega organa, od katerega izvirajo, in, kadar je primerno, izključno za namene, za katere je ta organ dal svoje soglasje.

2. Člen 53 državam članicam ne preprečuje, da bi s ciljem krepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistema, odobrile izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi ali telesi, pristojnimi za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb, ki se uporablja za ustanoviteljska podjetja.

Države članice, ki uporabljajo prvi pododstavek, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

- (a) informacije morajo biti namenjene odkrivanju in preiskovanju ter pregledovanju iz točke (a) člena 57(2);
 - (b) za prejete informacije mora veljati obveznost poslovne skrivnosti, določena v členu 52;
 - (c) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnega organa, od katerega izvirajo, in, kadar je primerno, izključno za namene, za katere je ta organ dal svoje soglasje.
3. Kadar v državi članici organi ali telesa iz prvega pododstavka odstavka 2 opravljajo svoje naloge odkrivanja in preiskovanja s pomočjo oseb, ki so zaradi svoje posebne usposobljenosti imenovane za ta namen in niso zaposlene v javnem sektorju, se uporabi možnost izmenjave informacij iz člena 57(2).

Člen 59

Nacionalne določbe v zvezi z skrbnim in varnim poslovanjem

1. Države članice poročajo EIOPA o svojih nacionalnih določbah v zvezi s skrbnim in varnim poslovanjem, ki se nanašajo na področje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, vendar niso zajete z nacionalnim socialnim in delovnim pravom glede organizacije pokojninskih sistemov iz člena 11(1).

2. Države članice redno in vsaj vsaki dve leti posodabljaajo te informacije, EIOPA pa jih objavi na svojem spletnem mestu.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 60

Sodelovanje med državami članicami, Komisijo in EIOPA

1. Države članice na primeren način zagotovijo enotno uporabo te direktive z redno izmenjavo informacij in izkušenj, katere cilj je razvoj najboljše prakse na tem področju in tesnejše sodelovanje po potrebi z udeležbo socialnih partnerjev, da bi s tem preprečile izkrivljanja konkurence in ustvarile pogoje, ki so potrebni za nemoteno čezmejno članstvo.
2. Komisija in pristojni organi držav članic vzpostavljajo tesno sodelovanje zaradi lažjega nadzora dejavnosti institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje.
3. Pristojni organi držav članic sodelujejo z EIOPA za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 in EIOPA nemudoma posreduje vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih dolžnosti iz te direktive in iz Uredbe (EU) št. 1094/2010, v skladu s členom 35 navedene uredbe.
4. Vsaka država članica obvesti Komisijo in EIOPA o kakršnih koli večjih težavah, do katerih prihaja zaradi uporabe te direktive. Komisija, EIOPA in pristojni organi zadevnih držav članic kar se da hitro proučijo te težave, da bi zanje našli primerno rešitev.

Člen 61

Obdelava osebnih podatkov

Kar zadeva obdelavo osebnih podatkov v okviru te direktive, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje in pristojni organi opravljajo svoje naloge za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) 2016/679. EIOPA pri obdelavi osebnih podatkov v okviru te direktive upošteva Uredbo (ES) št. 45/2001.

Člen 62

Ocena in pregled

1. Komisija do 13. januarja 2023 pregleda to direktivo in poroča o njenem izvajanju in učinkovitosti Evropskemu parlamentu in Svetu.
2. Pri pregledu iz odstavka 1 preuči zlasti:
 - (a) ustreznost te direktive z vidika skrbnega in varnega poslovanja ter upravljanja;
 - (b) čezmejno dejavnost;
 - (c) pridobljene izkušnje pri izvajanju te direktive in njen učinek na stabilnost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje;
 - (d) izkaz pokojninskih prejemkov.

Člen 63

Sprememba Direktive 2009/138/ES

Direktiva 2009/138/ES se spremeni:

1. v členu 13 se točka 7 nadomesti z naslednjim:

„(7) „pozavarovanje“ pomeni eno od naslednjega:

- (a) dejavnost, ki sestoji iz sprejemanja tveganj, ki jih odstopi zavarovalnica ali zavarovalnica tretje države oziroma druga pozavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države;
- (b) v primeru pozavarovalnice Lloyd's sprejemanje tveganj, ki jih odstopi kateri od njenih članov, s strani zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki ni pozavarovalnica Lloyd's, ali
- (c) zagotavljanje kritja, ki ga pozavarovalnica zagotavlja instituciji, ki spada v področje uporabe Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega Parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (OJ L 354, 23.12.2016, str. 37).“;

2. v členu 308b se odstavek 15 nadomesti z:

„15. Kadar matične države članice na dan začetka veljavnosti te direktive uporabljajo določbe iz člena 4 Direktive (EU) 2016/2341, lahko te matične države članice še naprej uporabljajo zakone in druge predpise, ki so jih sprejele zaradi zagotovitve skladnosti s členi 1 do 19, členi 27 do 30, členi 32 do 35 in členi 37 do 67 Direktive 2002/83/ES, kot velja na dan 31. decembra 2015, in sicer v prehodnem obdobju do 31. decembra 2022.

Kadar matična država članica še naprej uporablja navedene zakone in druge predpise, zavarovalnice te matične države članice izračunajo zahtevani solventnostni kapital kot vsoto naslednjega:

- (a) nominalnega zahtevanega solventnostnega kapitala v zvezi z njihovo zavarovalniško dejavnostjo, izračunano brez upoštevanja dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja na podlagi člena 4 Direktive (EU) 2016/2341;
- (b) minimalnega kapitala v zvezi z dejavnostmi poklicnega pokojninskega zavarovanja, izračunanega v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi zaradi skladnosti s členom 28 Direktive 2002/83/ES.

Komisija do 31. decembra 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali bi bilo treba obdobje iz prvega pododstavka podaljšati, pri čemer upošteva spremembe v pravu Unije ali nacionalnem pravu, ki izhajajo iz te direktive.“

Člen 64

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 13. januarja 2019. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktive, razveljavljene s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 65

Razveljavitev

Direktiva 2003/41/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge I, se z razveljavi z učinkom od 13. januarja 2019 brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv, navedenih v delu B Priloge I, v nacionalno pravo in datumov za njihovo uporabo.

Sklicevanja na razveljavljeno Direktivo 2003/41/ES se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 66

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 67

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

PRILOGA I

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom naknadnih sprememb

(iz člena 65)

Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).	
Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).	samo člen 303
Direktiva 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 331, 15.12.2010, str. 120).	samo člen 4
Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).	samo člen 62
Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 145, 31.5.2013, str. 1).	samo člen 1

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo in začetek uporabe

(iz člena 65)

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
003/41/ES	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/ES	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/EU	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/EU	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/EU	21.12.2014	21.12.2014

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 2003/41/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6(a)	Člen 6(1)
Člen 6(b)	Člen 6(2)
Člen 6(c)	Člen 6(3)
Člen 6(d)	Člen 6(4)
Člen 6(e)	Člen 6(5)
Člen 6(f)	Člen 6(6)
	Člen 6(7)
Člen 6(g)	Člen 6(8)
Člen 6(h)	Člen 6(9)
Člen 6(i)	Člen 6(10)
Člen 6(j)	Člen 6(11)
	Člen 6(12) do (19)
Člen 7	Člen 7
Člen 8	Člen 8
Člen 9(1)(a)	Člen 9
Člen 9(1)(c)	Člen 10(1)(a)
Člen 9(1)(e)	Člen 10(1)(b)
Člen 9(2)	Člen 10(2)
Člen 20, člen 9(5)	Člen 11
	Člen 12
Člen 15(1) do (5)	Člen 13(1) do (5)
Člen 15(6)	
Člen 16	Člen 14
Člen 17	Člen 15

Direktiva 2003/41/ES	Ta direktiva
Člen 17a(1) do (4)	Člen 16(1) do (4)
Člen 17a(5)	
Člen 17b	Člen 17
Člen 17c	
Člen 17d	Člen 18
Člen 18	Člen 19 Člen 20 Člen 21
Člen 9(1)(b)	Člen 22(1) Člen 22(2) do (7) Člen 23 Člen 24 Člen 25 Člen 26 Člen 27 Člen 28
Člen 10	Člen 29
Člen 12	Člen 30
Člen 9(4)	Člen 31(1) Člen 31(2) do (7)
Člen 19(1)	Člen 32
Člen 19(2) drugi pododstavek	Člen 33(1) Člen 33(2)
Člen 19(2) prvi pododstavek	Člen 33(3)
Člen 19(3)	Člen 33(4) Člen 33(5) do (8) Člen 34 Člen 35 Člen 36
Člen 9(1)(f)	Člen 37(1)
Člen 11(4)(c)	Člen 37(2)
Člen 11(2)(b)	Člen 37(3) Člen 37(4) Člen 38 Člen 39 Člen 40(1)(a) do (c)

Direktiva 2003/41/ES	Ta direktiva
Člen 11(4)(b)	Člen 40(1)(d) Člen 40(2) Člen 41 Člen 42
Člen 11(5)	Člen 43
Člen 11(2)(a)	Člen 44(a)
Člen 11(3)	Člen 44(b) Člen 44(c) Člen 45 Člen 46 Člen 47
Člen 14(1)	Člen 48(1)
Člen 14(2) prvi pododstavek	Člen 48(2) Člen 48(3) do (5)
Člen 14(2) drugi pododstavek	Člen 48(6)
Člen 14(3) do (5)	Člen 48(7) do (9) Člen 49
Člen 13(1)	Člen 50
Člen 13(2)	Člen 51 Člen 52 Člen 53 Člen 54 Člen 55 Člen 56 Člen 57 Člen 58
Člen 20(11) prvi pododstavek	Člen 59(1)
Člen 20(11) drugi pododstavek	Člen 59(2)
Člen 20(11) tretji in četrti pododstavek	
Člen 21	Člen 60 Člen 61 Člen 62 Člen 63
Člen 22	Člen 64 Člen 65 Člen 66 Člen 67

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL